

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

เทศบาลตำบลเปือยน้อย
อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น

ประกาศเทศบาลตำบลเปือยน้อย

เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
ของเทศบาลตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น

.....

ด้วย คณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลเปือยน้อยมีมติเห็นชอบร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของเทศบาลตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น ในการประชุม คณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลเปือยน้อย เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ ซึ่งได้ดำเนินการตามขั้นตอนของ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๙ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ทุกประการ

อาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ.๒๕๕๙ และ(ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ จึงประกาศใช้ แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของเทศบาลตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น เพื่อ ใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงิน สะสมในช่วงปี พ.ศ.๒๕๖๖ - พ.ศ.๒๕๗๐ รายละเอียดปรากฏแนบท้ายประกาศฉบับนี้

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายนิกร เทศต่อม)

นายกเทศมนตรีตำบลเปือยน้อย

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑
(๑) ด้านกายภาพ	๑
(๒) ด้านการเมือง / การปกครอง	๒
(๓) ประชากร	๔
(๔) สภาพสังคม	๕
(๕) ระบบบริการพื้นฐาน	๖
(๖) ระบบเศรษฐกิจ	๗
(๗) ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๙
(๘) ทรัพยากรธรรมชาติ	๑๑
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคร์ปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๒
(๑) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๑๒
(๒) ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลเปือยน้อย	๖๑
(๓) การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๗๐
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๗๓
(๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๗๓
(๒) บัญชีสรุปโครงการพัฒนา (แบบ ผ.๐๑)	๗๕
รายละเอียดโครงการพัฒนา (แบบ ผ.๐๒)	
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	
- แผนงานบริหารงานทั่วไป	๗๗
- แผนงานการรักษาความสงบภายใน	๙๕
- แผนงานการศึกษา	๙๙
- แผนงานสาธารณสุข	๑๑๒
- แผนงานสังคมสงเคราะห์	๑๒๕
- แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๑๒๖
- แผนงานศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	๑๒๙

สารบัญ

หน้า

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่	
- แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	๑๓๕
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน	
- แผนงานบริหารงานทั่วไป	๑๖๒
- แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๑๖๓
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
- แผนงานการรักษาความสงบภายใน	๑๗๗
- แผนงานเกษตร	๑๗๘
บัญชีครุภัณฑ์ (แบบ ผ.๐๓)	๑๘๓
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	๑๘๗

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

(๑) ด้านกายภาพ

๑) ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ทำเลที่ตั้ง มีอาณาเขตพื้นที่ติดต่อกับท้องถิ่นใกล้เคียง ดังนี้

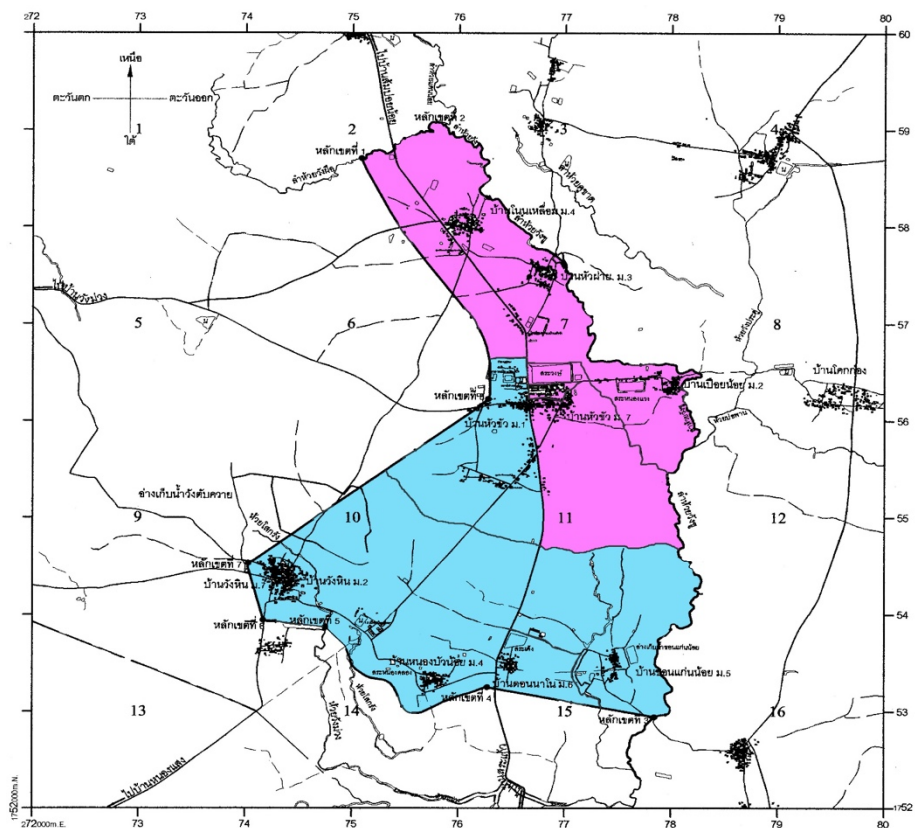
ทิศเหนือ ติดต่อกับ บ้านส้มป่อยน้อย ต.ขามป้อม อ.เปือยน้อย

ทิศใต้ ติดต่อกับ บ้านเก่าค้อ ต.สระแก้ว อ.เปือยน้อย

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ บ้านโคกก่อง ต.หนองแดง อ.นาเชือก จ.มหาสารคาม

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ บ้านวังม่วง ต.วังม่วง อ.เปือยน้อย

พื้นที่ เทศบาลตำบลเปือยน้อย มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๑๒.๗๕ ตารางกิโลเมตร

๒) ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของเทศบาลตำบลเปือยน้อย เป็นสภาพพื้นที่แบบลูกฟูก มีลักษณะเป็นป่าโปร่งสลับทุ่งนา สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ ๑๕๐ – ๓๐๐ เมตร

๓) ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศโดยทั่วไปมีสภาพภูมิอากาศเป็นแบบทุ่งหญ้าในเขตร้อน คือ มีฝนตกสลับกับแห้งแล้งได้รับอิทธิพลจากกลุ่มมรสุมตะวันตกเฉียงเหนือ

๔) ลักษณะของดิน

ลักษณะพื้นดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย ไม่อุ้มน้ำ มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ มีแหล่งน้ำหรือแม่น้ำที่สำคัญ คือห้วยลำพังชู ห้วยวังต๋อควาย บึงหนองแขว สระวงษ์ สระหนองแขว หนองคุยมักเค็ง

(๒) ด้านการเมือง / การปกครอง

๑) เขตการปกครอง

เทศบาลตำบลเปือยน้อย มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๑๒.๗๕ ตารางกิโลเมตร มีหมู่บ้านในเขตปกครองจำนวน ๑๐ หมู่บ้าน ครอบคลุมพื้นที่ ๒ ตำบล ดังนี้

ลำดับที่	หมู่บ้าน	กำนัน / ผู้ใหญ่บ้าน	หมายเหตุ
ตำบลเปือยน้อย			
๑.	บ้านหัวขัว หมู่ที่ ๑	นายสว่าง น้อยลำ	
๒.	บ้านเปือยน้อย หมู่ที่ ๒	นางสายฝน ประโคทัง	
๓.	บ้านหัวฝาย หมู่ที่ ๓	นายสมร มาตรบรรเทา	
๔.	บ้านโนนเหลื่อม หมู่ที่ ๔	นายวิจิตร ตั้งตระกูล	กำนันตำบลเปือยน้อย
๕.	บ้านขอนแก่นน้อย หมู่ที่ ๕	นายปรีชา เียงโยธา	
๖.	บ้านดอนนาโน หมู่ที่ ๖	นายคำผิง ชาดี	
๗.	บ้านหัวขัว หมู่ที่ ๗	นายเชิดศักดิ์ โชควิริยะ	
ตำบลสระแก้ว			
๘.	บ้านวังหิน หมู่ที่ ๒	นายปัญญา รินไธสง	
๙.	บ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ ๔	นายวีระ แดกหนองโน	
๑๐.	บ้านวังหิน หมู่ที่ ๗	นายบุญมี แก้วอาษา	กำนันตำบลสระแก้ว

๒) การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลเปือยน้อย

เทศบาลตำบลเปือยน้อย มีนายกเทศมนตรีที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง จำนวน ๑ คน และมีรองนายกเทศมนตรีที่มาจากการแต่งตั้งจากนายกเทศมนตรี จำนวน ๒ คน ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีที่มาจากการแต่งตั้งจากนายกเทศมนตรี จำนวน ๑ คน และเลขานุการนายกเทศมนตรีที่มาจากการแต่งตั้งจากนายกเทศมนตรี จำนวน ๑ คน โดยมีผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๔,๖๓๕ คน แยกเป็น ชาย ๒,๒๐๗ คน หญิง ๒,๔๒๘ คน

ผลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลเปือยน้อย เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔ ได้แก่ นายนิกร เทศด้อม และได้แต่งตั้งคณะผู้บริหาร ดังนี้

๑. นายนิกร เทศด้อม	นายกเทศมนตรีตำบลเปือยน้อย
๒. นายบุญมี ชันภักดี	รองนายกเทศมนตรี คนที่ ๑
๓. นายสวัสดิ์ ปิกะตัง	รองนายกเทศมนตรี คนที่ ๒
๔. นางสมัย หล้าหาร	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี
๕. นายบุญจันทร์ พระจันลี	เลขานุการนายกเทศมนตรี

การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลเปือยน้อย

เทศบาลตำบลเปือยน้อยมีสมาชิกสภาเทศบาล จำนวน ๑๒ โดยแบ่งเขตการเลือกตั้ง ออกเป็น ๒ เขต ดังนี้

เขตเลือกตั้งที่ ๑

มีสมาชิกสภาเทศบาล จำนวน ๖ คน โดยมีผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๒,๒๔๕ คน แยกเป็นชาย ๑,๐๗๘ คน หญิง ๑,๑๖๗ คน ซึ่งประกอบด้วยหมู่บ้าน ดังนี้

๑. บ้านเปือยน้อย	หมู่ที่ ๒	ตำบลเปือยน้อย
๒. บ้านหัวฝาย	หมู่ที่ ๓	ตำบลเปือยน้อย
๓. บ้านโนนเหลื่อม	หมู่ที่ ๔	ตำบลเปือยน้อย
๔. บ้านหัวขัว	หมู่ที่ ๗	ตำบลเปือยน้อย

ผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลเปือยน้อย เขตเลือกตั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔ ได้แก่

๑. นายสุพันธ์ แทนชิน
๒. นายพิเชษ สร้อยเพชร
๓. นายนิคม ธรรมรัตน์
๔. นายบุญมี จงคำ

๕. นายแวน ชาดี

๖. นายเสวตร หล้ากันหา

เขตเลือกตั้งที่ ๒

มีสมาชิกสภาเทศบาล จำนวน ๖ คน โดยมีผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๒,๓๘๗ คน แยกเป็นชาย ๑,๑๒๘ คน หญิง ๑,๒๕๙ คน ซึ่งประกอบด้วยหมู่บ้าน ดังนี้

๑. บ้านหัวขัว หมู่ที่ ๑ ตำบลเป็ยน้อย

๒. บ้านขอนแก่นน้อย หมู่ที่ ๕ ตำบลเป็ยน้อย

๓. บ้านดอนนาโน หมู่ที่ ๖ ตำบลเป็ยน้อย

๔. บ้านวังหิน หมู่ที่ ๒ ตำบลสระแก้ว

๕. บ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ ๔ ตำบลสระแก้ว

๖. บ้านวังหิน หมู่ที่ ๗ ตำบลสระแก้ว

ผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลเป็ยน้อย เขตเลือกตั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔ ได้แก่

๑. นายสุรชัย พรหมมา

๒. นายรัฐพงษ์ ปะทะกะ

๓. นางทองปน พรหมมา

๔. นายสมบัติ ทาทอง

๕. นายประพัฒน์ ปิกะตัง

๖. นายปรีชา วิเชาว์

(๓) ประชากร

ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลเป็ยน้อย มีครัวเรือน จำนวน ๑,๕๘๑ ครัวเรือน และมีประชากร จำนวน ๕,๘๘๕ คน โดยแบ่งเป็น ชาย จำนวน ๒,๘๕๗ คน หญิง จำนวน ๓,๐๒๘ คน ซึ่งสามารถแยกเป็นช่วงอายุได้ดังต่อไปนี้

ช่วงอายุ	จำนวนประชากร (คน)		
	ชาย	หญิง	รวม
๑. อายุ ๐ - ๕ ปี	๑๖๐	๑๔๒	๓๐๒
๒. อายุ ๖ - ๑๐ ปี	๑๘๐	๑๘๒	๓๖๒
๓. อายุ ๑๑ - ๑๕ ปี	๑๘๐	๑๗๑	๓๕๑
๔. อายุ ๑๖ - ๒๐ ปี	๑๗๒	๑๗๕	๓๔๗

ช่วงอายุ	จำนวนประชากร (คน)		
	ชาย	หญิง	รวม
๕. อายุ ๒๑ - ๒๕ ปี	๑๙๓	๒๑๐	๔๐๓
๖. อายุ ๒๖ - ๓๐ ปี	๒๑๗	๒๒๐	๔๐๓
๗. อายุ ๓๑ - ๓๕ ปี	๒๑๑	๒๒๐	๔๓๗
๘. อายุ ๓๖ - ๔๐ ปี	๒๒๔	๑๗๙	๓๙๐
๙. อายุ ๔๑ - ๔๕ ปี	๒๒๘	๒๖๓	๔๙๑
๑๐. อายุ ๔๖ - ๕๐ ปี	๒๔๔	๒๖๖	๕๑๐
๑๑. อายุ ๕๑ - ๕๕ ปี	๒๓๔	๒๖๗	๕๐๑
๑๒. อายุ ๕๖ - ๖๐ ปี	๒๐๐	๒๒๓	๔๒๓
๑๓. อายุ ๖๑ ปี ขึ้นไป	๔๑๔	๔๐๘	๕๒๒
รวม	๒,๘๕๗	๓,๐๒๘	๕,๘๘๕

(๔) สภาพสังคม

๑) การศึกษา

ในพื้นที่เทศบาลตำบลเปือยน้อย มีสถานศึกษา จำนวน ๘ แห่ง ดังนี้

๑. ระดับก่อนวัยเรียน จำนวน ๒ แห่ง คือ

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนเหลื่อม สังกัด เทศบาลตำบลเปือยน้อย
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดสายทอง สังกัด เทศบาลตำบลเปือยน้อย

๒. ระดับชั้นอนุบาล จำนวน ๑ แห่ง คือ

- โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย สังกัด เทศบาลตำบลเปือยน้อย

๓ ระดับชั้นอนุบาล - ประถมศึกษา จำนวน ๔ แห่ง คือ

- โรงเรียนชุมชนบ้านหัวขัว สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ขอนแก่น เขต ๒

- โรงเรียนไตรคามประชาพัฒนา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ขอนแก่น เขต ๒

- โรงเรียนบ้านวังหิน - เก่าค้อ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ขอนแก่น เขต ๒

- โรงเรียนอนุบาลสุภัทร สังกัด สถานศึกษาเอกชน

๔. ระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๑ แห่ง คือ

- โรงเรียนเปือยน้อยศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น

๒) สาธารณสุข

ในเขตเทศบาลตำบลเปือยน้อย มีสถานบริการสาธารณสุขที่ให้บริการด้านสุขภาพอนามัยของประชาชนแยกเป็นดังนี้

โรงพยาบาลของรัฐ ขนาด ๓๐ เตียง	จำนวน	๑	แห่ง
คลินิกแพทย์	จำนวน	๑	แห่ง
สถานพยาบาลผดุงครรภ์	จำนวน	๒	แห่ง
ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	จำนวน	๒	แห่ง
ร้านขายยาแผนโบราณ	จำนวน	-	แห่ง

(ที่มา : โรงพยาบาลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย)

๓) อาชญากรรม

ในเขตเทศบาลตำบลเปือยน้อย มีสถานีตำรวจตั้งอยู่ในพื้นที่ จำนวน ๑ แห่ง คือ สถานีตำรวจภูธรเปือยน้อย ซึ่งมีหน้าที่ในการดูแลเกี่ยวกับอาชญากรรม

๔) ยาเสพติด

ในเขตเทศบาลตำบลเปือยน้อย มีหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดคือ ที่ทำการปกครองอำเภอเปือยน้อย สถานีตำรวจภูธรเปือยน้อย สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเปือยน้อย และเทศบาลตำบลเปือยน้อย

๕) การสังคมสงเคราะห์

ในเขตเทศบาลตำบลเปือยน้อย มีผู้ที่ได้รับการช่วยเหลือตามนโยบายของรัฐบาล ดังนี้

- ผู้สูงอายุ จำนวน ๙๕๖ คน ได้รับการช่วยเหลือตามนโยบายของรัฐบาล จำนวน ๙๕๖ คน
- ผู้พิการทุพพลภาพ จำนวน ๑๕๙ คน ได้รับการช่วยเหลือตามนโยบายของรัฐบาล จำนวน ๑๕๙ คน
- ผู้ป่วยเอดส์ จำนวน ๙ คน ได้รับการช่วยเหลือตามนโยบายของรัฐบาล จำนวน ๙ คน

(๕) ระบบบริการพื้นฐาน

๑) การคมนาคมขนส่ง

เส้นทางในการสัญจรภายในเขตเทศบาลเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็กแบบมาตรฐาน และมีทางหลวงชนบท หมายเลข ๒๒๙๗ เส้นทางหลักในการสัญจรระหว่างตำบล

๒) การไฟฟ้า

เทศบาลตำบลเปือยน้อย มีหน่วยบริการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอเปือยน้อยตั้งอยู่ในเขตเทศบาล และมีจำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้จำนวน ๑,๕๘๑ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนครัวเรือนที่มีอยู่ในเขตเทศบาล (ที่มา : สำนักงานไฟฟ้าอำเภอบ้านไผ่)

๓) การประปา

เทศบาลตำบลเปือยน้อย ไม่มีหน่วยงานการประปาส่วนภูมิภาค หมู่บ้านที่อยู่ในเขตเทศบาล ๑๐ หมู่บ้านมีระบบประปาประจำหมู่บ้าน จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน ส่วนสระน้ำจะมีทุกหมู่บ้านในเขตเทศบาล ประชาชนในพื้นที่ จะมีปัญหาอย่างมากในช่วงฤดูแล้ง ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค (ที่มา : ข้อมูลจากหมู่บ้าน/ชุมชนในเขตเทศบาลตำบลเปือยน้อย)

๔) โทรศัพท์

ในเขตเทศบาลตำบลเปือยน้อย มีจำนวนผู้ใช้โทรศัพท์ จำนวน ๓๘๔ ราย ปัญหาเกี่ยวกับการสื่อสารและโทรคมนาคมได้แก่ อัตราค่าบริการ ประสิทธิภาพในการให้บริการ และความไม่พอเพียงต่อความต้องการของชุมชน (ที่มา : สำนักบริการโทรศัพท์ อ.เปือยน้อย)

๕) ระบบโลจิสติกส์ (Logistics) หรือการขนส่ง

เทศบาลตำบลเปือยน้อยมีหน่วยบริการไปรษณีย์ และโทรเลขเปือยน้อยตั้งอยู่ในเขตเทศบาล จำนวน ๑ แห่ง และบริษัทขนส่งของเอกชน จำนวน ๒ แห่ง

(๖) ระบบเศรษฐกิจ

๑) การเกษตร

เทศบาลตำบลเปือยน้อย มีพื้นที่ทำการเกษตรกรรม ประมาณ ๑๐,๖๘๐ ไร่ แยกเป็นดังนี้

พื้นที่ทำนา	จำนวน	๘,๕๐๐ ไร่
พื้นที่ทำไร่	จำนวน	๑,๘๐๐ ไร่
พื้นที่ทำสวน / อื่น ๆ	จำนวน	๓๘๐ ไร่

(ที่มา : สำนักงานเกษตรอำเภอเปือยน้อย)

๒) การประมง

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเปือยน้อย ไม่ทำการประมงเป็นอาชีพ มีเพียงสำหรับการใช้ประกอบอาหารภายในครัวเรือน

๓) การปศุสัตว์

ในเขตเทศบาลตำบลเปือยน้อย มีปริมาณสัตว์ที่สำคัญ ซึ่งเป็นสัตว์เศรษฐกิจในท้องถิ่น ได้แก่ โค , กระบือ , สุกร , ไก่ , เป็ด

๔) การบริการ

ในเขตเทศบาลตำบลเปือยน้อย มีการบริการทั่วไป เป็นแบบธุรกิจขนาดเล็ก ได้แก่ ร้านตัดผม ร้านซ่อมรถ ล้างรถ เป็นต้น

๕) การท่องเที่ยว

ในเขตเทศบาลตำบลเปือยน้อย มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ ปราสาทเปือยน้อย ซึ่งได้มีการจัดงานประเพณี “ศิวะราตรี ปุชณียาลัย ปราสาทเปือยน้อย” ในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๕ ของทุกปี ซึ่งจัดให้มีการแสดง แสง สี เสียง เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของปราสาทเปือยน้อย และจัดให้มีประเพณีผูกเสี่ยวแบบโบราณ ซึ่งเป็นประเพณีที่สำคัญของจังหวัดขอนแก่น ซึ่งมีต้นกำเนิดจากอำเภอเปือยน้อย ทำให้เป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวทั่วไป

๖) อุตสาหกรรม

ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลเปือยน้อย ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรม และส่วนมากเป็นการทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน

๗) การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ในด้านการพาณิชย์กรรม ในเขตเทศบาลตำบลเปือยน้อย มีผู้ต้องการจดทะเบียน เพื่อประกอบธุรกิจการค้า แยกเป็นดังนี้

- บริษัท จำกัด	จำนวน	๑	แห่ง
- ห้างหุ้นส่วนจำกัดสามัญส่วนบุคคล	จำนวน	๗	แห่ง
- ร้านค้าปลีก	จำนวน	๔๘	แห่ง
- ร้านค้าส่ง	จำนวน	๕	แห่ง

กลุ่มอาชีพ ในเขตเทศบาลตำบลเปือยน้อยมีกลุ่มอาชีพ จำนวน ๑๐ กลุ่ม

๑. กลุ่มทอสีจากต้นกก “กู กี่ กก” บ้านหัวขัว หมู่ที่ ๑ ตำบลเปือยน้อย
๒. กลุ่มปลูกผักปลอดสารพิษ บ้านเปือยน้อย หมู่ที่ ๒ ตำบลเปือยน้อย
๓. กลุ่มแปรรูปเนื้อสัตว์ บ้านหัวฝาย หมู่ที่ ๓ ตำบลเปือยน้อย
๔. กลุ่มปลูกหม่อนเลี้ยงไหม บ้านโนนเหลียม หมู่ที่ ๔ ตำบลเปือยน้อย
๕. กลุ่มทำไม้กวาดทางมะพร้าว บ้านขอนแก่นน้อย หมู่ที่ ๕ ตำบลเปือยน้อย
๖. กลุ่มนวดแผนไทย บ้านดอนนาโน หมู่ที่ ๖ ตำบลเปือยน้อย
๗. กลุ่มสานกระติบข้าว บ้านหัวขัว หมู่ที่ ๗ ตำบลเปือยน้อย
๘. กลุ่มทำขนมไทย บ้านวังหิน หมู่ที่ ๒ ตำบลสระแก้ว
๙. กลุ่มทอผ้าด้าย “ปัญ ปั่น ปั่น” บ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ ๔ ตำบลสระแก้ว
๑๐. กลุ่มผลิตภัณฑ์น้ำยาทำความสะอาด บ้านวังหิน หมู่ที่ ๗ ตำบลสระแก้ว

๘) แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ – ๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ ๙๕ เมื่อเทียบกับอัตราส่วนกับจังหวัด ร้อยละ ๗๓.๙๙ ซึ่งสูงกว่ามาก แต่ค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ – ๕๐ ปี บางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

(๗) ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๑) การนับถือศาสนา

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเปือยน้อยนับถือศาสนาพุทธ และมีวัดในเขตเทศบาลจำนวน ๑๐ แห่ง แยกเป็นดังนี้

๑. วัดธาตุทุ่งทอง บ้านหัวขัว หมู่ที่ ๑ ตำบลเปือยน้อย
๒. วัดโนนเมือง บ้านหัวขัว หมู่ที่ ๑ ตำบลเปือยน้อย
๓. วัดศรีสว่างวงศ์ บ้านเปือยน้อย หมู่ที่ ๒ ตำบลเปือยน้อย
๔. วัดสิงห์ทอง บ้านหัวฝาย หมู่ที่ ๓ ตำบลเปือยน้อย
๕. วัดศรีสมพร บ้านโนนเหลื่อม หมู่ที่ ๔ ตำบลเปือยน้อย
๖. วัดโพธิ์ชัย บ้านขอนแก่นน้อย หมู่ที่ ๕ ตำบลเปือยน้อย
๗. วัดอุดมมีชัย บ้านดอนนาโน หมู่ที่ ๖ ตำบลเปือยน้อย
๘. วัดปานาล้อม บ้านหัวขัว หมู่ที่ ๗ ตำบลเปือยน้อย
๙. วัดสายทอง บ้านวังหิน หมู่ที่ ๒ ตำบลสระแก้ว
- ๑๐ วัดอุดร บ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่ ๔ ตำบลสระแก้ว

๒) ประเพณีและงานประจำปี

ประเพณีที่สำคัญในเขตเทศบาลตำบลเปือยน้อย ได้แก่ ประเพณีผูกเสี่ยวอย่างเป็นทางการ ซึ่งเป็นประเพณีประจำจังหวัดขอนแก่น และถือกำเนิดขึ้นจากอำเภอเปือยน้อย

งานประจำปี ในเขตเทศบาลตำบลเปือยน้อย ที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวทั่วไป และประชาชนทั่วไปในพื้นที่บริเวณโดยรอบ ได้แก่ งานประเพณี “คิเวราตรี ปุชณียาลย์ ปราสาทเปือยน้อย” ซึ่งเป็นงานประเพณีประจำอำเภอเปือยน้อย ที่มีนักท่องเที่ยว และประชาชนทั่วไปโดยรอบพื้นที่เข้ามาร่วมชมงานเป็นจำนวนมาก ซึ่งจัดขึ้นในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๕ ของทุกปี โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ร่วมเปิดงานเป็นประจำทุกปี

งานประเพณีประจำปีทั่วไป ในเขตเทศบาลตำบลเป็ญน้อย ได้แก่

- งานประเพณีสงกรานต์
- งานประเพณีบุญบั้งไฟ
- งานประเพณีลอยกระทง
- งานบุญกฐิน

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเป็ญน้อย มีสภาพความเป็นอยู่แบบเรียบง่าย เป็นสังคมชนบทกึ่งสังคมเมือง สภาพบ้านเรือนที่อยู่อาศัย การประกอบอาชีพ หรือในด้านอื่น ๆ ยังคงรักษาจารีตประเพณีดั้งเดิม ตามสภาพความเป็นอยู่ทั่วไปของคนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๓) ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตเทศบาลได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการทำเครื่องจักสารใช้สำหรับในครัวเรือน วิธีการเลี้ยงไหมและการทอผ้าไหม วิธีการทอเสื่อจากต้นกก และวิธีการจับปลารธรรมชาติ

ภาษาถิ่น พุดภาษาอีสาน

๔) OTOP สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

OTOP สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกในเขตเทศบาลตำบลเป็ญน้อย ได้แก่

- เสื่อกก ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์จากกลุ่ม “ กู กี่ กก ” บ้านหัวขัว หมู่ที่ ๑ ตำบลเป็ญน้อย ซึ่งผลิตเสื่อที่ทอจากต้นกก ที่มีลวดลายที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ ได้แก่ ลายศิลานิมิต ลายปทุมเทวา

- ผักปลอดสารพิษ จากกลุ่มวิสาหกิจชุมชนปลูกผักปลอดสารพิษ บ้านเป็ญน้อย หมู่ที่ ๒ ตำบลเป็ญน้อย

- ไส้กรอกหมู จากกลุ่มแปรรูปเนื้อสัตว์ บ้านหัวฝาย หมู่ที่ ๓ ตำบลเป็ญน้อย

- เส้นไหม จากกลุ่มปลูกหม่อนเลี้ยงไหม บ้านโนนเหลื่อม หมู่ที่ ๔ ตำบลเป็ญน้อย

- ไม้กวาดทางมะพร้าว จากกลุ่มไม้กวาดทางมะพร้าว บ้านขอนแก่นน้อย หมู่ที่ ๕

ตำบลเป็ญน้อย

- การนวดแผนไทย จากกลุ่มนวดแผนไทย บ้านดอนนาโน หมู่ที่ ๖ ตำบลเป็ญน้อย

- กระติบข้าวจากต้นกก จากกลุ่มสานกระติบข้าว บ้านหัวขัว หมู่ที่ ๗ ตำบลเป็ญน้อย

- ขนมดอกจอก จากกลุ่มทำขนมไทย บ้านวังหิน หมู่ที่ ๒ ตำบลสระแก้ว

- ผลิตภัณฑ์จากผ้าด้าย จากกลุ่มทอผ้าด้าย “ ปัญ ปั้น ปั่น ” บ้านหนองบัวน้อย หมู่ที่

๔ ตำบลสระแก้ว

- ผลิตภัณฑ์น้ำยาทำความสะอาด จากกลุ่มผลิตภัณฑ์น้ำยาทำความสะอาด บ้านวังหิน หมู่ที่ ๗ ตำบลสระแก้ว

(๘) ทรัพยากรธรรมชาติ

๑) น้ำ

ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลเปือยน้อย ช่วงฤดูแล้งประสบปัญหาเป็นอย่างมาก ห้วย หนอง คลอง บึง ไม่สามารถกักเก็บน้ำได้ เนื่องจากไม่มีระบบชลประทานที่ดี ประชาชนในท้องถิ่นขาดแคลนน้ำ อุปโภคบริโภค ในเขตเทศบาลมีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ คือ ห้วยลำพังชู ห้วยวังตับควาย สระวงษ์ บึง หนองแวง สระหนองแวง หนองคุยมักเค็ง นอกจากนี้แล้วใช้น้ำอุปโภคบริโภคจากบ่อบาดาล เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในท้องถิ่น องค์การภาครัฐที่รับผิดชอบในด้านนี้ก็ได้ช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อน แต่ก็ไม่เพียงพอต่อความต้องการของชุมชน

๒) ป่าไม้

ในเขตเทศบาลตำบลเปือยน้อย มีสภาพพื้นที่เป็นแบบลูกฟูก มีลักษณะเป็นป่าโปร่ง สลับทุ่งนา เทศบาลกำลังดำเนินการปลูกป่าไม้ในพื้นที่ที่เป็นสาธารณะประโยชน์ที่มีอยู่ในเขตเทศบาลโดยดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการรักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ให้อุดมสมบูรณ์ต่อไป

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑) แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

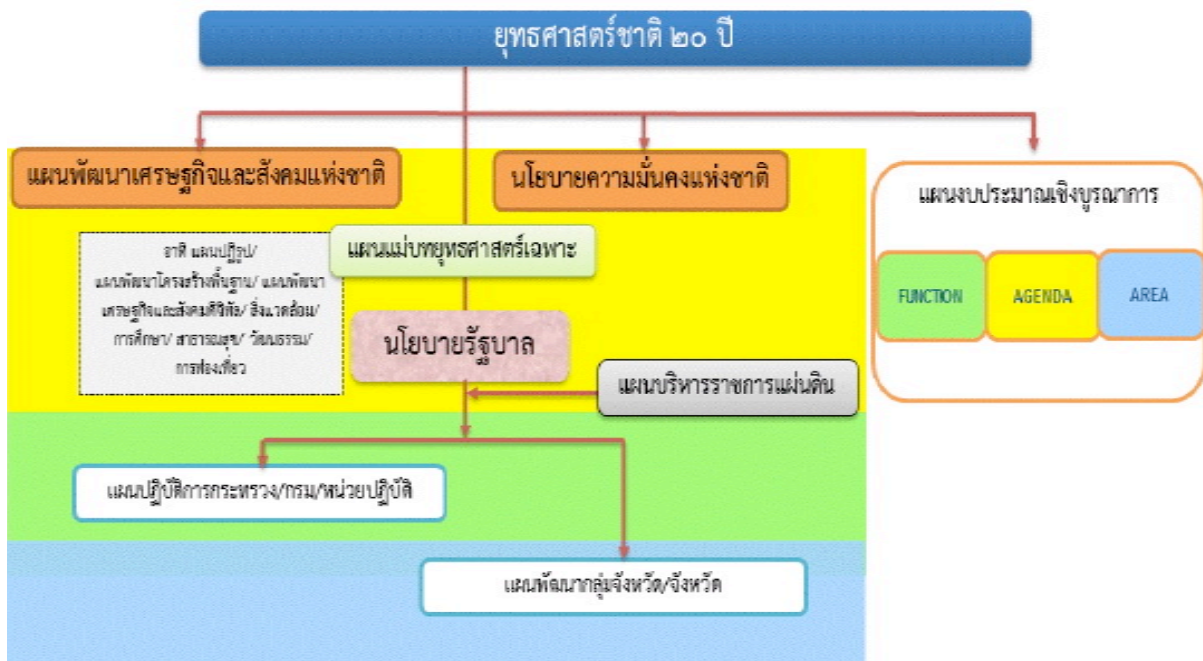
การจัดทำแผนพัฒนาของเทศบาลจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
และตอบสนองต่อการบรรลุ
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และนักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาพัฒนาการและความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุม

คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่าง ๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สารสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่น ๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดความเหลื่อมล้ำ

ทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาคอขวดความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็บ่งชี้ว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยี

ในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่น ๆ ที่ซับซ้อนขึ้นอาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย

อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่าง ๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมไปสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคต ๒๐ ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ – ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่าง ๆ เพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจจะมีผลกระทบของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเป็นโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ – ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่าง ๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้า จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาว หากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ – ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวี

ภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนำเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่าง ๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลกนอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญสำหรับภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น กดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙.๒ ดอลลาร์ สหรัฐ ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกๆ ด้าน โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ รวมถึงการเข้าถึง

ทรัพยากรต่าง ๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่าง ๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ – ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการเงินการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่าง ๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่าง ๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาดและสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้นแต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลักขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีสัดส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า

การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิผล และกฎระเบียบต่าง ๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ทำลายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุ

อย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนโยบายที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็ก และวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ

ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนโยบายต่อต้านทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้น ปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่าง ๆ ก็มีนโยบายต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีโครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่าง ๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่าง ๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้น เงื่อนไขต่าง ๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น

โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยน

อย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้น ๆ

ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาวเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ตั้งนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็นโอกาสสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่

เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่าง ๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศการกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดิน

ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อม ๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลก

ได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ นั้นจะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกัน

อย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้ วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน และอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดีอย่างกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- **การมีความมั่นคงปลอดภัย** จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- **ประเทศ** มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นสากลที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- **สังคม** มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถแก้ปัญหาสังคมเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง **ครอบครัว** มีความอบอุ่น
- **ประชาชน** มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- **ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม** มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- **ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง** ยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- **เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง** สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- **ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง** ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- **การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ** รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- **การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- **มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- **ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตาม** ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของชนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

- ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติดำเนินการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น** มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิต บริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย
- **ภาคเกษตร** เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดินด้านประมง
 - **ภาคอุตสาหกรรม** ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
 - **ภาคบริการ** ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนาระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
 - **วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ** วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างความอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวยุติมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบ

แนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนามากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกกระตือรือร้นการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่น ๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกกระตือรือร้นผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ผู้สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่าง ๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา
๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม
๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

(๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล

(๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่าง ๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห่วงโซานอกจากนี้ ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่น ๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สารของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่าง ๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วง ๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่าง ๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการ และการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับปัจจุบัน)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ ได้น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืดหยุ่นอยู่ได้อย่างมั่นคงเกิดภูมิคุ้มกันและมีการบริหารจัดการ ความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ ได้จัดทำบนพื้นฐานของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ซึ่งเป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้นได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาคและระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่องเพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ มีรายละเอียดดังนี้

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่าง ๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ในระยะเวลา ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลานับทศวรรษ โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากสัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ - ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๑.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของการจ้างงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของการจ้างงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗)

๒.๑.๓ ผลิภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปี ที่ผ่านมา และยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้การขยายตัวของผลิภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศไทยได้รับการยกระดับดีขึ้นจากการฉีกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๑๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศไทยยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาที่มีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมาย และยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัย และการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๘ และคาดว่าจะในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๗) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเอเรชั่นวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ ครอบครัวไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลง มีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก ๓.๖ คน ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนแหว่งกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม โดยคนไทยมีอายุค่าเฉลี่ยสูงขึ้น อายุค่าเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕-๕๙ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มี

ค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่าง ๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่าง ๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุดในปี ๒๕๕๖ มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระ เข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๖

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรม และต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั้งประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่าง ๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔.๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดักสะบวย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้ และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๒,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๓๗ แห่ง ในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่าง ๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) พื้นที่ป่าไม้ลดลง เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศ ในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดิน และที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย และมีการเปลี่ยนแปลงสภาพไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่น ๆ อย่างไรก็ตาม ในระหว่างปี ๒๕๔๙-๒๕๕๔ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตัน ลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขึ้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑.๙๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้

พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ กลุ่มน้ำหลัก น้ำตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ แอ่งน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรอย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุน เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๓๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่าง ๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชน

เมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้อนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการ

ตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปฏิกิริยาค้างจากการเกษตรและการปลูกสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี ๒๕๓๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่าง ๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่น ๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงต้งานของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่องค์ประกอบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน

เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลูกกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่าง ๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติดิฉินคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปลอมให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกป้องข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒ % ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบาราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจให้แก่ อบท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ

๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒

นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อบท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อบท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรม จาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๙,๘๕๐ คน แบ่งเป็นข้าราชการ ๑,๓๗๘ คน บุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๙๕ คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีอนามัยจำนวน ๗๙ คน และลูกจ้างประจำ ๓,๐๙๘ คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อบท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๙.๙๐ ของรายได้รัฐบาล ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับ ส่งผลให้ อบท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดการบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดมากขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่าง ๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่าง ๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับ

ประเทศในกลุ่มอาเซียน พบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

๓ บริบทการเปลี่ยนแปลงและสภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓) ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๙๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑

โดยผลผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานะขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี ๒๕๓๑ ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๓๔) ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๓๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่าง ๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะ

ฝีมือแรงงานจะลดลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ามนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๕๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่าง ๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่าง ๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่นั้น ๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีผลหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพพลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน หรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะ เพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัด

ระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๘ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐโดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่าง ๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่าง ๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายมาเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่ออุปกรณ์และ เครื่องมือต่าง ๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคจำนวนมาก

ยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาสภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการส่งสั่นไหวที่สาหัสในประชาคมเศรษฐกิจโลกในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับการระดมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals–SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔ กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่เน้นนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุลยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความ

มั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning)

เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สคช. ได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและ โลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สหรัฐ) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สหรัฐ) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลิภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕ แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้าน

โครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาดพิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการ

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศไทย โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือก ให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการ และใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการ

ปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดการบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนาวัฒนธรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพ

แรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดการบริหารทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกัน

ระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้

น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขโรค กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัย แก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริง ด้วยการผลักดันพรบทรัพยากรน้ำ และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงานและสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขโรค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน

ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบสู่ห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางการร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้าง โครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๓) แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด (วิสัยทัศน์)

“มหานครน่าอยู่ ศูนย์กลางเศรษฐกิจเชื่อมโยงภูมิภาค”

๓.๑ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๑) ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒
๒. ระดับความสุขของประชาชนในจังหวัดขอนแก่น เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒
๓. การกระจายรายได้ดีขึ้นลดความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ต่ำกว่า ๐.๔๑

๒) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๑. พัฒนาเมืองให้น่าอยู่ มีความมั่นคง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน
๒. พัฒนาขีดความสามารถด้านสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน ส่งเสริมการลงทุนและการบริการเพื่อยกระดับรายได้ของประชาชน
๓. ส่งเสริมการพัฒนาด้านนวัตกรรม เทคโนโลยี และดิจิทัล เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

๓.๒ ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมมูลค่าสูง

วัตถุประสงค์ : เพื่อยกระดับรายได้ของชาวจังหวัดขอนแก่นที่อยู่ในระบบเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เกิดการกระจายรายได้และลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ ส่งเสริมสร้างความโดดเด่นและเอกลักษณ์ ของสินค้าเกษตร และการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร พร้อมทั้งต่อยอดผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีมูลค่าสูง (Bio Economy) โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ และแนวทางตามโมเดลเศรษฐกิจใหม่เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (BCG) รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาจังหวัดขอนแก่นให้เป็นพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ (NeEC) เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจของจังหวัด และเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดด้านการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓
๒. รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๓. มูลค่าการลงทุนของอุตสาหกรรมชีวภาพ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี
๔. มีการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ จำนวน ๒ โครงการต่อปี

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม (BCG Model) เพื่อการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มภาคการเกษตร
๒. การเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของสินค้า OTOP และ SMEs
๓. การส่งเสริมอุตสาหกรรมชีวภาพและอุตสาหกรรมนิเวศให้มีมูลค่าสูง
๔. การส่งเสริมพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษให้ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการค้าการลงทุน

แผนงานและโครงการสำคัญ

แผนงานที่ ๑.๑ การพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม (BCG Model) เพื่อการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มภาคการเกษตร

๑. โครงการการส่งเสริมและสร้างมูลค่าเพิ่มภาคการเกษตรตาม BCG model
๒. โครงการการพัฒนาอาชีพการเกษตรครบวงจรในพื้นที่ที่มีศักยภาพ
๓. โครงการยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพเพื่อสร้างรายได้ที่ยั่งยืน
๔. โครงการการพัฒนาฐานข้อมูล (Big Data) ด้านการเกษตรจังหวัดขอนแก่น
๕. โครงการการพัฒนา Smart Farmer , Young Smart Farmer หรือ Start Up ผู้ประกอบการมืออาชีพ
๖. โครงการพัฒนาเศรษฐกิจ BCG ด้านพลังงานและวัสดุชีวภาพจากเศษเหลือทางการเกษตรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
๗. โครงการการจัดการการผลิตและนวัตกรรมข้าวเพื่อสร้างความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนงานที่ ๑.๒ การเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของสินค้า OTOP และ SMEs

๘. โครงการการเพิ่มขีดความสามารถผู้ประกอบการสินค้า OTOP และ SMEs ของจังหวัดขอนแก่น
๙. โครงการการเพิ่มขีดความสามารถผู้ประกอบการด้านการค้า การลงทุน และบริการ

แผนงานที่ ๑.๓ การส่งเสริมอุตสาหกรรมชีวภาพและอุตสาหกรรมนิเวศให้มีมูลค่าสูง

๑๐. โครงการเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จังหวัดขอนแก่น

แผนงานที่ ๑.๔ การส่งเสริมพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษให้ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการค้าการลงทุน

๑๑. โครงการส่งเสริมกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัด

ขอนแก่น

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เชื่อมโยงภูมิภาค

วัตถุประสงค์ : เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดการท่องเที่ยวจังหวัดแบบองค์รวม โดยบูรณาการกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจและการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมให้มีความหลากหลาย และเป็นเส้นทางท่องเที่ยว (Route) ที่มีความดึงดูดใจ และสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างภูมิภาคและต่างประเทศได้ โดยใช้ประโยชน์จากที่ตั้งภูมิศาสตร์ของจังหวัดขอนแก่น แผนการลงทุนพัฒนาโครงข่ายคมนาคมและกรอบความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. จำนวนงาน MICE ที่เกิดขึ้นในจังหวัดขอนแก่น ๑๐ งาน ต่อปี
๒. จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓
๓. รายได้จากนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์และวิถีวัฒนธรรมชุมชนเชิงสร้างสรรค์
๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
๓. การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา สุขภาพ ความงาม และการแพทย์แผนไทย
๔. การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการเมืองแห่งการประชุมสัมมนา

(Meetings, Incentive Travel, Conventions, Exhibitions : MICE City)

แผนงานและโครงการสำคัญ

แผนงานที่ ๒.๑ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์และวิถีวัฒนธรรมชุมชน

เชิงสร้างสรรค์

๑. โครงการการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามวิถีชุมชนและวัฒนธรรม
๒. โครงการพัฒนาและยกระดับแหล่งท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์และวิถีวัฒนธรรม

ชุมชนเชิงสร้างสรรค์จังหวัดขอนแก่น

๓. โครงการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ยุค New Normal (Creative tourism in the NewNormal era)
๔. โครงการการพัฒนาสินค้าเอกลักษณ์และเชื่อมต่อกับระบบการท่องเที่ยวของ

พื้นที่

แผนงานที่ ๒.๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกทางการ

ท่องเที่ยว

๕. โครงการการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

๖. โครงการพัฒนาเส้นทางเพื่อเพิ่มศักยภาพเมืองแห่งการท่องเที่ยว และ
ประชุมสัมมนา

๗. โครงการพัฒนาเส้นทางในเขตเมืองเพื่อเพิ่มศักยภาพเมืองแห่งการท่องเที่ยวและ
ประชุมสัมมนา

๘. โครงการพัฒนาเส้นทางเพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์
แผนงานที่ ๒.๓ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา สุขภาพ ความงาม และ
การแพทย์แผนไทย

๙. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และการแพทย์แผน
ไทย

แผนงานที่ ๒.๔ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการเมืองแห่งการ
ประชุมสัมมนา (Meetings, Incentive Travel, Conventions, Exhibitions : MICE City)

๑๐. โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมไมซ์ ในพื้นที่

๑๑. โครงการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกใน
การจัดงานไมซ์

๑๒. โครงการส่งเสริมสนับสนุนการจัดงานและการประชาสัมพันธ์เมืองไมซ์ที่ดี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมนวัตกรรม เทคโนโลยี และดิจิทัล เพื่อการพัฒนา
ขอนแก่นเมืองอัจฉริยะ

วัตถุประสงค์: เพื่อพัฒนาจังหวัดขอนแก่นอัจฉริยะให้ครอบคลุมทุกอำเภอ โดยใช้
ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยและชาญฉลาดในการยกระดับการบริหารจัดการจังหวัดในมิติ
ต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาเศรษฐกิจ การคมนาคมขนส่ง การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน การพัฒนา
ทรัพยากรมนุษย์ การอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม การใช้ชีวิตประจำวันของประชาชน และการบริหารจัดการ
การเมือง รวมทั้งการส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ซึ่งจะเป็นแนวทางสำคัญที่จะทำให้
เกิดการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดขอนแก่นแบบพลิกโฉมเร่งด่วน (Khon Kaen's
transformation)

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. มูลค่าการลงทุนในจังหวัดขอนแก่น เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓
๒. มีนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ช่วยบริหารจัดการและยกระดับคุณภาพ
ชีวิตประชาชนชาวจังหวัดขอนแก่น จำนวน ๓ โครงการ/ปี
๓. จำนวนพื้นที่หรือเขตอำเภอที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองอัจฉริยะ ไม่น้อยกว่า
๖ อำเภอ/ปี

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในระบบเศรษฐกิจของจังหวัด
๒. การส่งเสริมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะเพื่ออำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนทุกกลุ่ม
๓. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการจราจรและขนส่งอัจฉริยะ การโทรคมนาคม สื่อสาร และดิจิทัล ที่ทันสมัย เพื่อสร้างบรรยากาศการลงทุนในพื้นที่ และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน

แผนงานและโครงการสำคัญ

แผนงานที่ ๓.๑ การพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในระบบเศรษฐกิจของจังหวัด

๑. โครงการพัฒนาการบริหารจัดการด้านพลังงานเชิงพื้นที่ เพื่อความยั่งยืน
๒. โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลเพื่อพัฒนา Khon Kaen Smart City ระยะที่ ๑ มุ่งพัฒนา Smart Living (Smart Health & Medical)

แผนงานที่ ๓.๒ การส่งเสริมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะเพื่ออำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนทุกกลุ่ม

๓. โครงการพัฒนาระบบ platform เชื่อมโยงข้อมูลด้านพลังงานจังหวัดขอนแก่น (Smart Energy)
๔. โครงการหุ่นยนต์ช่วยเหลือทางการแพทย์
๕. โครงการจัดตั้งศูนย์ทดสอบและสอบเทียบเครื่องมือแพทย์สำหรับรับมือสถานะโรคระบาดร้ายแรง
๖. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพระบบตำรวจธรรม Tracking
๗. โครงการประชาสัมพันธ์ขอนแก่นเมืองอัจฉริยะ (Smart City)
๘. โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลเพื่ออำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนทุกกลุ่ม

แผนงานที่ ๓.๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการจราจรและขนส่งอัจฉริยะ การโทรคมนาคมสื่อสารและดิจิทัลที่ทันสมัย เพื่อสร้างบรรยากาศการลงทุนในพื้นที่ และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน

๙. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อจัดตั้งศูนย์ IOC ศูนย์ปฏิบัติการขอนแก่นเมืองอัจฉริยะ (Khon Kaen Intelligent Operation Center หรือ Khon Kaen IOC) “ขอนแก่นวอร์รูม”
๑๐. โครงการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคอัจฉริยะ

๑๑. โครงการส่งเสริมการเกิดโครงการหรือพื้นที่ทดสอบนวัตกรรมเพื่อการบริการสุขภาพ (HealthTech Sandbox)
๑๒. โครงการการพัฒนาโครงข่ายถนนเพื่ออำนวยความสะดวกประชาชน
๑๓. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านศูนย์เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อส่งเสริมการค้าและลงทุนนวัตกรรมภูมิภาค

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาสังคมสุขภาวะให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์: เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดระบบประกันสังคมด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษาและสุขภาพ สิทธิและการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐาน ให้ครอบคลุมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพในทุกช่วงวัย และการเสริมสร้างการจัดการสุขภาวะที่ดี โดยส่งเสริมการพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ และให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการสร้างเสริมสุขภาวะที่ดีได้ด้วยตนเอง รวมทั้ง สนับสนุนให้ชุมชน หมู่บ้าน เป็นแหล่งบ่มเพาะจิตสำนึกการมีสุขภาพดี จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เป็นมิตรต่อสุขภาพและเอื้อต่อการมีกิจกรรมสำหรับยกระดับสุขภาวะของสังคม

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. ดัชนีการพัฒนากองทุนจังหวัดขอนแก่น ไม่เกินลำดับที่ ๒๕ ของประเทศ
๒. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการจัดสวัสดิการและการพัฒนาทักษะอาชีพ ร้อยละ ๑๐๐
๓. อายุคาดเฉลี่ยของการมีสุขภาพดีของประชากรจังหวัดขอนแก่น (อายุเฉลี่ย) ไม่น้อยกว่า ๗๕ ปี

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้มีสุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดี
๒. การส่งเสริมสวัสดิการและการพัฒนาทักษะด้านการประกอบอาชีพให้มีรายได้
๓. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดี

แผนงานและโครงการสำคัญ

แผนงานที่ ๔.๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้มีสุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดี

๑. โครงการขับเคลื่อนการพัฒนาการจัดการศึกษาปฐมวัยจังหวัดขอนแก่นเชิงบูรณาการ

แผนงานที่ ๔.๒ การส่งเสริมสวัสดิการและการพัฒนาทักษะด้านการประกอบอาชีพ

ให้มีรายได้ที่ยั่งยืน

๒. โครงการส่งเสริมและพัฒนาแรงงานพร้อมเข้าสู่แรงงานยุคใหม่ (Smart Labour)

๓. โครงการอาชีพประยุกต์: การประยุกต์ใช้นวัตกรรมและทักษะความรู้แนวใหม่เพื่อการส่งเสริมการประกอบอาชีพและการสร้างรายได้จากอาชีพที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มครัวเรือนเปราะบางในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น

๔. โครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างรายได้และขีดความสามารถให้แรงงานอย่างยั่งยืน

๕. โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาครอบครัวที่มีความต้องการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในชุมชน

๖. โครงการจัดทำระบบฐานข้อมูลและวางแผนการยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน

เป็นเอกลักษณ์

๗. โครงการฝึกทักษะด้านการเงิน การตลาด และประชาสัมพันธ์ให้กับกลุ่มอาชีพ

๘. โครงการเทคนิคการขายผ่านตลาดออนไลน์และการสร้างเพจ

แผนงานที่ ๔.๓ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาชุมชนเป็นฐานในการ

สร้างสุขภาวะที่ดี

๙. โครงการแก้ไขปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับและมะเร็งท่อน้ำดี

๑๐. โครงการขับเคลื่อนธรรมนูญสุขภาพพระสงฆ์จังหวัดขอนแก่น : " พระสงฆ์แข็งแรงวัดมั่นคง ชุมชนเป็นสุข "

๑๑. โครงการพระพุทธศาสนากับการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน จังหวัดขอนแก่น

๑๒. โครงการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนาและวิถีชีวิตชุมชนที่ยั่งยืน

๑๓. โครงการการพัฒนากลไกเพื่อรับผิดชอบทางสังคมภาคเอกชนและการมีส่วนร่วมของชุมชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่าง

สมดุล

วัตถุประสงค์: เพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และพัฒนาพื้นที่สีเขียวในเขตชุมชนเมืองและชนบทเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและการเรียนรู้ทางธรรมชาติ สร้างความมั่นคงด้านน้ำโดยจัดให้มีน้ำอย่างเพียงพอ ส่งเสริมมาตรการเชิงนโยบายและการณรงค์เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้วัสดุหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อลดปริมาณขยะ รวมทั้งการลด การปล่อยก๊าซเรือนกระจกและการสร้างฟ่ຸนละอองในอากาศที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ สนับสนุนให้มีการบูรณาการร่วมกันทุกภาคส่วนในการเตรียมความพร้อมเผชิญเหตุภัยพิบัติ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ปี

๑. จำนวนพื้นที่ทางการเกษตรที่ได้รับแหล่งน้ำเกื้อหนุนเพิ่มขึ้น จำนวน ๒,๕๐๐ไร่/

ละ ๗๕

๒. ชยะมูลฝอยชุมชนและของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อย

๓

๓. จำนวนพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ๔,๐๐๐ไร่ ต่อปี

๔. จำนวนประชาชนตระหนักรู้ด้านการป้องกันและรับมือภัยพิบัติ เพิ่มขึ้น ร้อยละ

แนวทางการพัฒนา

สิ่งแวดล้อม

๑. การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

๒. การดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อ

เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓. การอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

๔. การป้องกัน การลดผลกระทบ และการปรับตัวเพื่อรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและการ

แผนงานและโครงการสำคัญ

แผนงานที่ ๕.๑ การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

ระบบ

๑. โครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อแก้ปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง

๒. โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำ

๓. โครงการก่อสร้างระบบป้องกันน้ำท่วม

๔. โครงการอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนาแหล่งน้ำบาดาลและระบบกระจายน้ำอย่างเป็น

เป็นระบบ

๕. โครงการอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนาแหล่งน้ำและระบบกระจายน้ำและโครงข่ายน้ำอย่าง

๖. โครงการก่อสร้างแก้มลิง และอาคารประกอบ

๗. โครงการพัฒนาแหล่งน้ำ ก่อสร้างฝาย พร้อมอาคารประกอบ

๘. โครงการปรับปรุงระบบส่งน้ำอ่างเก็บ พร้อมอาคารประกอบ

๙. โครงการจัดหาแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน

๑๐. โครงการขุดลอกคลองหนองเชิญหลง บ้านกุดกว้าง หมู่ที่ ๔ ตำบลกุดกว้าง อำเภอนองเรือจังหวัดขอนแก่น

๑๑. โครงการขุดลอกหนองคำ พร้อมอาคารเปิดปิดน้ำ บ้านกุดกว้าง หมู่ที่ ๔ ตำบลกุดกว้างอำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น

แผนงานที่ ๕.๒ การดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๑๒. โครงการจัดการสิ่งแวดล้อมจังหวัดขอนแก่นรองรับการเป็นเมืองอัจฉริยะ

๑๓. โครงการประสานความร่วมมือในการกำกับติดตามการดำเนินงานตามแผนจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายในพื้นที่จังหวัด

๑๔. โครงการส่งเสริมเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืนรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

แผนงานที่ ๕.๓ การอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

๑๕. โครงการเพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๑๖. โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

๑๗. โครงการเพิ่มพื้นที่สีเขียว

๑๘. โครงการพัฒนาพื้นที่ชุมชน

๑๙. โครงการป้องกันและปราบปรามการตัดไม้ทำลายป่าระดับจังหวัด

แผนงานที่ ๕.๔ การป้องกัน การลดผลกระทบ และการปรับตัวเพื่อรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๒๐. โครงการเสริมสร้างการตระหนักรู้ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒๑. โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการภาวะวิกฤต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างมีส่วนร่วม

วัตถุประสงค์: เพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนชาว จังหวัดขอนแก่นโดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีและการบังคับใช้กฎหมายให้ครอบคลุมทุกมิติ มีการบริหารจัดการ แก้ไขปัญหาอาชญากรรมตั้งแต่ต้นน้ำจนถึง ปลายน้ำอย่างเป็นระบบ ให้มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การเตรียมการรับมือ และการฟื้นฟู เพื่อลดความเสี่ยงและการสูญเสียจากสาธารณภัย รวมทั้งการเสริมสร้างความมั่นคงของ สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมเพื่อสร้างความรักสามัคคีปรองดองในทุกระดับ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. อัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางบกลดลง ร้อยละ ๕

๒. พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาอุทกภัยลดลง ร้อยละ ๕

๓. ร้อยละการจับกุมคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕
(คดีที่รับแจ้ง)

๔. จำนวนอำเภอที่เข้าร่วมกิจกรรมสร้างความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญของสถาบัน
หลักของชาติ ๒๖ อำเภอ

๕. การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จำนวนหมู่บ้านสีแดงลดลง ร้อยละ ๓

แนวทางการพัฒนา

๑. การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดทางถนน
๒. การป้องกันและลดการสูญเสียจากสาธารณภัยและภัยพิบัติ
๓. การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในสังคม
๔. การปกป้องและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์
๕. การป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

แผนงานและโครงการสำคัญ

แผนงานที่ ๖.๑ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดทางถนน

๑. โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดทางถนน
๒. โครงการสนับสนุนความปลอดภัยเพื่อลดอุบัติเหตุทางถนน

แผนงานที่ ๖.๒ การป้องกันและลดการสูญเสียจากสาธารณภัยและภัยพิบัติ

๓. โครงการบริหารจัดการอุทกภัยในพื้นที่เสี่ยง
๔. โครงการเสริมสร้างเครือข่ายอาสาสมัครรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน

แผนงานที่ ๖.๓ การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในสังคม

๕. โครงการสร้างการรับรู้ด้านกฎหมายเพื่อลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อทางสังคม
๖. โครงการขับเคลื่อนมาตรการป้องกันอาชญากรรมในระดับพื้นที่ (ยุทธธรรมใส่ใจ)
๗. โครงการส่งเสริมความมั่นคงและความปลอดภัยในสังคม (แก้ไขปัญหานั่นนอก

ระบบ)

๘. โครงการการขับเคลื่อนกลไกเชิงนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาค้า
มนุษย์ด้านแรงงานไปสู่การปฏิบัติ จังหวัดขอนแก่น

แผนงานที่ ๖.๔ การปกป้องและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

๙. โครงการเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์และการเสริมสร้างความปรองดอง

สมานฉันท์"

แผนงานที่ ๖.๕ การป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

๑๐. โครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกัน ปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๑๑. โครงการอาสาสมัครแรงงานด้านภัยยาเสพติดในสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง

ต่ำกว่า ๑๐ คนลงมา

๑๒. โครงการการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (TO BE NUMBER

ONE) ในสถานประกอบการ จังหวัดขอนแก่น

(๒) ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลเปือยน้อย

๑) วิสัยทัศน์

“ วัฒนธรรมมั่นคง เศรษฐกิจมั่นคง สิ่งแวดล้อมยั่งยืน ”

พันธกิจการพัฒนาเทศบาลตำบลเปือยน้อย

๑. จัดให้มีการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

๒. การบำรุงทางบก เพื่อการคมนาคมที่สะดวกปลอดภัยเชื่อมต่อองค์การปกครอง

ท้องถิ่นอื่น

๓. รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและสาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอย

และสิ่งปฏิกูล

๔. การป้องกันและระงับโรคติดต่อ

๕. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๖. ราษฎรได้รับการศึกษาและฝึกอบรม

๗. มีน้ำสะอาดหรือการประปาที่ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง

๘. การบำรุง / จัดให้มีตลาดจำหน่ายสินค้าอุปโภค - บริโภค

๙. บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร

๑๐. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่าง

๑๑. ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ

๑๒. การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

๑๓. การรักษาพยาบาล การป้องกันโรค และควบคุมโรคติดต่อ

๑๔. การปรับปรุงอาคารสถานที่ทำการ / เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติราชการ

๑๕. การปรับปรุง / พัฒนาประสิทธิภาพโครงสร้างการบริหารงานเทศบาล

๒) ยุทธศาสตร์

เทศบาลตำบลเปือยน้อย ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาเทศบาลตำบลเปือยน้อย

จำนวน ๔ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓) เป้าประสงค์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ชุมชนเข้มแข็ง สาธารณูปโภคครอบคลุมทั่วทั้งตำบล สามารถยกระดับการศึกษาภายในเขตเทศบาลตำบลเป็ยน้อยตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ ประชาชนให้ความสำคัญกับศาสนา สืบสานวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม รองรับประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ชุมชนเข้มแข็ง ภายในตำบลมีความสงบเรียบร้อย สาธารณูปโภคครอบคลุมทั่วทั้งตำบลรองรับประชาคมอาเซียน อุดมสมบูรณ์ไปด้วยแหล่งน้ำ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน

เกษตรกรมีความรู้ด้านการเกษตรเพิ่มขึ้น สามารถพัฒนาผลผลิตสินค้าด้านการเกษตรได้อย่างมีคุณภาพพร้อมต่อการส่งออกสู่ตลาดทุกระดับประชาชนมีความรู้ด้านอาชีพ สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ การว่างงานในตำบลลดลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เพื่อเป็นการพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนให้มีสภาพที่สมบูรณ์ และสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนรักสิ่งแวดล้อม เพื่อความสมบูรณ์ของป่าไม้และความสมดุลของธรรมชาติ ไม่ให้ทำลายต้นไม้ไปมากกว่านี้ ปรับปรุงภูมิทัศน์หรือสวนหย่อมรวมทั้งเพิ่มพื้นที่สีเขียวภายในตำบล

๔) ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

๑. ประชาชนมีสุขภาพที่สมบูรณ์ในทุกมิติและได้รับบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่มีคุณภาพ

๒. ให้คนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ เป็นคนดี มีคุณภาพ มีศักยภาพความสามารถในการแข่งขัน และมีคุณธรรม จริยธรรม สู้ส่งมาตรฐานความรู้

๓. ให้ประชาชนมีภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรม มีการเชิดชูคุณค่าความเป็นไทยและวัฒนธรรมไทยบนความเข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ทำให้ชุมชน สังคม มีความสมานฉันท์และสันติสุข

๔. ส่งเสริมการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่

๑. เพื่อก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลตำบลเปือยน้อย ให้มีความสะดวกและมาตรฐาน เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านอื่น ๆ ให้ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านคมนาคมขนส่ง ความสงบเรียบร้อย และความสงบสุขของประชาชน

๒. พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่น

๓. พัฒนาสร้างสภาพแวดล้อมตำบลและหมู่บ้านให้ปลอดภัย ปลอดภัยาเสพติด

และปลอดภัยยาเสพติด

๔. พัฒนาสร้างและพัฒนาระบบการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในท้องถิ่น โดยชุมชนมีส่วนร่วม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน

๑. เพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตรและรายได้การเกษตร

๒. ส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน

๓. เพิ่มรายได้ภาคการค้า

๔. จำนวนเกษตรกรได้รับการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพเกษตรทั้ง ด้านพืชและสัตว์

๕. จำนวนเกษตรกรที่สามารถผลิตพืชผลทางการเกษตรและมีตลาดรองรับทั้ง ภายในประเทศและต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. กิจกรรมที่ดำเนินการในการฟื้นฟูสภาพป่าชุมชน ป่าสาธารณะอย่างต่อเนื่อง

๒. แหล่งน้ำธรรมชาติ แหล่งน้ำสาธารณะประโยชน์ได้รับการปรับปรุงพัฒนา

๓. แหล่งน้ำสาธารณะสามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการบริโภค บริโภค และเพื่อการเกษตรได้

อย่างเพียงพอ

๔. คุณภาพของดินเพื่อการเกษตรมีคุณภาพที่ดีขึ้นเหมาะสมกับการเพาะปลูกของ

พืชแต่ละชนิด

๕. การจัดเก็บขยะมูลฝอยในพื้นที่เป็นระบบ ปริมาณขยะตกค้างในชุมชนลดน้อยลง

๕) ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

- พัฒนาระบบเรียนรู้ สร้างโอกาสแก่ผู้ด้อยโอกาส อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่

- โครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ท้องถิ่นและเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน

- ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นมีรายได้เสริมตลอดทั้งปี

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ประชาชนมีความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ
- การบริการที่รวดเร็ว โปร่งใส มีคุณธรรม

๖) กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ทุกระดับทั้งในและนอกระบบครอบคลุมทุกช่วงวัยให้เรียนรู้ตลอดชีวิต

แผนงานการศึกษา

๑. แผนงานพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน
๒. แผนงานสร้างและกระจายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ได้รับบริการการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบได้รับการพัฒนาที่ดีเพิ่มขึ้น
๒. จำนวนกิจกรรมที่จัดการด้านการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมค่านิยม จริยธรรมและวัฒนธรรม อันดีงาม แก่เด็กและเยาวชน ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและการกีฬาเพื่อการออกกำลังกาย

แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

๑. เพื่อให้เด็กและเยาวชนในตำบลมีคุณธรรมจริยธรรม มีความซื่อสัตย์เพิ่มขึ้น
๒. ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมแก่เด็กและเยาวชน
๓. การจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการในหมู่บ้านอย่าง ต่อเนื่อง
๔. จำนวนสนามกีฬารวมถึงศูนย์ออกกำลังกายที่เพิ่มขึ้นใน ตำบล

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนร้อยละของเด็กและเยาวชนในตำบลมีคุณธรรมจริยธรรม มีความซื่อสัตย์เพิ่มขึ้น
๒. จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินการด้านการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมแก่เด็กและเยาวชน

กลยุทธ์ที่ ๓ สร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคมอยู่เย็นเป็นสุข

แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๑. แผนงานสร้างสังคมสวัสดิการและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน
๒. แผนงานสร้างสรรค์ชุมชนอยู่เย็นเป็นสุข
๓. แผนงานพัฒนาอาชีพและรายได้ของประชาชน

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนประชาชนผู้มีสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตดี
๒. จำนวนอาสาสมัครสาธารณสุขที่ได้รับการอบรมศึกษาดูงาน

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุข

แผนงานสาธารณสุข

๑. พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุขให้มีคุณภาพ และเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียมในระดับปฐมภูมิ
๒. พัฒนาระบบบริการทางสังคมให้มีคุณภาพและเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม
๓. สนับสนุนการฟื้นฟูการแพทย์แผนไทย และแพทย์ทางเลือกตามความเหมาะสมและเชื่อมโยงกับการดูแลสุขภาพ
๔. สนับสนุนการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน (อสม.) และพัฒนารูปแบบการบริการประชาชน
๕. เฝ้าระวัง ป้องกันโรคติดต่อ โรคอุบัติใหม่และการแพร่ระบาดในพื้นที่ และพัฒนาระบบการส่งต่อ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาและสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง

แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

๑. โครงสร้างพื้นฐานเส้นทางคมนาคมขนส่งให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง
๒. พัฒนาระบบการให้บริการขนส่งมวลชนให้ได้มาตรฐาน สะดวก สะอาด และปลอดภัย

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนถนนที่ได้รับการก่อสร้างเพิ่มขึ้น
๒. จำนวนเส้นทางที่ได้รับการก่อสร้างเสี่ยงตามสาย
๓. จำนวนเส้นทางที่ได้รับการก่อสร้างขยายเขตไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัย ใน
เขตเมืองและชุมชนแบบมีส่วนร่วม

แผนงานรักษาความสงบภายใน

๑. พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณ
ภัยในท้องถิ่น

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนประชาชนเข้าอบรมอาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
เพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริม และสนับสนุนให้หมู่บ้าน / ชุมชน ปลอดภัยเสพติด และ
ปลอดภัยชุมชน

แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๑. ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดและอบายมุข
อย่างเป็นระบบ ครบวงจร

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. ครอบครัวที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมความสัมพันธ์ครอบครัว
๒. จำนวนประชาชนเข้าร่วมโครงการอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมาย
๓. จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
ห่างไกลยาเสพติด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนการออกแบบผลิตภัณฑ์กลุ่มอาชีพ

แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนและสินค้า
การเกษตรอย่างครบวงจรตั้งแต่การผลิต การออกแบบ การบรรจุภัณฑ์และการตลาด
๒. ส่งเสริม สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจ
พอเพียงไปใช้ในการประกอบอาชีพ

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนเกษตรกรได้รับการส่งเสริมความรู้ด้านพืชและสัตว์
๒. จำนวนเกษตรกรที่ทำการเกษตรผ่านการประเมินคุณภาพผลผลิต GAP
เพิ่มขึ้น
๓. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมด้านตลาดรับซื้อสินค้า

๔. จำนวนครัวเรือนได้รับการส่งเสริมในการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้รายจ่ายลดลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมการเกษตร

แผนงานการเกษตร

๑. อนุรักษ์ ป่า และเพิ่มพื้นที่ป่า และป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความอุดม

สมบูรณ์

๒. พัฒนาและปรับปรุงคุณภาพดินให้อุดมสมบูรณ์

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมสร้างจิตสำนึกที่ดีและมีความรักบ้านเกิด

ของตนเอง

๒. จำนวนต้นไม้ที่มีการปลูกเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และการพัฒนาระบบจัดการน้ำเสีย

แผนงานการเกษตร

๑. พัฒนาพื้นที่แหล่งน้ำ และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมี

ประสิทธิภาพ

๒. พื้นที่การเกษตรที่ได้รับการปรับปรุงคุณภาพของดิน

๓. จำนวนกิจกรรม/โครงการในการพัฒนาหรือส่งเสริมการปรับปรุงคุณภาพ

ดินเพื่อการเกษตร

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการปรับปรุง

กลยุทธ์ที่ ๓ การจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย

แผนงานสาธารณสุข

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนครัวเรือนที่มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

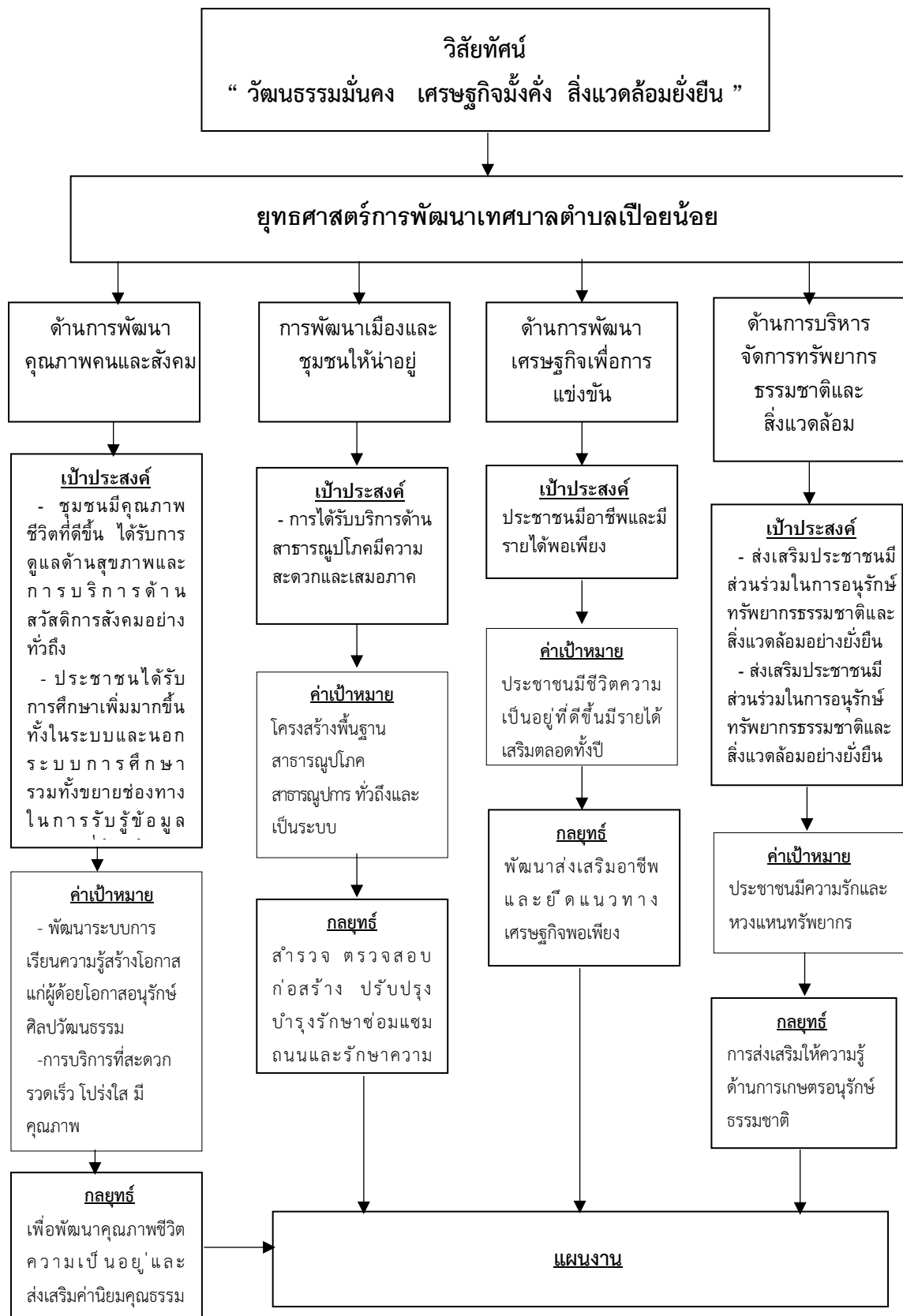
และสิ่งปฏิกูล

๒. จำนวนหมู่บ้านไม่มีน้ำเน่าเสียส่งกลิ่นเหม็น

๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จากประเด็นความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ที่สำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ชาติ และยุทธศาสตร์จังหวัด จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนในการนำมาเป็นแนวทาง กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลเปือยน้อย ซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนา เป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในท้องถิ่นให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของชุมชนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากสถานการณ์เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน สังคม เศรษฐกิจภายในชุมชนให้มีคุณภาพ ใช้ ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๘) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ภาพรวม

(๓) การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลเปือยน้อย

จากผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาด้านต่าง ๆ ของเทศบาลตำบลเปือยน้อย และสภาพความต้องการของประชาชนโดยแท้จริง การประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมิน สถานภาพของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยเป็นการตอบคำถามว่า “ปัจจุบันท้องถิ่นอยู่จุดไหน” สำหรับใช้เป็น ประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป ทั้งนี้โดยใช้เทคนิค SWOT analysis การพิจารณา ถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength-S) จุดอ่อน (Weak-W) และปัจจัยภายนอกได้แก่โอกาส (Opportunity-O) และอุปสรรค (Threat-T) เป็นเครื่องมือ สามารถวิเคราะห์ประเมินผลได้ดังนี้

๑. จุดแข็ง (Strength-S)

๑.๑ เทศบาลตำบลเปือยน้อย เป็นที่ราบลุ่มที่ดอนและเป็นดินร่วนปนทรายเหมาะสำหรับทำ การเกษตร คือ อ้อย มันสำปะหลัง เป็นพืชเศรษฐกิจ

๑.๒ เทศบาลตำบลเปือยน้อย มีความอุดมสมบูรณ์ของดินและน้ำ มีแหล่งน้ำธรรมชาติไหลผ่าน คือ ลำห้วยเลาใหญ่ และลำห้วยลำพังชู เป็นแหล่งอุดมสมบูรณ์ทางอาหาร

๑.๓ ประชาชนในพื้นที่ มีการอนุรักษ์ประเพณีอันดีของท้องถิ่นไว้ดี ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่เอื้อต่อ การพัฒนาภายในตำบล

๑.๔ ประชาชนภายในพื้นที่เทศบาลตำบลเปือยน้อย ค่อนข้างมีศักยภาพ มีความรู้ ความสามารถใน เกษตรที่ดี สามารถจะเข้ามาเป็นตัวแทนของประชาชน และสามารถขอความร่วมมือเพื่อช่วยเหลือในการขอราชการได้

๑.๕ ในพื้นที่เทศบาลตำบลเปือยน้อย ประชาชนมีการรวมกลุ่มอาชีพ หลายกลุ่ม มีการจัดตั้งกลุ่ม เป็นสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับหนึ่ง

๑.๖ มีทางหลวงแผ่นดิน ๒๒๙๗ ผ่าน และมีรถประจำทางวิ่งตลอดวัน

๑.๗ มีสถานที่ท่องเที่ยวที่พร้อมจะทำการปรับปรุงหรือพัฒนาฟื้นฟูให้เป็นแหล่ง ท่องเที่ยวของตำบลและอำเภอได้

๑.๘ ผู้นำชุมชน เข้ามามีบทบาทในการมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือการวางแผน พัฒนาชุมชนกับเทศบาลตำบลเปือยน้อย และหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

๑.๙ มีหอกระจายข่าว บอร์ดประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารทางราชการทุกหมู่บ้าน ทำ ให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสาร ประกาศต่างๆของหน่วยงานได้อย่างทั่วถึง

๑.๑๐ ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น และบุคลากรขององค์กรมีวิสัยทัศน์และ ยึดถือแนวทางการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลเป็นสำคัญ

๒. จุดอ่อน (Weakness – W)

๒.๑ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม ดอน สภาพดินเป็นดินร่วนและดินทราย ขาดความอุดมสมบูรณ์ และ ดินเค็มเป็นบางพื้นที่ มีป่าเสื่อมโทรม สภาพโดยทั่วไปแห้งแล้ง พื้นที่ทำการเกษตรไม่ได้ผลเท่าที่ควร

๒.๒ ความขัดแย้งภายในหมู่บ้าน ตำบล เป็นปัจจัยหนึ่งที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนา

๒.๓ การมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนอยู่ในระดับต่ำ

๒.๔ อัตราการว่างงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

๒.๕ รายจ่ายครัวเรือนเพิ่มขึ้น ขณะที่รายได้เท่าเดิมหรือลดลง

๒.๖ การจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอ ต่อการพัฒนา ไม่ครอบคลุมทุกด้าน

๒.๗ พื้นที่บางแห่งยังไม่ได้ได้รับการพัฒนาทางด้าน ทางสัญจร ไฟฟ้า แหล่งน้ำ การสาธารณสุขโรคอื่น ๆ ยังดำเนินการไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่เนื่องจากการขยายตัวของชุมชนที่ไกลออกจากชุมชนเดิมมากขึ้น

๓. โอกาส (Opportunity - O)

๓.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ กำหนดไว้ว่าการบริหารราชการแผ่นดิน เรื่องรัฐต้องกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึงตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การจัดการบริการสาธารณะที่มีความหลากหลาย การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังและมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะ

๓.๒ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามแผนการกระจายอำนาจ ๖ ด้าน ทำให้เทศบาลมีโอกาสได้รับการจัดสรรทั้งงบประมาณ การฝึกอบรมความรู้ ศักยภาพของเจ้าหน้าที่ และมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุม ดูแล ป้องกันและแก้ไขเพิ่มมากขึ้น ทำให้สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาความเร่งด่วนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๓.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่แบบผสมผสาน เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน กระตุ้นให้ชุมชนพึ่งตนเอง

๓.๔ รัฐบาลมีแนวนโยบายการส่งเสริม การมีส่วนร่วมในการปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตย เป็นการกระตุ้นและส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น

๓.๕ มีการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในภาครัฐ เน้นประสิทธิภาพ ประหยัด เป็นธรรม โปร่งใส เปิดโอกาสให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมคิด ตัดสินใจ และร่วมรับผลประโยชน์

๓.๖ การเปลี่ยนแปลงระบบการเลือกตั้งของท้องถิ่น จะทำให้การบริหารงานของเทศบาลตำบลสระแก้ว มีศักยภาพมากขึ้น และผู้บริหารจะมองปัญหาในภาพรวมมากขึ้น

๓.๗ เทศบาลมีอำนาจและมีอิสระในการบริหารงบประมาณทำให้เกิดความคล่องตัว และเกิดพัฒนาในทุกด้าน

๓.๘ เทศบาลตำบลเปือยน้อย อยู่ในเขตอำเภอที่จังหวัดให้ความสนใจในการแก้ปัญหาภัยแล้ง

๓.๙ เทศบาลตำบลเปือยน้อย มีเส้นทางการคมนาคมที่สะดวก ทำให้การขนส่งสินค้า และการเดินทางไปเขตอื่น ๆ ได้สะดวก

๓.๑๐ เทศบาลตำบลเปือยน้อย มีแหล่งน้ำ คือ ลำห้วยเลาใหญ่ และลำห้วยลำพังชู

๔. อุปสรรค (Threat - T)

๔.๑ สภาวะการณ์สถานการณ์ทางการเมืองและเศรษฐกิจในระดับประเทศและภูมิภาค ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ที่ไม่มีความต่อเนื่องกัน มักมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายอยู่บ่อยครั้ง

๔.๒ ค่านิยมเยาวชนอนาคตของตำบลมีแนวโน้ม พุ่มพวย ให้ความสำคัญความเป็นไทยน้อย สนใจอารยธรรมต่างชาติมากขึ้น

๔.๓ เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว นำไปสู่ปัญหาทางสังคม เนื่องจากประชาชนไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงนั้น

๔.๔ การเกิดภัยธรรมชาติซ้ำซากอยู่เป็นประจำทุกปี เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม เป็นต้น

๔.๕ ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดที่ไม่สามารถขจัดปัญหาได้หมดสิ้น

๔.๖ ราคาพืชผลและผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำทำให้เกษตรกรมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการยังชีพ

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

(๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ	หน่วยงานสนับสนุน
๑.	การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	ด้านบริหารงานทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักปลัดเทศบาล	กองคลัง
		ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศึกษา	สำนักปลัดเทศบาล	กองคลัง
			แผนงานสังคมสงเคราะห์	สำนักปลัดเทศบาล	กองคลัง
			แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	สำนักปลัดเทศบาล	กองคลัง
			แผนงานสาธารณสุข	กองสาธารณสุข ฯ	กองคลัง
		ด้านการดำเนินงานอื่น	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักปลัดเทศบาล	กองคลัง
			แผนงานงบกลาง	สำนักปลัดเทศบาล	กองคลัง
๒.	การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	กองคลัง
			แผนงานอุตสาหกรรมและการ โยธา	กองช่าง	กองคลัง
			แผนงานรักษาความสงบ ภายใน	สำนักปลัดเทศบาล	กองคลัง

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ	หน่วยงานสนับสนุน
๓.	การพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อการแข่งขัน	ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานสร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน	สำนักปลัดเทศบาล	กองคลัง
๔.	การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานการเกษตร	สำนักปลัดเทศบาล	กองคลัง , กองช่าง
			แผนงานสาธารณสุข	กองสาธารณสุข ฯ	กองคลัง

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑) การพัฒนาคุณภาพคน และสังคม												
๑.๑ แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	๔๖	๒๒,๘๐๕,๐๐๐	๔๕	๒,๖๐๕,๐๐๐	๔๓	๒,๓๐๕,๐๐๐	๔๓	๒,๓๐๕,๐๐๐	๔๓	๒,๓๐๕,๐๐๐	๒๒๐	๓๒,๓๒๕,๐๐๐
๑.๒ แผนงานรักษาความ สงบภายใน	๙	๑,๐๐๐,๐๐๐	๘	๖๐๐,๐๐๐	๘	๖๐๐,๐๐๐	๘	๖๐๐,๐๐๐	๘	๖๐๐,๐๐๐	๔๑	๓,๔๐๐,๐๐๐
๑.๓ แผนงานการศึกษา	๓๑	๑๐,๓๘๐,๐๐๐	๓๑	๑๐,๓๘๐,๐๐๐	๓๑	๑๐,๓๘๐,๐๐๐	๓๑	๑๐,๓๘๐,๐๐๐	๓๑	๑๐,๓๘๐,๐๐๐	๑๕๕	๕๑,๙๐๐,๐๐๐
๑.๔ แผนงานสาธารณสุข	๓๘	๒,๔๐๐,๐๐๐	๓๙	๒,๕๐๐,๐๐๐	๓๘	๒,๔๐๐,๐๐๐	๓๘	๒,๔๐๐,๐๐๐	๓๘	๒,๔๐๐,๐๐๐	๑๙๑	๑๒,๑๐๐,๐๐๐
๑.๕ แผนงานสังคม สงเคราะห์	๑	๔๐๐,๐๐๐	๑	๔๐๐,๐๐๐	๑	๔๐๐,๐๐๐	๑	๔๐๐,๐๐๐	๑	๔๐๐,๐๐๐	๕	๒,๐๐๐,๐๐๐
๑.๖ แผนงานสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน	๕	๑๕๐,๐๐๐	๕	๑๕๐,๐๐๐	๕	๑๕๐,๐๐๐	๕	๑๕๐,๐๐๐	๕	๑๕๐,๐๐๐	๒๕	๗๕๐,๐๐๐
๑.๗ แผนงานศาสนา วัฒนธรรม และ นันทนาการ	๑๔	๑,๓๕๙,๐๐๐	๑๔	๑,๓๕๙,๐๐๐	๑๔	๑,๓๕๙,๐๐๐	๑๔	๑,๓๕๙,๐๐๐	๑๔	๑,๓๕๙,๐๐๐	๗๐	๖,๗๙๕,๐๐๐
รวม	๑๔๔	๓๘,๔๙๔,๐๐๐	๑๔๓	๑๗,๙๙๔,๐๐๐	๑๔๐	๑๕,๔๓๔,๐๐๐	๑๔๐	๑๕,๔๓๔,๐๐๐	๑๔๐	๑๕,๔๓๔,๐๐๐	๗๐๗	๑๐๙,๒๗๓,๐๐๐

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๒) การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่												
๒.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	๑๕	๒๒,๖๓๕,๘๐๐	๕	๖,๓๒๐,๐๐๐	๕	๒,๙๒๕,๐๐๐	๔	๙๘๕,๐๐๐	๔	๑,๖๘๐,๐๐๐	๓๓	๓๔,๕๔๕,๐๐๐
รวม	๑๕	๒๒,๖๓๕,๘๐๐	๕	๖,๓๒๐,๐๐๐	๕	๒,๙๒๕,๐๐๐	๔	๙๘๕,๐๐๐	๔	๑,๖๘๐,๐๐๐	๓๓	๓๔,๕๔๕,๐๐๐
๓) การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน												
๓.๑ แผนงานบริหารทั่วไป	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๕	๒๕๐,๐๐๐
๓.๒ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๓๘	๒,๑๗๕,๐๐๐	๓๘	๒,๑๗๕,๐๐๐	๓๘	๒,๑๗๕,๐๐๐	๓๘	๒,๑๗๕,๐๐๐	๓๘	๒,๑๗๕,๐๐๐	๑๙๐	๑๐,๘๗๕,๐๐๐
รวม	๓๙	๒,๒๒๕,๐๐๐	๓๙	๒,๒๒๕,๐๐๐	๓๙	๒,๒๒๕,๐๐๐	๓๙	๒,๒๒๕,๐๐๐	๓๙	๒,๒๒๕,๐๐๐	๑๙๕	๑๑,๑๒๕,๐๐๐
๔) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม												
๔.๑ แผนงานรักษาความสงบภายใน	๑	๑๐๐,๐๐๐	๑	๑๐๐,๐๐๐	๑	๑๐๐,๐๐๐	๑	๑๐๐,๐๐๐	๑	๑๐๐,๐๐๐	๕	๕๐๐,๐๐๐
๔.๒ แผนงานเกษตร	๑๔	๑,๑๔๐,๐๐๐	๑๔	๑,๑๔๐,๐๐๐	๑๔	๑,๑๔๐,๐๐๐	๑๔	๑,๑๔๐,๐๐๐	๑๔	๑,๑๔๐,๐๐๐	๗๐	๕,๗๐๐,๐๐๐
รวม	๑๕	๑,๒๔๐,๐๐๐	๑๕	๑,๒๔๐,๐๐๐	๑๕	๑,๒๔๐,๐๐๐	๑๕	๑,๒๔๐,๐๐๐	๑๕	๑,๒๔๐,๐๐๐	๗๕	๖,๒๐๐,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๒๑๓	๖๔,๕๙๔,๐๐๐	๒๐๒	๒๗,๗๗๙,๐๐๐	๑๙๙	๒๑,๘๒๔,๐๐๐	๑๙๘	๑๙,๘๘๔,๐๐๐	๑๙๘	๒๐,๕๗๙,๐๐๐	๑,๐๑๐	๑๖๑,๑๔๓,๐๐๐

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่ ๑ ความมั่นคง
ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๔ ด้านความมั่นคง
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม
แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑	การส่งเสริมประชาสัมพันธ์ของความเป็นไทยการอนุรักษ์ฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่น	เพื่อประชาสัมพันธ์ด้วยสื่อต่าง ๆ ให้ประชาชน/ชุมชนได้ตระหนักและการอนุรักษ์วัฒนธรรมในท้องถิ่น	ประชาชนในเขตเทศบาล	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	เพื่อประชาสัมพันธ์ด้วยสื่อต่าง ๆ ให้ประชาชน/ชุมชนได้ตระหนักและการอนุรักษ์วัฒนธรรมในท้องถิ่น	สำนักปลัด
๒	การเสริมสร้างค่านิยมที่ดีงาม	เพื่อจัดกิจกรรมปลูกฝังค่านิยม	ประชาชนในเขตเทศบาล	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	ชุมชนเกิดความรักและเห็นคุณค่า	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	ตระหนักถึงคุณค่าของสถาบันชาติศาสนาพระมหากษัตริย์	ให้แก่ชุมชนได้ตระหนักถึงความสำคัญรักหวงแหนสถาบัน								หวงแหนต่อสถาบันชาติศาสนาพระมหากษัตริย์	
๓	การจัดทำประชาคมท้องถิ่น	มีการประชาคมท้องถิ่นในเขตเทศบาลตำบลเปี้ยน้อย	ชุมชนในเขตเทศบาล	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนเข้าร่วมประชาคม	มีการประชาคมท้องถิ่นภายในเขตเทศบาลตำบลเปี้ยน้อย	สำนักปลัด
๔	โครงการจัดกิจกรรมวันเทศบาล	เพื่อปลูกจิตสำนึกให้พนักงาน/ลูกจ้าง/สมาชิกสภาเทศบาล/ประชาชนได้ตระหนักถึงความสำคัญในความเป็นมาของเทศบาล	จัดวันเทศบาล ๑ ครั้ง	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จัดกิจกรรมปีละ ๑ ครั้ง	ชาวชุมชน/ท้องถิ่นมีความรักสามัคคีภูมิใจและพร้อมจะพัฒนาท้องถิ่นตนเอง	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๕	การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและเงินเพิ่มพิเศษในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ	ผู้สูงอายุได้รับเบี้ยยังชีพให้ดำรงชีวิตดีขึ้น	ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์ ๑๐๐ %	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	ผู้สูงอายุได้ใช้ชีวิตได้อย่างปกติสุขมีเงินเลี้ยงชีพตามสมควร	สำนักปลัด
๖	การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนพิการ	คนพิการได้รับเบี้ยยังชีพให้ดำรงชีวิตดีขึ้น	คนพิการได้รับการสงเคราะห์ ๑๐๐ %	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	จำนวนคนพิการทั้ง ๑๐ ชุมชน	ผู้พิการได้ใช้ชีวิตได้อย่างปกติสุขมีเงินเลี้ยงชีพตามสมควร	สำนักปลัด
๗	การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	ผู้สูงอายุได้รับเบี้ยยังชีพทุกคนภายในเขต	ผู้สูงอายุได้รับเบี้ย ๑๐๐%	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	ผู้สูงอายุได้ใช้ชีวิตได้อย่างปกติสุขมีเงินเลี้ยงชีพตามสมควร	สำนักปลัด
๘	สงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์	ผู้ป่วยเอดส์ได้รับการช่วยเหลือให้มีชีวิตดำรงตามปกติ	ผู้ป่วยเอดส์ได้รับการสงเคราะห์ ๑๐๐ %	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	จำนวนคนพิการทั้ง ๑๐ ชุมชน	ผู้ป่วยเอดส์ได้ใช้ชีวิตร่วมสังคมได้อย่างปกติสุขมีเงินเลี้ยงชีพได้ตามสมควร	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๙	สงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้ด้อยโอกาส	สงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้ด้อยโอกาสได้รับการช่วยเหลือให้มีชีวิตดำรงตามปกติ	ครัวเรือนได้ร่วมโครงการทุกชุมชน/หมู่บ้าน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	สงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้ด้อยโอกาสได้ใช้ชีวิตร่วมสังคมได้อย่างปกติสุขมีเงินเลี้ยงชีพได้	สำนักปลัด
๑๐	โครงการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ	เพื่อส่งเสริมสุขภาพร่างกายของผู้สูงอายุในเขตเทศบาล	จัดกิจกรรมรวมกลุ่มผู้สูงอายุในเขตเทศบาล	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	ผู้สูงอายุมีกิจกรรมร่วมกลุ่มและสร้างสุขภาพแข็งแรงไม่ถูกทอดทิ้ง	สำนักปลัด
๑๑	โครงการเยี่ยมบ้านผู้ป่วยเรื้อรัง	เพื่อออกเยี่ยมบ้านผู้ป่วยเรื้อรัง	จัดกิจกรรมให้อาสาสมัครออกเยี่ยมบ้านผู้ป่วยเรื้อรัง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	เพื่อให้อาสาสมัครออกเยี่ยมบ้านผู้ป่วยเรื้อรังภายในเขตเทศบาล	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑๒	ส่งเสริมสนับสนุนองค์กรอาสาสมัครของชุมชนในการช่วยเหลือบรรเทาภารกิจของเทศบาล	เพื่อส่งเสริมสนับสนุนองค์กรอาสาสมัครของชุมชนในการช่วยเหลือบรรเทาภารกิจของเทศบาล	จัดฝึกอบรมประชาชนในเขตเทศบาล	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	เพื่อส่งเสริมสนับสนุนองค์กรอาสาสมัครของชุมชนในการช่วยเหลือบรรเทาภารกิจของเทศบาล	สำนักปลัด
๑๓	ส่งเสริมสนับสนุนการปรับปรุงบุคลากรเทศบาล/ผู้นำชุมชนให้ร่วมกันแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างเป็นเอกภาพ	เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการปรับปรุงบุคลากรเทศบาล/ผู้นำชุมชนให้ร่วมกันแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างเป็นเอกภาพ	จัดฝึกอบรมประชาชนในเขตเทศบาล	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการปรับปรุงบุคลากรเทศบาล/ผู้นำชุมชนให้ร่วมกันแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างเป็นเอกภาพ	สำนักปลัด
๑๔	การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลกรณีครบวาระการดำรงตำแหน่งและการ	เพื่อดำเนินการตามกฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของสมาชิกและ	จัดการเลือกตั้ง ๑ ครั้ง	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	จำนวนครั้งที่เลือกตั้ง	ดำเนินการเลือกตั้งบรรลุตามเป้าหมายมีคณะผู้บริหารเทศบาล/สมาชิกสภา	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	เลือกตั้งนายกเทศมนตรี	ผู้บริหาร								เทศบาลครบตามจำนวน	
๑๕	ค่าใช้จ่ายในการจัดการเลือกตั้ง	เพื่อดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งสมาชิกและผู้บริหาร	เลือกตั้งจำนวนที่ว่าง	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	ผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาล	จำนวนสมาชิกสภาเทศบาลมีครบจำนวนตามกฎหมาย	สำนักปลัด
๑๖	การปรับปรุงหน่วยเลือกตั้งในเขตเทศบาล พร้อมการแบ่งเขตเลือกตั้งตามกฎหมายเลือกตั้งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	เพื่อให้มีหน่วยเลือกตั้งรองรับการเลือกตั้งได้อย่างเพียงพอ และสะดวกสบายต่อการเลือกตั้ง	ทำการปรับปรุงหน่วยเลือกตั้ง ๑ ครั้ง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนปรับปรุงหน่วยเลือกตั้ง	การเลือกตั้งบรรลุตามเป้าหมายหน่วยเลือกตั้งเพียงพอสะดวกต่อการปฏิบัติงาน	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑๗	การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย	เพื่อรณรงค์ประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามชุมชน/หมู่บ้าน	จัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ในเขตเทศบาล	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	จำนวนที่ประชาสัมพันธ์	ประชาชนให้ความสำคัญต่อระบอบการปกครองและมีการใช้สิทธิเลือกตั้งมากขึ้น	สำนักปลัด
๑๘	การจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายแก่ประชาชน	เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย,ข้อปฏิบัติต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนในเขตเทศบาล	จัดทำเอกสารแจกจ่ายทุกครัวเรือน ๑ ครั้ง	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	จำนวนที่จัดกิจกรรม	ประชาชนรู้กฎหมายพร้อมปฏิบัติได้ถูกต้องและสะดวกในการติดต่อประสานงานทำให้การพัฒนาท้องถิ่นนำไปสู่ความเจริญยิ่งขึ้น	สำนักปลัด
๑๙	โครงการทัศนศึกษาครูงาน คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล พนักงานเทศบาล และพนักงานจ้าง	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติภารกิจหน้าที่ในองค์กรให้เกิดประโยชน์สูงสุด	จัดทัศนศึกษาครูงานนอกสถานที่ ๑ ครั้ง	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	จำนวนที่จัดกิจกรรม	พนักงาน/ลูกจ้าง/คณะเทศมนตรี เกิดขวัญและกำลังใจและมีประสิทธิภาพการทำงานเพิ่มมากขึ้น	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	ตามกรอบ อัตรากำลัง ๓ ปี										
๒๐	โครงการจัดทัศนศึกษาดูงานภายในประเทศ	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพผู้นำชุมชนการเสริมสร้างความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานและลูกจ้าง	จัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ ๑ ครั้ง	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	จำนวนที่จัดกิจกรรม	ผู้นำชุมชนการเสริมสร้างความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานและลูกจ้าง	สำนักปลัด
๒๑	โครงการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล	เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลสอดคล้องกับศักยภาพของเทศบาล	จัดโครงการประชาคมท้องถิ่นละ ๑ ครั้ง	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนที่จัดกิจกรรม	การพัฒนาเทศบาลได้ดำเนินการและบรรลุวัตถุประสงค์ตามแผน	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๒๒	การจัดโครงการเทศบาลเคลื่อนที่พบประชาชน	เพื่อคณะผู้บริหาร พนักงาน/ลูกจ้างเทศบาลได้ออกให้บริการรูปแบบต่าง ๆ อย่างใกล้ชิดกับประชาชนในชุมชนเขตเทศบาล	จัดกิจกรรมเทศบาลพบประชาชน ๑ ครั้ง (๑๐ ชุมชน)	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนที่จัดกิจกรรม	ชุมชน/หมู่บ้านได้รับการแก้ไขปัญหาและรับบริการอื่น ๆ จากองค์กรเทศบาลนำไปสู่ความผาสุกของประชาชนทั่วไป	สำนักปลัด
๒๓	การประเมินและติดตามผลการปฏิบัติงานตามโครงการของเทศบาล	เพื่อตรวจติดตามผลการปฏิบัติงานของเทศบาลโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมดำเนินการ	จัดทำแผนประเมิน ๒ ครั้ง	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	จำนวนที่จัดกิจกรรม	การปฏิบัติงานของท้องถิ่นมีประสิทธิภาพ ชุมชนมีส่วนร่วมและรักหวงแหนต่อผลของโครงการที่ได้ดำเนินการ	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๒๔	โครงการจัดทำวารสารประชาสัมพันธ์กิจกรรมของเทศบาล	เพื่อการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของเทศบาลให้กับอปท.ทุกแห่งได้รับทราบ	จัดทำสื่อสิ่งพิมพ์เผยแพร่	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนที่จัดพิมพ์	อปท.ทุกแห่งรับทราบผลการปฏิบัติงานและกิจการอื่นของเทศบาลตำบลเปือยน้อย	สำนักปลัด
๒๕	การประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ ตามนโยบายของรัฐบาล	เพื่อประชาสัมพันธ์ภารกิจต่าง ๆ ของรัฐบาลให้ประชาชนรับทราบ	ทำสื่อประชาสัมพันธ์ให้ทุกพื้นที่เขตเทศบาล	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	จำนวนที่จัดประชาสัมพันธ์	ชุมชน/หมู่บ้านรับทราบนโยบายของคณะรัฐบาล	สำนักปลัด
๒๖	การประชาสัมพันธ์ตามแนวพระราชดำริและพระราชเสาวนีย์	เพื่อประชาสัมพันธ์ตามพระราชดำริและพระราชเสาวนีย์ให้กับประชาชนในเขตเทศบาลรับทราบ	ทำสื่อประชาสัมพันธ์ให้ทุกชุมชน/หมู่บ้านรับทราบเพื่อสนองพระราชดำริและพระราชเสาวนีย์	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	จำนวนที่จัดประชาสัมพันธ์	ชุมชน/หมู่บ้านร่วมสนองพระราชดำริและพระราชเสาวนีย์	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๒๗	การจัดอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายประชาธิปไตย	เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกฎหมาย	ประชาชนในเขตเทศบาล	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	จำนวนที่จัดการฝึกอบรม	ประชาชนในเขตเทศบาลทั้ง ๑๐ ชุมชน	สำนักปลัด
๒๘	การก่อสร้างอาคารสำนักงานเทศบาล (หลังใหม่)	เพื่อก่อสร้างอาคารสำนักงานเทศบาลให้มีความสวยงามและเพียงพอต่อการปฏิบัติงานใช้ทดแทนหลังเก่า	การก่อสร้างอาคารตามแบบแปลนของเทศบาล ๑ หลัง	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	จำนวนสิ่งก่อสร้าง	มีอาคารสำนักงานที่มีพื้นที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานสะดวกปลอดภัย	สำนักปลัด กองช่าง
๒๙	การปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณที่ทำการสำนักงานเทศบาล	เพื่อให้ภูมิทัศน์รอบอาคารและบริเวณที่สวยงามเรียบร้อย	ทำการปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณอาคารสำนักงานเทศบาล	๑๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	จำนวนกิจกรรม/โครงการ	เกิดความสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อยเกิดความพร้อมเพียง	สำนักปลัด กองช่าง
๓๐	การจัดทำเทศบัญญัติงบประมาณประจำปี	เพื่อจัดทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีตาม	จัดทำเทศบัญญัติงบประมาณตามวิธีการ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนที่จัดทำ	เทศบาลมีเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพื่อเป็นแผนการ	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
		แผนโครงการและวิธีการงบประมาณ								ดำเนินงานการพัฒนาเทศบาล	
๓๑	การจัดมาตรฐานการตรวจสอบภายใน	เพื่อจัดระบบในการจัดมาตรฐานระบบตรวจสอบภายใน	จัดทำระบบตรวจสอบภายใน	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนครั้งที่จัดวาง	เพื่อจัดระบบในการจัดมาตรฐานระบบตรวจสอบภายใน	สำนักปลัด
๓๒	การประชาสัมพันธ์การเสียภาษีในท้องถิ่นตามกฎหมาย	เพื่อการประชาสัมพันธ์การเสียภาษีในท้องถิ่นตามกฎหมาย	จัดประชาสัมพันธ์ด้านกฎหมาย	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	จำนวนที่ประชาสัมพันธ์	เพื่อการประชาสัมพันธ์การเสียภาษีในท้องถิ่นตามกฎหมาย	กองคลัง
๓๓	ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบราคาแบบงานเทศบาล	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ	ประชาชนที่เข้าร่วม	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	จำนวนประชาชนที่เข้าร่วม	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ	สำนักปลัด
๓๔	การประชาสัมพันธ์ข่าวสารการจัดซื้อจัดจ้างทาง	เพื่อประชาสัมพันธ์ข่าวสารการจัดซื้อจัดจ้าง	จำนวนโครงการที่ประชาสัมพันธ์	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	จำนวนครั้งที่ประชาสัมพันธ์	เพื่อประชาสัมพันธ์ข่าวสารการจัดซื้อจัดจ้าง	กองคลัง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	INTERNET WEBSITE ของจังหวัด	ทาง INTERNET WEBSITE ของจังหวัด								INTERNET WEBSITE ของจังหวัด	
๓๕	โครงการปรับปรุงหอประชุมเทศบาล	เพื่อปรับปรุงหอประชุมเทศบาล	ก่อสร้างตามแบบเทศบาล	๔๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	จำนวน ๑ แห่ง	เพื่อปรับปรุงหอประชุมเทศบาล	สำนักปลัดกองช่าง
๓๖	โครงการปรับปรุงห้องน้ำสาธารณะ	เพื่อปรับปรุงห้องน้ำสาธารณะ	ปรับปรุงห้องน้ำสวนสาธารณะ	-	๓๐๐,๐๐๐	-	-	-	จำนวน ๑ แห่ง	เพื่อปรับปรุงห้องน้ำสวนสาธารณะ	สำนักปลัด
๓๗	โครงการอบรมให้ความรู้แก่พนักงานเทศบาลเกี่ยวกับการปฏิบัติตาม พรบ.ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	เพื่อเผยแพร่ความรู้แก่พนักงานเทศบาลเกี่ยวกับการปฏิบัติตาม พรบ.ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	ข้าราชการ / พนักงานเทศบาล	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนที่จัดกิจกรรม	เพื่อเผยแพร่ความรู้แก่พนักงานเทศบาลเกี่ยวกับการปฏิบัติตาม พรบ.ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๓๘	โครงการปรับปรุงระบบแผนที่ภาษี	เพื่อให้มีระบบการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลโดยใช้แผนที่ภาษี	ระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินจำนวน ๑ ระบบ	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	จำนวนแผนที่ภาษีที่ได้รับปรับปรุง	มีระบบการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพสามารถจัดเก็บภาษีได้ครบถ้วน	กองคลัง
๓๙	โครงการพัฒนาบุคลากรของเทศบาลตำบลเปือยน้อย	เพื่อส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถเพิ่มพูนทักษะในการปฏิบัติงานของข้าราชการลูกจ้างประจำและพนักงานจ้าง ให้สามารถปฏิบัติราชการอย่างมีประสิทธิภาพ	จัดกิจกรรม/โครงการ	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรม	ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจในระเบียบกฎหมายและภารกิจหน้าที่ที่รับผิดชอบ	สำนักปลัด
๔๐	โครงการอบรมคุณธรรมจริยธรรมเพื่อพัฒนาบุคลากร	เพื่อให้บุคลากรได้มีพื้นฐานแห่งคุณธรรมจริยธรรม มี	จัดกิจกรรม/โครงการ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรม	พนักงานลูกจ้างประจำและพนักงานจ้างมีความรู้ความเข้าใจ	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	ของเทศบาลตำบลเปือยน้อย	ความซื่อสัตย์สุจริต และสามารถนำคุณธรรมไปปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม								ในหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามากยิ่งขึ้น	
๔๑	โครงการจัดงานวันท้องถิ่นไทย	เพื่อจัดกิจกรรมในวันท้องถิ่นเป็นประจำทุกปี	จัดกิจกรรม/โครงการ	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรม	เพื่อจัดกิจกรรมในวันท้องถิ่นเป็นประจำทุกปี	สำนักปลัด
๔๒	โครงการจัดงานรัฐพิธี รัฐพิธีเฉลิมพระเกียรติ (อุดหนุนอำเภอเปือยน้อย) (ค่าจัดงานพิธีการและวันสำคัญ) - วันปิยะมหาราช - วัน ๕ ธันวาคม	- เพื่อร่วมแสดงออกด้วย ความจงรักภักดี ต่อองค์พระมหากษัตริย์ไทย - ระลึกถึงพระมหากษัตริย์คุณในพระราชกรณียกิจของพระมหากษัตริย์	ร่วมดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในวันสำคัญ ดังนี้ -วันปิยะมหาราช -วัน ๕ ธันวาคม -วันจักรี - ๑๒ สิงหาคม ราชินี	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	จำนวนกิจกรรม/โครงการ	พนักงาน/ลูกจ้าง/นักเรียน,เยาวชน และประชาชนทั่วไปได้แสดงออกถึงความเคารพ,หวงแหนต่อสถาบันพระมหากษัตริย์	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	มหาราช - วันจักรี - วัน ๑๒ สิงหาคม มหาราชินี - วันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ร.๑๐ - วันที่ ๑๓ ต.ค. วันคล้ายวันสวรรคต ร.๙	ไทย	- วันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ร.๑๐ - วันที่ ๑๓ ต.ค. วันคล้ายวันสวรรคต ร.๙								
๔๓	โครงการการแก้ไขปัญหายาเสพติดศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอำเภอเปือยน้อย (ศป.ปส.อ.เปือยน้อย)	เพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขตเทศบาล	จัดกิจกรรม/โครงการ	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรม	เพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติด	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๔๔	โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดจังหวัดขอนแก่น	เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด	จัดกิจกรรม/โครงการ	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรม	เพื่อแก้ไขปัญหาเสพติด	สำนักปลัด
๔๕	โครงการสนับสนุนกิจกรรมกึ่งภาษาอำเภอบัณฑิตน้อย	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน	จัดกิจกรรม/โครงการ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรม	ประชาชนได้รับการช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อน	สำนักปลัด
๔๖	โครงการสนับสนุนภารกิจของเหล่ากาชาดจังหวัดขอนแก่น	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน	จัดกิจกรรม/โครงการ	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรม	ประชาชนได้รับการช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อน	สำนักปลัด
๔๗	โครงการค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงแผนที่ภาษี และทะเบียนทรัพย์สินเพื่อการประเมินภาษี ภคส.๓ ภคส.๑ ภคส.๖ และภคส.๗ การ	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินเพื่อการประเมินภาษี ภคส.๑ ภคส.๓ ภคส.๖ และภคส.๗	จัดกิจกรรม/โครงการ	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	จำนวนแผนที่ภาษีที่ได้รับการปรับปรุง	มีระบบการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพสามารถจัดเก็บภาษีได้ครบถ้วน	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์และการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ภายในและสิ่งปลูกสร้างและภายใน	๖ และภาค.๗ การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์และการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ภายในและสิ่งปลูกสร้างและภายใน									
จำนวน ๔๗ โครงการ		-	-	๒๒,๘๐๕,๐๐๐	๒,๖๐๕,๐๐๐	๒,๓๐๕,๐๐๐	๒,๓๐๕,๐๐๐	๒,๓๐๕,๐๐๐	-	-	-

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

เทศบาลตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่ ๑ ความมั่นคง
ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๔ ด้านความมั่นคง
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม
แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑	โครงการขับเคลื่อน ปลอดภัยในช่วง เทศกาล สงกรานต์	เพื่อบริการ ประชาชนในช่วง เทศกาล สงกรานต์	จัดอัตรากำลัง เจ้าหน้าที่ร่วม จุดตรวจ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้า รับบริการ	เพื่อลดปัญหา อุบัติเหตุในเขต เทศบาล	สำนักปลัด
๒	โครงการขับเคลื่อน ปลอดภัยในช่วง เทศกาลปีใหม่	เพื่อบริการ ประชาชนในช่วง เทศกาลปีใหม่	จัดอัตรากำลัง เจ้าหน้าที่ร่วม จุดตรวจ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้า รับบริการ	เพื่อลดปัญหา อุบัติเหตุในเขต เทศบาล	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๓	โครงการช่วยเหลือแก้ไขปัญหากล้ง	เพื่อช่วยเหลือแก้ไขปัญหากล้ง	จำนวนครั้งที่จัดกิจกรรม	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้ารับบริการ	เพื่อแก้ไขปัญหากล้งแล้งภายในเขตเทศบาล	สำนักปลัด
๔	โครงการฝึกซ้อมแผนป้องกันและระงับอัคคีภัยและอุบัติเหตุอื่น ๆ	เพื่อเป็นการป้องกันและบรรเทาภัยในเบื้องต้น	จำนวนครั้งที่จัดกิจกรรม	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้ารับบริการ	เพื่อแก้ไขปัญหาคคีภัยภายในเขตเทศบาล	สำนักปลัด
๕	โครงการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน	เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน	จำนวนครั้งที่จัดกิจกรรม	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้ารับบริการ	การพัฒนาขีดความสามารถของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน	สำนักปลัด
๖	การปรับปรุงต่อเติมอาคารที่ทำการงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	เพื่อให้มีอาคารที่ทำงานพร้อมต่อการปฏิบัติการกิจหน้าที่เฝ้าเตรียมพร้อมและการบำรุงรักษา	ปรับปรุงต่อเติมอาคารที่ทำการงานป้องกัน ๑ หลัง (๒ ช่องจอด) ตามแบบแปลนของ	๔๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	จำนวนสถานที่ปรับปรุง	การใช้สอยพื้นที่ในการปฏิบัติงานการระงับเหตุเพลิงไหม้	สำนักปลัด กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
		อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้	เทศบาล								
๗	โครงการ ค่าใช้จ่ายศูนย์ ปฏิบัติการร่วม ในการช่วยเหลือ ประชาชนของ อปท. ระดับ อำเภอ	เพื่อสนับสนุน ศูนย์ปฏิบัติการ ร่วมในการ ช่วยเหลือ ประชาชนของ อปท. ระดับ อำเภอ	กิจกรรมร่วมทำ อปท. อื่น ๆ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑ แห่ง	เพื่อสนับสนุนศูนย์ ปฏิบัติการร่วมใน การช่วยเหลือ ประชาชนของ อปท. ระดับ อำเภอ	สำนักปลัด
๘	ประเภท ค่าใช้จ่ายเพื่อ ช่วยเหลือ ประชาชนตาม อำนาจหน้าที่	เพื่อช่วยเหลือ ประชาชนตาม อำนาจหน้าที่	ประชาชนที่ ได้รับความ เดือดร้อน	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้า รับบริการ	ประชาชนได้รับ การช่วยเหลือตาม อำนาจหน้าที่	สำนักปลัด
๙	โครงการอบรม ส่งเสริมวินัย จราจรและ รณรงค์สวม หมวกนิรภัย	เพื่อส่งเสริมวินัย จราจร	จำนวนครั้งที่จัด กิจกรรม	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้า รับการอบรม	ลดการสูญเสียจาก อุบัติเหตุ รถจักรยานยนต์	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	๑๐๐เปอร์เซ็นต์										
รวม ๙ โครงการ		-	-	๑,๐๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	-	-	-

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

เทศบาลตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่ ๑ ความมั่นคง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๔ ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑	โครงการจัดซื้ออาหารเสริม (อาหารเสริมนม) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดสายทอง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนเหลื่อม โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบล	เพื่อให้เด็กเล็กได้รับประทานอาหารเสริม(นม) ได้อย่างต่อเนื่อง มีพัฒนาทางร่างกายที่สมวัย	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดสายทอง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนเหลื่อม โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย โรงเรียนบ้านวังหิน – เก่าค้อ โรงเรียนไตรคาม	๓,๔๐๐,๐๐๐	๓,๔๐๐,๐๐๐	๓,๔๐๐,๐๐๐	๓,๔๐๐,๐๐๐	๓,๔๐๐,๐๐๐	จำนวนสถานศึกษาที่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริม	เด็กเล็กและเด็กนักเรียนมีพัฒนาทางร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรง มีสุขภาพร่างกายที่ดี	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	เป็ียน้อย โรงเรียนบ้านวัง หิน – เก้าค้อ โรงเรียนไตร คามประชา พัฒนา โรงเรียนชุมชน บ้านหัวขัว		ประชาพัฒนา โรงเรียนชุมชน บ้านหัวขัว								
๒	โครงการอาหาร กลางวันสำหรับ เด็กนักเรียน ศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กวัดสายทอง ศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กบ้านโนน เหลียม โรงเรียนอนุบาล เทศบาลตำบล เป็ียน้อย โรงเรียนบ้านวัง หิน – เก้าค้อ	เพื่อให้เด็กมีอาหาร กลางวันรับประทาน อย่างครบถ้วนและ ทั่วถึง	ศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กวัดสายทอง ศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กบ้านโนน เหลียม โรงเรียนอนุบาล เทศบาลตำบล เป็ียน้อย โรงเรียนบ้านวัง หิน – เก้าค้อ โรงเรียนไตรคาม ประชาพัฒนา โรงเรียนชุมชน	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	จำนวน สถานศึกษาที่ ได้รับการ สนับสนุน ส่งเสริม	เด็กนักเรียน ได้รับประทาน อาหารกลางวัน ที่ครบถ้วนตาม หลักโภชนาการ และมีความ เพียงพอ	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	โรงเรียนไตรคามประชาพัฒนา โรงเรียนชุมชนบ้านหัวขัว		บ้านหัวขัว								
๓	ส่งเสริมคุณภาพของเด็กให้ถูกสุขลักษณะ	เพื่อส่งเสริมให้เด็กได้รับของเด็กให้ถูกสุขลักษณะ	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดสายทอง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนเหลื่อม โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนสถานศึกษาที่ได้รับการส่งเสริม	เพื่อให้เด็กนักเรียนได้รับการส่งเสริมคุณภาพที่สุลักษณะ	สำนักปลัด
๔	ส่งเสริมการจัดบริการศึกษาเด็กก่อนวัยเรียนพื้นฐานด้วยโภชนาการอนามัยแม่และเด็ก	เพื่อส่งเสริมอนามัยแม่และเด็ก	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดสายทอง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนเหลื่อม โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบล	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	จำนวนแม่และเด็กได้รับอนามัยแม่และเด็ก	เพื่อส่งเสริมอนามัยแม่และเด็ก	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
			เป็ยน้อย								
๕	ส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้จากปรัชญาชาวบ้าน/ผู้นำชุมชน/ภูมิปัญญาท้องถิ่น	เพื่อส่งเสริมถ่ายทอดความรู้จากปรัชญาชาวบ้าน/ผู้นำชุมชน/ภูมิปัญญาท้องถิ่น	ชุมชนในเขตเทศบาล	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	เพื่อส่งเสริมถ่ายทอดความรู้จากปรัชญาชาวบ้าน/ผู้นำชุมชน/ภูมิปัญญาท้องถิ่น	สำนักปลัด
๖	จัดการศึกษาระดับประถมศึกษา	เพื่อจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา	เด็กในเขตเทศบาล	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวนเด็กที่เข้าร่วมโครงการ	เพื่อจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา	สำนักปลัด
๗	จัดตั้งโรงเรียนเทศบาลตำบลเป็ยน้อย (บ้านโนนเหลียม)	เพื่อจัดตั้งโรงเรียนในเขตเทศบาลตำบลเป็ยน้อย	จัดตั้งโรงเรียนจำนวน ๑ แห่ง	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวนโรงเรียนที่จัดตั้ง	เพื่อจัดตั้งโรงเรียนในเขตเทศบาลตำบลเป็ยน้อย	สำนักปลัด
๘	โครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	เพื่อยกระดับทางการศึกษา	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	เพื่อยกระดับทางการศึกษา	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๙	โครงการจัดกิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ	เพื่อปลูกฝังค่านิยมที่ดีในเด็กโดยพร้อมจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่เพียบพร้อมด้วยคุณธรรม	จัดกิจกรรมวันเด็ก ๑ ครั้ง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนเด็กที่เข้าร่วมโครงการ	เด็กได้เห็นความสำคัญของตนเองและเกิดความภูมิใจพร้อมที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีคุณธรรม	สำนักปลัด
๑๐	โครงการจัดกิจกรรมเข้าค่ายวิชาการ	ประโยชน์ต่อท้องถิ่นเพื่อจัดอบรมนักเรียนในสถานศึกษาให้มีการแข่งขันเรื่องการเรียน / ศึกษาให้มีความเป็นหนึ่งในแต่ละสาขาวิชาเรียน	จัดฝึกอบรมและการแข่งขันทดสอบเด็กนักเรียน ๑ ครั้ง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนเด็กที่เข้าร่วมโครงการ	เยาวชนได้รับการพัฒนาและเห็นความสำคัญซึ่งจะช่วยจรรโลงสร้างสรรค์สังคมไทยสืบไป	สำนักปลัด
๑๑	โครงการฝึกอบรมจริยธรรมเด็กและเยาวชน	เพื่อทำการอบรมนักเรียนในสถานศึกษาให้มีคุณธรรมระเบียบวินัยและเป็นการ	ทำการอบรมนักเรียนในสถานศึกษา	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	นักเรียนมีคุณธรรมมีระเบียบวินัยเพิ่มมากขึ้น	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
		เตรียมพัฒนาจากการเรียนในท้องถิ่น									
๑๒	โครงการส่งเสริมค่านิยมและวัฒนธรรมท้องถิ่นแก่เด็กและเยาวชน	เพื่อทำการอบรมนักเรียนในสถานศึกษาให้มีคุณธรรมระเบียบวินัยและเป็นการเตรียมพัฒนาจากการเรียนในท้องถิ่น	จัดฝึกอบรมโครงการ ๑ ครั้ง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	เพื่อทำการอบรมนักเรียนในสถานศึกษาให้มีคุณธรรมระเบียบวินัยและเป็นการเตรียมพัฒนาจากการเรียนในท้องถิ่น	สำนักปลัด
๑๓	การจัดซื้อหนังสือเรียนสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๒ ศูนย์	เพื่อให้นักเรียนมีหนังสือแบบเรียน ฯลฯ ในการจัดการเรียนการสอน	นักเรียน ได้รับหนังสือเรียนทุกคน	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	จำนวนนักเรียนที่ได้รับหนังสือเรียน	นักเรียนมีหนังสือแบบเรียน ฯลฯ เพียงพอกับการจัดการเรียนการสอน	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑๔	ค่าจัดเครื่องอุปกรณ์การเรียนสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๒ ศูนย์	เพื่อให้นักเรียนมีเครื่องอุปกรณ์การเรียนในการเรียนการสอน	นักเรียนได้รับอุปกรณ์การเรียนครบทุกคน	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	จำนวนนักเรียนที่ได้รับค่าเครื่องอุปกรณ์การเรียน	นักเรียนมีเครื่องสำหรับจัดการเรียนการสอน	สำนักปลัด
๑๕	ค่าจัดซื้อเครื่องแบบนักเรียนสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๒ ศูนย์	เพื่อให้นักเรียนมีเครื่องแบบนักเรียนในระดับอนุบาล	นักเรียนได้รับเงินค่าเครื่องแบบครบทุกคน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนนักเรียนที่ได้รับค่าเครื่องแบบ	นักเรียนมีเครื่องแบบนักเรียนนักเรียนในระดับอนุบาล	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑๖	ค่าจัดกิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อยและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๒ ศูนย์	เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทั้งทางด้านวิชาการ	นักเรียนได้รับการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียนครบทุกคน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม	นักเรียนได้รับการพัฒนาทั้งด้านวิชาการ	สำนักปลัด
๑๗	ค่าจัดการเรียนการสอนโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อยและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๒ ศูนย์	เพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนอนุบาลและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	นักเรียนได้รับการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพทั้งในระดับอนุบาลและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	จำนวนนักเรียนที่ได้รับการสนับสนุน	นักเรียนมีสื่ออุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน ฯลฯ เพียงพอสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑๘	การให้ทุนการศึกษาแก่เด็กนักเรียนในโรงเรียนในเขตเทศบาลตำบลเปือยน้อย	เพื่อให้เด็กในเขตเทศบาลได้รับการศึกษาที่ดีขึ้น	เด็กในเขตเทศบาล	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนเด็กและเยาวชนในเขต	เพื่อให้เด็กในเขตเทศบาลได้รับการศึกษาที่ดีขึ้น	สำนักปลัด
๑๙	การจัดหาสื่อการเรียนการสอนให้แก่เด็กนักเรียนในโรงเรียนในเขตเทศบาลตำบลเปือยน้อย	เพื่อให้เด็กนักเรียนได้รับข้อมูลที่ทันสมัยในการรับข้อมูลข่าวสาร	เด็กในเขตเทศบาล	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนเด็กและเยาวชนในเขต	เพื่อให้เด็กนักเรียนได้รับข้อมูลที่ทันสมัยในการรับข้อมูลข่าวสาร	สำนักปลัด
๒๐	โครงการจัดอบรมเข้าค่ายเยาวชน	จัดให้เยาวชนได้ทำกิจกรรมร่วมกันภายในเขตเทศบาล	เด็กในเขตเทศบาล	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวนเด็กและเยาวชนในเขต	จัดให้เยาวชนได้ทำกิจกรรมร่วมกันภายในเขตเทศบาล	สำนักปลัด
๒๑	โครงการปรับปรุงอาคารศูนย์เด็กเล็กและโรงเรียนอนุบาล	เพื่อปรับปรุงซ่อมแซมอาคารเรียนหรืออาคารประกอบ	ปรับปรุงซ่อมแซมอาคารเรียนหรืออาคารประกอบ ฯลฯ ของโรงเรียนใน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนครั้งในการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารเรียนหรืออาคาร	อาคารเรียนหรืออาคารประกอบได้รับการปรับปรุงซ่อมแซมให้อยู่ใน	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
			สังกัด						ประกอบ	สภาพที่ที่สมบูรณ์	
๒๒	โครงการให้ความช่วยเหลือนักเรียน – นักศึกษา	เพื่อช่วยนักเรียน-นักศึกษาในช่วงปิดเทอม	นักเรียน – นักศึกษาภายในเขตเทศบาล	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนนักเรียน-นักศึกษา	เพื่อช่วยนักเรียน-นักศึกษาในช่วงปิดเทอม	สำนักปลัด
๒๔	โครงการฝึกอบรมมัคคุเทศก์	เพื่อฝึกอบรมนักเรียนเยาวชนให้ทำหน้าที่แนะนำการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลตำบลเปือยน้อย	ทำการฝึกอบรมจำนวน ๒๐ คน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ	นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบายเพิ่มมากขึ้นและเป็นการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนท้องถิ่น	สำนักปลัด
๒๕	ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา	เพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย	หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนหลักสูตร	หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๒๖	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนา/ปรับปรุงห้องสมุดโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย	เพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนา/ปรับปรุงห้องสมุดโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย	ห้องสมุดโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ห้องสมุดโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย	ห้องสมุดโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย	สำนักปลัด
๒๗	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย	เพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย	แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย	แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย	สำนักปลัด
๒๘	ค่าใช้จ่ายในการรณรงค์การป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา	เพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการรณรงค์การป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย	สถานศึกษาในเขตเทศบาลตำบลเปือยน้อย	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนสถานศึกษา	สถานศึกษาในเขตเทศบาลพลอดยาเสพติด	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๒๙	ประเภท ค่าใช้จ่าย สำหรับพัฒนาผู้ ประกอบวิชาชีพ ครูที่สังกัด ศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก วัดสายทอง ศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กบ้านโนน เหลื่อม และ โรงเรียนอนุบาล เทศบาลตำบล เปือยน้อย	เพื่อจ่ายเป็น ค่าใช้จ่ายสำหรับ พัฒนาผู้ประกอบ วิชาชีพครูที่สังกัด ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก วัดสายทอง ศูนย์ พัฒนาเด็กเล็กบ้าน โนนเหลื่อม และ โรงเรียนอนุบาล เทศบาลตำบล เปือยน้อย	ผู้ประกอบ วิชาชีพครูที่ สังกัดศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก วัดสายทอง ศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กบ้านโนน เหลื่อม และ โรงเรียนอนุบาล เทศบาลตำบล เปือยน้อย	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนผู้ ประกอบ วิชาชีพครู	ผู้ประกอบ วิชาชีพครูมี ศักยภาพเพิ่มขึ้น	สำนักปลัด
๓๐	ค่ากิจกรรม นักเรียนสำหรับ ศูนย์พัฒนาเด็ก เล็ก	เพื่อจ่ายเป็นค่า กิจกรรมนักเรียน สำหรับศูนย์พัฒนา เด็กเล็กเทศบาล ตำบลเปือย น้อย จำนวน ๒ ศูนย์	นักเรียนศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาล	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวน นักเรียน	นักเรียนศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก ได้รับกิจกรรมที่ เหมาะสม	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๓๑	โครงการศึกษาดูงานของบุคลากรทางการศึกษา	เพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการศึกษา	บุคลากรทางการศึกษา	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวนบุคลากรทางการศึกษา	บุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาศักยภาพ	สำนักปลัด
รวม ๓๑ โครงการ		-	-	๑๐,๓๘๐,๐๐๐	๑๐,๓๘๐,๐๐๐	๑๐,๓๘๐,๐๐๐	๑๐,๓๘๐,๐๐๐	๑๐,๓๘๐,๐๐๐	-	-	-

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่ ๑ ความมั่นคง
ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๔ ด้านความมั่นคง
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม
แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑	ส่งเสริมการออกกำลังกายในทุกระดับชุมชน/หมู่บ้าน	เพื่อให้ชุมชนมีความตื่นตัวและรักการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ	จัดกิจกรรมการเล่นกีฬาทุกประเภท ๔๐๐ คน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนประชาชนเข้าร่วม	สุขภาพของประชาชนมีความรักสามัคคีมีน้ำใจเป็นนักกีฬา	กองสาธารณสุขฯ
๒	ส่งเสริมการสร้างหลักประกันสุขภาพในระดับชุมชน	เพื่อครอบคลุม/ชุมชนมีหลักประกันสุขภาพในการรักษาพยาบาล	จำนวนครัวเรือนเพื่อรับหลักประกันตามชุมชน/หมู่บ้าน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนประชาชนเข้าร่วม	ครอบคลุม/ชุมชนมีความเป็นอยู่ดีขึ้น	กองสาธารณสุขฯ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
		และการดำรงชีวิต									
๓	การสนับสนุนศูนย์สาธารณสุขมูลฐาน	เพื่อประชาชน/ครัวเรือนได้รับการช่วยเหลือการดูแลสุขภาพในระดับมูลฐาน	ชุมชนได้รับการช่วยเหลือการดูแลสุขภาพรวม ๑๐ ชุมชน	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	ประชาชนได้รับการดูแลสุขภาพในระดับที่ดีขึ้น	กองสาธารณสุขฯ
๔	การส่งเสริมภูมิคุ้มกันโรคของเด็กอายุ ๐ - ๕ ปี	เพื่อให้เด็กอายุ ๐ - ๕ ปี ได้รับภูมิคุ้มกันโรคครบทุกชนิดตามเกณฑ์กำหนด	ทำการตรวจสอบและให้ภูมิคุ้มกันโรคเด็กทุกชุมชน	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนเด็กในเขตเทศบาล	เด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี มีสุขภาพแข็งแรงได้ตามมาตรฐานตามเกณฑ์	กองสาธารณสุขฯ
๕	การจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุ	เพื่อจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุในเขตเทศบาลและให้มีกิจกรรมชมรม	จัดกิจกรรมรวมกลุ่มผู้สูงอายุในเขตเทศบาล	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนผู้สูงอายุในเขตเทศบาล	ผู้สูงอายุมีกิจกรรมรวมกลุ่มและสร้างสุขภาพแข็งแรงไม่ถูกทอดทิ้ง	กองสาธารณสุขฯ
๖	การจัดสวัสดิการด้านการ	เพื่อให้การสงเคราะห์ผู้มี	ให้สวัสดิการประชาชนผู้มี	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้สูงอายุ	ประชาชนทุกคนได้รับการ	กองสาธารณสุขฯ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	รักษาพยาบาลสำหรับประชาชนผู้มีรายได้น้อย	รายได้น้อยได้รับการช่วยเหลือการรักษาพยาบาล	รายได้น้อย ๑๐ ชุมชน							รักษาพยาบาลที่ทัดเทียมกัน	
๗	โครงการการควบคุมป้องกันโรคไข้เลือดออก	เพื่อกำจัดพาหะนำโรคในเขตเทศบาลและพื้นที่ใกล้เคียง	รณรงค์/ฉีดพ่นยากำจัดพาหะนำโรค	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	โรคไข้เลือดออก/และโรคไข้สมองอักเสบได้รับการควบคุมพาหะนำโรคได้อย่างดี	กองสาธารณสุขฯ
๘	การป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคเอดส์	เพื่อจัดรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเอดส์กับเด็ก,เยาวชน,ประชาชนในเขตเทศบาล	จัดรณรงค์เรื่องเอดส์ในชุมชนเทศบาล	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	มีประสิทธิภาพสามารถควบคุมการติดต่อของโรคได้ปัญหาโรคเอดส์ลดน้อยลง	กองสาธารณสุขฯ
๙	โครงการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจปัญหาเอดส์	เพื่อจัดรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเอดส์กับเด็ก,เยาวชน,ประชาชนในเขตเทศบาล	จัดรณรงค์เรื่องเอดส์ในชุมชนเทศบาล	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	มีประสิทธิภาพสามารถควบคุมการติดต่อของโรคได้ปัญหาโรคเอดส์ลดน้อยลง	กองสาธารณสุขฯ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑๐	การควบคุมโรค อุจจาระร่วง อย่างแรงและ โรคทางเดิน อาหาร	เพื่อจัดรณรงค์ให้ ความรู้เรื่องโรค เกี่ยวกับทางเดิน อาหารและการ ป้องกันโรค	จัดรณรงค์ให้ ความรู้ตาม ชุมชน/หมู่บ้าน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	ปัญหาโรคเกี่ยวกับ ทางเดินอาหารลด น้อยลง	กอง สาธารณสุขฯ
๑๑	โครงการรณรงค์ ฉีดวัคซีนป้องกัน โรคพิษสุนัขบ้า	เพื่อรณรงค์ร่วม ฉีดวัคซีนป้องกัน โรคพิษสุนัขบ้า กับสุนัข แมว ซึ่งเป็นพาหะนำ โรคในชุมชน	ดำเนินการฉีด วัคซีนป้องกัน ฯ ๑ ครั้ง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	ชุมชนปลอดภัย จากโรคพิษ สุนัขบ้า	กอง สาธารณสุขฯ
๑๒	การกำจัด แมลงวันและ พาหะนำโรค	เพื่อรณรงค์และ ร่วมกำจัด แมลงวัน หนู และพาหะนำโรค อื่น ๆ ในสถานที่ ต่าง ๆ เช่น บ้าน เรือน,อาคาร ร้านค้า,ชุมชน ,ตลาดสด ฯลฯ	ดำเนินการ รณรงค์ ๑ ครั้ง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	ประชาชน ปลอดภัยจากโรค ที่เกิดจากแมลงวัน และพาหะอื่น ๆ	กอง สาธารณสุขฯ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑๓	การฝึกอบรมผู้ประกอบการร้านอาหารและบริการแผงลอย	เพื่ออบรมผู้ประกอบการร้านอาหารและบริการแผงลอยให้ผู้ประกอบการได้มาตรฐานสะอาดปลอดภัย	ฝึกอบรมผู้ประกอบการ ๑ ครั้ง	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนผู้ประกอบการ	ประชาชนได้บริโภคอาหารที่สะอาดปราศจากเชื้อโรค	กองสาธารณสุขฯ
๑๔	การอบรมโครงการอาสาสมัคร “จิตอาสา”	เพื่อสร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของกระบวนการสุขภาพในภาคประชาชน สถานศึกษา ชมรม อสม. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือ องค์กรเอกชน อื่น ๆ	๑๐ ชุมชน ในเขตเทศบาล	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	เพื่อพัฒนาระบบบริการสุขภาพจากอาสาสมัคร	กองสาธารณสุขฯ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑๕	โครงการวันอาสาสมัครสาธารณสุขแห่งชาติ	เพื่อพัฒนาศักยภาพอาสาสมัครสาธารณสุข ให้มีความรู้และทักษะมากยิ่งขึ้น	จัดอบรมอาสาสมัครสาธารณสุขทุกคน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	เพื่อประกาศเกียรติคุณของอาสาสมัครสาธารณสุขที่ได้ดำเนินงานสาธารณสุขมูลฐาน	กองสาธารณสุขฯ
๑๖	โครงการเบาหวานรองเท้าสวย	เพื่อคัดกรองเท้าที่เหมาะสมให้ผู้ป่วยเบาหวานที่มีอาการขาบริเวณเท้า	จัดอบรมผู้ป่วยเบาหวาน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	ผู้ป่วยเบาหวานสามารถป้องกันและลดภาวะแทรกซ้อนจากการเจ็บป่วยหรือพิการได้	กองสาธารณสุขฯ
๑๗	โครงการทบทวนความรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานอาสาสมัคร	มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์	จัดอบรมเจ้าหน้าที่หรืออาสาสมัครในเขตเทศบาล	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	เพื่อเจ้าหน้าที่ได้นำความรู้มาปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ	กองสาธารณสุขฯ
๑๘	โครงการก่อสร้างศูนย์สาธารณสุขชุมชน จำนวน	เพื่อบริการประชาชนภายในชุมชน	อบรมอาสาสมัครของสาธารณสุขภายในชุมชน	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	เพื่อเจ้าหน้าที่ได้นำความรู้มาปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ	กองสาธารณสุขฯ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	๑๐ ชุมชน (ศสมช)										
๑๙	โครงการจัดตั้งศูนย์ขยะรีไซเคิลชุมชน	เพื่อส่งเสริมประชาชนเข้าร่วมโครงการจัดตั้งศูนย์	จัดกิจกรรม/โครงการเข้าร่วมกับประชาชน	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	ประชาชนในเขตเทศบาลที่ได้รับการจัดตั้งศูนย์	กองสาธารณสุขฯ
๒๐	โครงการแหล่งเรียนรู้เกษตรจากขยะอินทรีย์	เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับการเกษตรจากขยะอินทรีย์	จัดกิจกรรม/โครงการผู้เข้าร่วม	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	ประชาชนมีแหล่งเรียนรู้จากการเกษตร	กองสาธารณสุขฯ
๒๑	โครงการฝึกอบรมส่งเสริมสุขภาพเด็กแรกเกิดถึง ๓ ขวบ และหญิงมีครรภ์	เพื่อส่งเสริมสุขภาพเด็กแรกเกิดและหญิงมีครรภ์	จัดกิจกรรมร่วมกับประชาชนในเขตเทศบาล	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	เพื่อรณรงค์สุขภาพเด็กแรกเกิดและหญิงมีครรภ์	สำนักปลัด กองสาธารณสุขฯ
๒๒	โครงการอบรมให้ความรู้ด้านการป้องกันโรคและเฝ้าระวังโรค (ใช้หวัดนก)	ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก	จัดกิจกรรมให้ประชาชนได้ร่วมอบรมในเขตเทศบาล	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	เพื่อพัฒนาและร่วมรณรงค์การเฝ้าระวังโรคไข้หวัดนก	กองสาธารณสุขฯ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๒๓	โครงการโรคจากสัตว์ติดคนและโรคระบาดสัตว์	จัดเจ้าหน้าที่ออกแนะนำโรคจากสัตว์ติดคน	จัดอบรมประชาชนในเขตเทศบาล	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	ให้ประชาชนได้มีความรู้และมีการเฝ้าระวังการติดโรคระบาดจากสัตว์	กองสาธารณสุขฯ
๒๔	โครงการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ธนาคารโค-กระบือ	เพื่อให้กลุ่มเกษตรกรได้มีสถานที่หรือธนาคารโค-กระบือ	จัดอาสาสมัครควบคุมดูแลการแลกเปลี่ยนโค-กระบือ	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	ได้มีการพัฒนากลุ่มเกษตรกรในการแลกเปลี่ยนและมีรายได้เพิ่มขึ้น	สำนักปลัด กองสาธารณสุขฯ
๒๕	โครงการสายใยรักแห่งครอบครัว	เพื่อส่งเสริมสายใยรักแห่งครอบครัว	จัดกิจกรรม/โครงการ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนสายใยรักแห่งครอบครัว	สำนักปลัด
๒๖	โครงการควบคุมและป้องกันโรควันโรค	เพื่อส่งเสริมการควบคุมโรคและป้องกันโรควันโรค	จัดกิจกรรม/โครงการ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	เพื่อส่งเสริมการควบคุมโรคและป้องกันโรควันโรค	กองสาธารณสุขฯ
๒๗	ส่งเสริมการนวดแผนไทย	เพื่อส่งเสริมให้มีอาชีพเสริม	จัดเจ้าหน้าที่ให้มีการอบรมฝึก	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	เพื่อส่งเสริมประชาชนในเขต	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
			การวางแผนไทย							เทศบาลได้มีอาชีพเสริม	
๒๘	ปรับปรุงสถานบริการนวดแผนไทย	เพื่อส่งเสริมให้มีอาชีพเสริม	จัดเจ้าหน้าที่ให้มีการอบรมฝึกการนวดแผนไทย	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	เพื่อส่งเสริมประชาชนในเขตเทศบาลได้มีอาชีพเสริม	สำนักปลัด
๒๙	โครงการพัฒนาศักยภาพด้านสาธารณสุข	เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมในเชิงรุกและเป็นไปอย่างทั่วถึง	จัดให้มีการส่งเสริมสุขภาพแก่ประชาชนหรือผู้สูงวัยในเขตเทศบาล	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	จำนวนกิจกรรมในการจัดโครงการ	ประชาชนได้รับการบริการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมอย่างทั่วถึง	กองสาธารณสุขฯ
๓๐	โครงการพัฒนาศักยภาพและทัศนศึกษาดูงานอาสาสมัครสาธารณสุข	เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการดูแลสุขภาพแก่อาสาสมัครสาธารณสุขและผู้เกี่ยวข้องให้สามารถนำ	จัดอบรมให้ความรู้และศึกษาดูงานสำหรับอาสาสมัครสาธารณสุขของเทศบาล	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	จำนวนครั้งในการจัดอบรมและศึกษาดูงาน	อาสาสมัครสาธารณสุขได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านการดูแลสุขภาพและสามารถนำความรู้ไปให้บริการ	กองสาธารณสุขฯ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
		ความรู้ไปให้บริการในชุมชนได้								ประชาชนในชุมชนได้	
๓๑	โครงการรณรงค์ประชาสัมพันธ์การสร้างสุขภาพวันอาสาสมัครสาธารณสุขแห่งชาติ	เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมในเชิงรุกและเป็นไปอย่างทั่วถึง	จัดให้มีการส่งเสริมสุขภาพแก่ประชาชนหรือผู้สูงวัยในเขตเทศบาล	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนกิจกรรมในการจัดโครงการ	ประชาชนได้รับการบริการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมอย่างทั่วถึง	กองสาธารณสุข
๓๒	โครงการรณรงค์คัดแยกขยะมูลฝอยในชุมชน	เพื่อลดปริมาณขยะจากจุดต้นทาง คัดแยกขยะและนำขยะมาเพิ่มพูนรายได้ให้กับครอบครัว	จัดประชุม/อบรม ความรู้ให้แก่ประชาชนภายในเขตเทศบาล	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนครั้งในการอบรมฯ จำนวนถุงขยะ และจำนวนขยะ	ประชาชนมีจิตสำนึกสามารถลดปริมาณขยะจากจุดต้นทางคัดแยกขยะ และนำขยะมาเพิ่มพูนรายได้ให้กับครอบครัว	กองสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๓๓	โครงการล้างตลาดสดเทศบาลตำบลเปือยน้อย	เพื่อล้างทำความสะอาดพื้นที่วางขายสินค้าภายในตลาดสดเทศบาลพร้อมใช้นายมาเชื้อโรคในบริเวณ	ทำการล้างตลาดสดรวมจำนวน ๒๔ ครั้ง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรม	ตลาดสดมีความสะอาดปราศจากเชื้อโรคและสิ่งสกปรกอื่น ๆ	กองสาธารณสุขฯ
๓๔	โครงการจัดตั้งขยะรีไซเคิลชุมชน	เพื่อจัดตั้งขยะรีไซเคิลภายในชุมชน	จัดตั้งกลุ่มขยะรีไซเคิล	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรม	เพื่อจัดตั้งขยะรีไซเคิลภายในชุมชน	กองสาธารณสุขฯ
๓๕	โครงการฝึกอบรมส่งเสริมการทำปุ๋ยหมักและน้ำหมักชีวภาพ	เพื่อส่งเสริมการทำปุ๋ยหมักและน้ำหมักชีวภาพ	ส่งเสริมการทำปุ๋ยหมักและน้ำหมักชีวภาพ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรม	เพื่อส่งเสริมการทำปุ๋ยหมักและน้ำหมักชีวภาพ	กองสาธารณสุขฯ
๓๖	โครงการส่งเสริมและสนับสนุนศูนย์พัฒนาครอบครัว	เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนศูนย์พัฒนาครอบครัวภายในเขต	จัดกิจกรรม/โครงการ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรม	เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนศูนย์พัฒนาครอบครัวภายในเขต	กองสาธารณสุขฯ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
		เทศบาล								เทศบาล	
๓๗	การก่อสร้างอาคารโรงจอดรถบรรทุกทุกขยะมูลฝอย	เพื่อให้มีอาคารที่จอดรถบรรทุกทุกขยะและเก็บอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานการรักษาความสะอาด	ก่อสร้างอาคารโรงจอดรถบรรทุกทุกขยะมูลฝอย 1 หลัง (ตามแบบแปลนของเทศบาล)	-	๑๐๐,๐๐๐	-	-	-	จำนวน ๑ แห่ง	มีพื้นที่จัดเก็บอุปกรณ์อย่างเพียงพอเกิดความพร้อมของผู้ปฏิบัติงานและมีประสิทธิภาพ	กองสาธารณสุขฯ
๓๘	โครงการพระราชดำริด้านสาธารณสุข	เพื่อขยายโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริด้านสาธารณสุข	กิจกรรม/โครงการ	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	เพื่อขยายโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	กองสาธารณสุขฯ
๓๙	ประเภทค่าจ้างเหมาบริการรถชุด – ตักดินตะขาบปรับปรุงฝังบกลบ	ปรับปรุงฝังบกลบ บ่อขยะเทศบาลตำบลเปือยน้อย	บ่อขยะเทศบาลตำบลเปือยน้อย	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	บ่อขยะเทศบาลมีพื้นที่ในการทิ้งขยะ	กองสาธารณสุขฯ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	บ่อขยะ										
จำนวน ๓๙ โครงการ		-	-	๒,๔๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๔๐๐,๐๐๐	๒,๔๐๐,๐๐๐	๒,๔๐๐,๐๐๐	-	-	-

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

เทศบาลตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่ ๑ ความมั่นคง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๔ ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

แผนงานสังคมสงเคราะห์

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑	โครงการจ้างเหมากรับ - ส่งนักเรียน	เพื่อบริการรถรับ - ส่ง นักเรียนภายในเขตเทศบาล	เด็กเล็กภายในเทศบาล	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	เพื่อบริการรถรับ - ส่งนักเรียนภายในเขตเทศบาล	เด็กเล็กภายในเทศบาล	สำนักปลัด
รวม ๑ โครงการ		-	-	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	-	-	-

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่ ๑ ความมั่นคง
ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๔ ด้านความมั่นคง
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม
แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑	การช่วยเหลือประชาชนผู้ยากไร้ในชุมชน	เพื่อช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อนผู้ขาดแคลนเครื่องดำรงชีพเบื้องต้นให้สามารถใช้ชีวิตในสังคม	ทำการช่วยเหลือผู้ยากไร้ในชุมชน ๑๐ ชุมชน	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	ผู้ยากไร้ในชุมชนสามารถดำรงชีพได้	สำนักปลัด
๒	การอบรมผู้นำชุมชนและอาสาสมัคร	เพื่อจัดฝึกอบรมผู้นำชุมชนในเขตเทศบาลให้	ฝึกอบรมผู้นำชุมชน/อาสาสมัคร ๑	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	ผู้นำชุมชน/อาสาสมัครที่ผ่านการฝึกอบรมได้รับ	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	สงเคราะห์	ภารกิจในการช่วยเหลือสงเคราะห์ประชาชนในชุมชน	ครั้ง							ทราบบทบาทหน้าที่และให้การช่วยเหลือประสานการปฏิบัติกับประชาชนในชุมชนตนเอง	
๓	การฝึกอบรมและการฝึกอาชีพรายได้แก่สตรีในชุมชน	เพื่อฝึกอบรมการฝึกอบรมที่เหมาะสมให้สตรีในชุมชน/หมู่บ้าน	ฝึกอบรมสตรีในชุมชน ๑ ครั้ง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	สตรีในชุมชน/หมู่บ้านมีอาชีพที่เหมาะสมและก่อให้เกิดรายได้	สำนักปลัด
๔	โครงการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมสตรี	เพื่อจัดกิจกรรมสตรีประจำปี	ฝึกอบรมสตรีในเขตเทศบาล	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	จัดกิจกรรมสตรีภายในเขตเทศบาล	สำนักปลัด
๕	โครงการส่งเสริมและสนับสนุนจัดกิจกรรมของผู้สูงอายุ	เพื่อให้ผู้สูงอายุเกิดความตระหนักและหันมาสนใจด้านด้านสุขภาพของตนเองคนใน	อบรม/ให้ความรู้และมีกิจกรรมด้านสุขภาพ เช่น การออกกำลังกาย ตรวจ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ	ผู้สูงอายุเกิดความตระหนักและหันมาสนใจ	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
		ครองครัวและชุมชน	สุขภาพให้กับผู้สูงอายุที่ร่วมโครงการอย่างต่อเนื่อง								
รวม ๕ โครงการ		-	-	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	-	-	-

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

เทศบาลตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่ ๑ ความมั่นคง
ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๔ ด้านความมั่นคง
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม
แผนงานศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑	โครงการเข้าค่ายพุทธธรรมผู้สูงอายุ	เพื่อส่งเสริมผู้สูงอายุเข้าค่ายพุทธธรรม	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้สูงอายุเข้าร่วมโครงการ	เพื่อส่งเสริมผู้สูงอายุเข้าค่ายพุทธธรรม	สำนักปลัด
๒	โครงการจัดงานประเพณีลอยกระทง	เพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของไทยให้คงอยู่สืบไป	จัดงานประเพณีลอยกระทง ๑ ครั้ง	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	จำนวนประชากรที่เข้าร่วมโครงการ	ประชาชนเกิดความรักหวงแหนขนบธรรมเนียมประเพณีและอนุรักษ์ให้คงอยู่สืบไป	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๓	โครงการประเพณีวันขึ้นปีใหม่	เพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของไทยให้คงอยู่สืบไป	จัดงานประเพณี ๑ ครั้ง	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	จำนวนกิจกรรม/โครงการ	ประชาชนเกิดความรักสามัคคีส่งเสริมประเพณีไทยให้คงอยู่สืบไป	สำนักปลัด
๔	โครงการจัดงานประเพณีวันสงกรานต์และรดน้ำขอพรผู้สูงอายุ	เพื่อส่งเสริมรักษาประเพณีไทยและร่วมทำบุญตักบาตรเป็นสิริมงคลแก่ตนเองพร้อมการรดน้ำขอพรจากผู้ใหญ่และส่งเสริมการเล่นสงกรานต์แบบไทย	จัดงานประเพณี ๑ ครั้ง	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	จำนวนกิจกรรม/โครงการ	ประชาชนเกิดรักสามัคคีส่งเสริมประเพณีไทยสนุกสนานรื่นเริงตามแบบประเพณี	สำนักปลัด
๕	โครงการแห่เทียนประเพณีวันเข้าพรรษา	เพื่อร่วมอนุรักษ์กิจกรรมทางพระพุทธศาสนา	จัดงานประเพณี ๑ ครั้ง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนกิจกรรม/โครงการ	ประชาชนเกิดรักสามัคคีส่งเสริมประเพณีไทย	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
		โดยทำบุญตักบาตรถวายเทียนพรรษาให้กับวัดต่าง ๆ ในเขตเทศบาล								สนุกล้านารื่นเริงตามแบบประเพณี	
๖	ประเพณีบุญเดือนหก (บุญบั้งไฟ)	เพื่ออนุรักษ์ประเพณีไทยและท้องถิ่นโดยชุมชนร่วมกันจัดการแข่งขันบั้งไฟตามภูมิปัญญาท้องถิ่น	จัดงานบุญบั้งไฟ ๑ ครั้ง	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	จำนวนกิจกรรม/โครงการ	ประชาชนรู้ถึงคุณค่าประเพณีท้องถิ่นไทยและภาคภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่นตนเอง	สำนักปลัด
๗	โครงการจัดงานประเพณีบุญภู “ศิวะราตรี ภูชนียาลัย ปราสาทเปือยน้อย ”	เพื่อร่วมฉลองปราสาทเปือยน้อยเพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมแบบดั้งเดิมเป็นมาของท้องถิ่น เป็นการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	ร่วมฉลองปราสาทเปือยน้อย ๑ ครั้ง	๔๕๐,๐๐๐	๔๕๐,๐๐๐	๔๕๐,๐๐๐	๔๕๐,๐๐๐	๔๕๐,๐๐๐	จำนวนกิจกรรม/โครงการ	ประชาชนได้ร่วมฉลองปราสาทเปือยน้อยเกิดความภาคภูมิใจในโบราณสถานที่มีในท้องถิ่นตนเองและนักท่องเที่ยวชมงานเกิดรายได้แก่	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
		ในท้องถิ่น								ท้องถิ่น	
๘	การจัดกิจกรรมวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา - วันวิสาขบูชา - วันมาฆบูชา - วันอาสาฬหบูชา	เพื่อประชาชนได้ร่วมแสดงออกถึงความศรัทธาและปฏิบัติงานตามคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนา	ร่วมดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา -วันวิสาขบูชา -วันมาฆบูชา -วันอาสาฬหบูชา	๙,๐๐๐	๙,๐๐๐	๙,๐๐๐	๙,๐๐๐	๙,๐๐๐	จำนวนกิจกรรม/โครงการ	พระพุทธศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจของเยาวชน	สำนักปลัด
๑๐	โครงการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาแก่เยาวชนในเขตเทศบาล	เพื่อส่งเสริมเยาวชนภายในเขตเทศบาล	กิจกรรม/โครงการ	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	เพื่อส่งเสริมเยาวชนภายในเขตเทศบาล	สำนักปลัด
๑๑	โครงการส่งเสริมการกีฬาภายในโรงเรียนในเขตเทศบาล	เพื่อส่งเสริมเยาวชนภายในเขตเทศบาล	กิจกรรม/โครงการ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	เพื่อส่งเสริมเยาวชนภายในเขตเทศบาล	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑๒	ลานกีฬาภายในหมู่บ้านและอุปกรณ์	เพื่อส่งเสริมลานกีฬาภายในเขตเทศบาล	กิจกรรม/โครงการ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	เพื่อส่งเสริมลานกีฬาภายในเขตเทศบาล	สำนักปลัด
๑๓	โครงการแข่งขันกีฬาดอกเบี้ยยัคและรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด	เพื่อสนับสนุนให้เยาวชนได้มีการพัฒนาตนเองในกีฬาที่ตนชอบและถนัดมุ่งสู่การสร้างชื่อเสียงและเป็นเลิศทุกระดับ	จัดกิจกรรมการเล่นกีฬารวม ๑๐๐ คน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนกิจกรรม/โครงการ	เยาวชนได้พัฒนาตนเองในการเล่นกีฬาสร้างชื่อเสียงในตนเองและท้องถิ่น	สำนักปลัด
๑๔	ค่าใช้จ่ายในการจัดการแข่งขันกีฬาวงศ์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ หน่วยงาน รัฐวิสาหกิจ และประชาชนในอำเภอเปือยน้อย	จัดกิจกรรมการเล่นกีฬารวม ๑๐๐ คน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนกิจกรรม/โครงการ	ความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ หน่วยงาน รัฐวิสาหกิจ และประชาชนในอำเภอเปือยน้อยเพิ่มขึ้น	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
รวม ๑๔ โครงการ		-	-	๑,๓๕๙,๐๐๐	๑,๓๕๙,๐๐๐	๑,๓๕๙,๐๐๐	๑,๓๕๙,๐๐๐	๑,๓๕๙,๐๐๐	-	-	-

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

เทศบาลตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน
ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ ๖ ด้านการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ยุทธศาสตร์ ๒ การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่
แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑	โครงการก่อสร้างอาคารตลาดสดเทศบาลตำบลเปือยน้อย บ้านหัวขัว หมู่ที่ ๗ ตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น	เพื่อจำหน่ายสินค้าทางการเกษตรของประชาชนในเขตเทศบาล	ก่อสร้างอาคารขนาดกว้าง ๑๐ เมตร ยาว ๑๒ เมตร สูงไม่น้อยกว่า ๖ เมตร หรือมีพื้นที่ใช้สอยไม่น้อยกว่า ๑๒๐ ตารางเมตร	๔๙๐,๘๐๐	-	-	-	-	ได้อาคารตลาดสดเทศบาลตำบลเปือยน้อย จำนวน ๑ หลัง	ประชาชนได้รับความสะดวกในการจ่ายตลาด	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๒.	โครงการก่อสร้างลานอเนกประสงค์พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวปราสาทเปือยน้อย บ้านหัวข้าว หมู่ที่ ๗ ตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น	เพื่อให้มีพื้นที่ใช้สอยในการทำกิจกรรมภายในบริเวณปราสาทเปือยน้อย	ก่อสร้างลานคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดกว้าง ๑๐ เมตร ยาว ๑๓๐ เมตร หนา ๐.๑๐ เมตร หรือมีพื้นที่ใช้สอยไม่น้อยกว่า ๑,๓๐๐ ตารางเมตร ก่อสร้างตามแบบแปลนที่เทศบาลตำบลเปือยน้อยกำหนด	๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	ได้ลานกีฬาจำนวน ๑ แห่ง	ประชาชนได้รับความสะดวกในการทำกิจกรรม	กองช่าง
๓.	โครงการก่อสร้างอาคารโคมอเนกประสงค์ บ้านหัวข้าว หมู่ที่ ๑ ตำบลเปือยน้อย อำเภอ	เพื่อบริการประชาชนภายในชุมชน	ก่อสร้างอาคารโคมอาคาร ขนาด กว้าง ๑๐ เมตร ยาว ๒๐ เมตร สูง ไม่น้อยกว่า ๖๐ เมตร หรือมี	๗๙๙,๐๐๐	-	-	-	-	ได้อาคารโคมจำนวน ๑ หลัง	ประชาชนได้รับความสะดวก	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	เป็ียน้อย จังหวัดขอนแก่น		พื้นที่ใช้สอยไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ตารางเมตร ก่อสร้างตามแบบแปลนที่เทศบาลกำหนด								
๔.	โครงการติดตั้งโครงเหล็กดาข่ายดักขยะรอบบ่อขยะฝังกลบเทศบาลตำบลเป็ียน้อย หมู่ที่ ๑ ตำบลเป็ียน้อย อำเภอเป็ียน้อย จังหวัดขอนแก่น	เพื่อให้มีการบริหารและดำเนินการฝังกลบขยะแบบถูกหลักสุขาภิบาล	ติดตั้งโครงเหล็กดาข่ายดักขยะรอบบ่อดำเนินการตามแบบแปลนที่เทศบาลตำบลกำหนด	-	๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	สถานที่ติดตั้งโครงเหล็กดาข่ายดักขยะจำนวน ๑ แห่ง	การฝังกลบขยะมูลฝอยตามหลักสุขาภิบาลที่มีประสิทธิภาพลดปัญหาทางสิ่งแวดล้อม	กองช่าง
๕.	โครงการขุดลอกห้วยลำพังชูหน้าฝายชลประทานบ้านหัวฝาย หมู่	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน	ดำเนินการขุดลอกห้วยลำพังชูขนาดกว้าง ๔๐.๐๐ เมตร ลึกเฉลี่ย ๒.๕๐	๑๘๘,๐๐๐	-	-	-	-	ได้ขุดลอกลำห้วยจำนวน ๑ แห่ง	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	ที่ ๓ ตำบลเปี้ยน้อย อำเภอบึงน้อย จังหวัดขอนแก่น		เมตร ยาว ๘๐ เมตร ก่อสร้างตามรูปแบบรายการที่เทศบาลตำบลเปี้ยน้อย กำหนด								
๖.	โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำ คอนกรีตเสริมเหล็กพร้อมบ่อพักคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนสาธารณะ บ้านโนนเหลื่อม หมู่ที่ ๔ ตำบลเปี้ยน้อย อำเภอบึงน้อย จังหวัดขอนแก่น	เพื่อประชาชนได้รับความสะดวกในการจราจรและระบบระบายน้ำที่ดี	ก่อสร้างวางท่อระบายน้ำ คสล. ชนิดปากลิ้นราง (มอก.ชั้น ๓) ขนาดท่อ ๐.๔๐ เมตร ยาว ๑.๐๐ เมตร ต่อท่อจำนวน ๒๘๐ ท่อน พร้อมก่อสร้างบ่อพักน้ำ คสล. ขนาด ๑.๐๐ x ๑.๐๐ เมตร จำนวน ๒๕ บ่อ ก่อสร้าง	๔๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	ได้วางระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็กจำนวน ๑ แห่ง	ประชาชนได้รับความสะดวกในการจราจรและระบบระบายน้ำที่ดีในเขตเทศบาล	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
			ตามแบบรูป รายการที่ เทศบาลตำบล เปือยน้อย กำหนด								
๗.	โครงการ ก่อสร้างวางท่อ ระบายน้ำ คอนกรีตเสริม เหล็ก พร้อมบ่อ พักคอนกรีต เสริมเหล็ก บริเวณหน้าโฌง เรียนบ้านวังหิน - แก่ค้อ บ้านวัง หิน หมู่ที่ ๒ ตำบลสระแก้ว อำเภอเปือย น้อย จังหวัด ขอนแก่น	เพื่อประชาชน ได้รับความ สะดวกใน การจราจรและ ระบบระบายน้ำ ที่ดี	ก่อสร้างวางท่อ ระบายน้ำ คสล.ชนิดปาก ลิ้นราง(มอก.ชั้น ๓)ขนาดท่อ ๐.๔๐ เมตร ยาว ๑.๐๐ เมตรต่อท่อน จำนวน ๒๘๐ ท่อน พร้อม ก่อสร้างบ่อพัก น้ำ คสล.ขนาด ๑.๐๐x๑.๐๐ เมตร จำนวน ๒๕ บ่อ ก่อสร้างตาม แบบรูป	๔๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	ได้วางระบาย น้ำคอนกรีต เสริมเหล็ก จำนวน ๑ แห่ง	ประชาชนได้รับ ความสะดวกใน การจราจรและ ระบบระบายน้ำที่ ดีในเขตเทศบาล	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
			รายการที่เทศบาลตำบลเปือยน้อยกำหนด								
๘.	โครงการก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์สี่แยกกลางบ้านบ้านวังหิน หมู่ที่ ๒,๗ ตำบลสระแก้ว อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น	เพื่อบริการประชาชนภายในชุมชน	ก่อสร้างอาคารขนาดความกว้าง ๖ เมตร ยาว ๑๒ เมตร สูง ๗ เมตร หรือมีพื้นที่ใช้สอยอาคารไม่น้อยกว่า ๗๒ ตารางเมตร ก่อสร้างตามแบบ รูป รายการที่เทศบาลตำบลเปือยน้อยกำหนด	๔๔๕,๐๐๐	-	-	-	-	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการตามแบบรายละเอียดของโครงการ	ประชาชนได้รับความสะดวกในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ	กองช่าง
๙.	โครงการก่อสร้างวางท่อระบายน้ำ คสล. ถนนมิ่งเมือง	เพื่อประชาชนได้รับความสะดวกในการจราจรและ	ก่อสร้างวางท่อระบายน้ำ คสล. ขนาด ๑๐.๔๐ เมตร ยาว ๑๒๐	๒๕๐,๐๐๐	-	-	-	-	ได้วางระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็กจำนวน ๑	ประชาชนได้รับความสะดวกในการจราจรและระบบระบายน้ำที่	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	บ้านหัวฝาย หมู่ที่ ๓ ตำบลเปี้ยน้อย อำเภอบึงน้อย จังหวัดขอนแก่น	ระบบระบายน้ำที่ดี	เมตร พร้อมก่อสร้างบ่อพัก ขนาด ๐.๘๐ x ๐.๘๐ x ๑.๐๐ เมตร จำนวน ๑๒ บ่อ ก่อสร้างตามแบบรูป รายการที่เทศบาลตำบลเปี้ยน้อย กำหนด						แห่ง	ดีในเขตเทศบาล	
๑๐	โครงการเสริมผิวถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีต บ้านหัวฝาย หมู่ที่ ๓ ตำบลเปี้ยน้อย อำเภอบึงน้อย จังหวัดขอนแก่น	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน	เพื่อเสริมผิวถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีต (ช่วงที่ ๑) ถนนหัวฝายพัฒนา ช่วงที่ ๑ สายถนนหัวฝายพัฒนา ขนาดผิวจราจรกว้าง ๔ เมตร ยาว ๕๕๒ เมตร หนา ๐.๑๔ เมตร หรือมีพื้นที่ผิวจราจร	๙,๖๖๓,๐๐๐	-	-	-	-	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการตามแบบรายละเอียดของโครงการ	ประชาชนได้รับความสะดวกในการจราจรเพิ่มมากขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
			แอสฟัลต์ติกคอนกรีตไม่น้อยกว่า ๒,๒๐๔ ตารางเมตร,(ช่วงที่ ๒) ถนนหัวฝายพัฒนา ๓ ขนาดผิวจราจรกว้าง ๔.๕๐ เมตร ยาว ๘๙๐ เมตร หนา ๐.๐๔ เมตร หรือมีพื้นที่ผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีตไม่น้อยกว่า ๔,๐๐๕ ตารางเมตร, (ช่วงที่ ๓) ถนนมิ่งเมือง ตอนที่ ๑ ขนาดผิวจราจร กว้าง ๕ เมตร ยาว ๔๐๐ เมตร หนา ๐.๐๔ เมตร หรือมีพื้นที่ผิว								

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
			จราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีตไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ ตารางเมตร ,(ช่วงที่ ๔ ถนนมิ่งเมือง ตอน ๒ ขนาดผิวจราจรกว้าง ๓.๙๐ เมตร ยาว ๔๓๘ เมตร หนา ๐.๐๔ เมตร หรือมีพื้นที่ผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีตไม่น้อยกว่า ๑,๗๐๘.๒๐ ตารางเมตรก่อสร้างตามแบบ ทถ ๗ - ๒๐๑								
๑๑	โครงการเสริมผิวถนนแอสฟัลท์ติกคอนกรีต ถนนรอบ	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน	เพื่อเสริมผิวถนนแอสฟัลท์ติกคอนกรีตถนนรอบสระ	๗,๐๕๐,๐๐๐	-	-	-	-	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการ	ประชาชนได้รับความสะดวกในการจราจรสัญจรเพิ่มมากขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	สระวงษ์ บ้านหัวขัว หมู่ที่ ๗ ตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น		วงษ์ บ้านหัวขัว หมู่ที่ ๗ ตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น ขนาดผิศจราจร กว้าง ๗ เมตร ยาว ๑,๒๒๒ เมตร หน้า ๐.๐๔ เมตร หรือมีพื้นที่ผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีตไม่น้อยกว่า ๘,๕๕๔ ตารางเมตร ก่อสร้างตามแบบ ทล ๗ - ๒๐๑						ตามแบบรายละเอียดของโครงการ		

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑๒	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายข้างวัดโนนเมือง บ้านหัวขัว หมู่ที่ ๑ ตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน	เพื่อก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายข้างวัดโนนเมือง บ้านหัวขัว หมู่ที่ ๑ ตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น ขนาดผิวจราจรกว้าง ๔.๐๐ เมตร ระยะทาง ๑๗๘.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๗๑๒.๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการตามแบบรายละเอียดของโครงการ	ประชาชนได้รับความสะดวกในการจราจรเพิ่มมากขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑๓	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนขนอนแก่นน้อย - บ้านโนนแร่ บ้านขอนแก่นน้อย หมู่ที่ ๕ ตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน	เพื่อก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนรอบบ้านขอนแก่นน้อย - บ้านโนนแร่นบ้านขอนแก่นน้อย หมู่ที่ ๕ ตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น ขนาดผิวจราจรกว้าง ๔.๐๐ เมตร ๑๗๙.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๗๑๖.๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการตามแบบรายละเอียดของโครงการ	ประชาชนได้รับความสะดวกในการจราจรเพิ่มขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑๔	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนโนนเมืองพัฒนา – ห้วยเลาน้อย บ้านวังหิน หมู่ที่ ๒ ตำบลสระแก้ว อำเภอน้อย จังหวัดขอนแก่น	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน	เพื่อก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนโนนเมืองพัฒนา – ห้วยเลาน้อย บ้านวังหิน หมู่ที่ ๒ ตำบลสระแก้ว อำเภอน้อย จังหวัดขอนแก่น ผิวจราจรกว้าง ๓.๐๐ เมตร ระยะทาง ๒๔๕.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ หรือพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๗๓๕.๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการตามแบบรายละเอียดของโครงการ	ประชาชนได้รับความสะดวกในการจราจรเพิ่มมากขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑๕	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายข้าง รกส.เดิม บ้านหัวขัว หมู่ที่ ๑ ตำบลเปือยน้อย อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน	เพื่อก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายข้าง รกส.เดิม บ้านหัวขัว หมู่ที่ ๑ ตำบลเปือยน้อย อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร	๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการตามแบบรายละเอียดของโครงการ	ประชาชนได้รับความสะดวกในการจราจรเพิ่มขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑๖	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายถนนโนนเมืองพัฒนา ถึง วัดโนนเมืองบ้านหัวขัว หมู่ที่ ๑ ตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน	เพื่อก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายถนนโนนเมืองพัฒนา ถึง วัดโนนเมือง บ้านหัวขัว หมู่ที่ ๑ ตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น ผิวจราจรกว้าง ๕.๐๐ เมตร ระยะทาง ๑,๑๑๕.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๕,๕๗๕.๐๐ ตารางเมตร พร้อมวางท่อ	-	๒,๘๐๐,๐๐๐	-	-	-	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการตามแบบรายละเอียดของโครงการ	ประชาชนได้รับความสะดวกในการจราจรเพิ่มมากขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
			ขนาด Ø ๐.๔๐ เมตร จำนวน ๘ ท่อน								
๑๗	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายรอบบ้านขอนแก่นน้อย หมู่ที่ ๕ ตำบลเปือยน้อย อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดขอนแก่น ถึงบ้านโนนแร่ ตำบลพนา อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน	เพื่อก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายรอบบ้านขอนแก่นน้อย หมู่ที่ ๕ ตำบลเปือยน้อย อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดขอนแก่น ถึงบ้านโนนแร่ ตำบลพนา อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม ผิวจราจรกว้าง ๔.๐๐ เมตร ระยะทาง	-	๑,๕๒๐,๐๐๐	-	-	-	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการตามแบบรายละเอียดของโครงการ	ประชาชนได้รับความสะดวกในการจราจรเพิ่มมากขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
			๖๐๐.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือ พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒,๔๐๐ ตาราง เมตร พร้อม วางท่อ ขนาด Ø ๐.๔๐ เมตร จำนวน ๒๑ ท่อน								
๑๘	โครงการติดตั้ง กล้องวงจรปิด ทั้ง ๑๐ ชุมชน	เพื่อความสะดวก ในการดำรงชีวิต ของประชาชน ภายในเขต เทศบาล	ในเขตเทศบาล	-	๑๐๐,๐๐๐	-	-	-	จำนวน สถานที่ติดตั้ง	ประชาชนได้รับ ความสะดวก	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑๙	โครงการปรับปรุงสวนสาธารณะและสวนสุขภาพสระวังษ์	เพื่อบริการประชาชนในการออกกำลังกาย	จัดทำสวนหย่อมและสวนสุขภาพพร้อมครุภัณฑ์ออกกำลังกายและสิ้นทางการตามแบบ รูป รายการที่เทศบาลตำบลเปือยน้อย กำหนด	-	๑,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการตามแบบรายละเอียดของโครงการ	เพื่อประชาชนมีสวนหย่อมและสวนสุขภาพไว้ออกกำลังกาย	กองช่าง
๒๐	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายหลังศูนย์ราชการอำเภอเปือยน้อย บ้านหัวข้าว หมู่ที่ ๑ ตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัด	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน	เพื่อก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายหลังศูนย์ราชการอำเภอเปือยน้อย บ้านหัวข้าว หมู่ที่ ๑ ตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัด	-	-	๑,๒๒๕,๐๐๐	-	-	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการตามแบบรายละเอียดของโครงการ	ประชาชนได้รับความสะดวกในการจราจรสัญจรเพิ่มมากขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	ขอนแก่น		ขอนแก่น ผิวจราจร กว้าง ๕ เมตร ระยะทาง ๓๘๔ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑,๙๒๐ ตารางเมตร พร้อม พร้อมวางท่อ ขนาด Ø ๐.๖๐ เมตร จำนวน ๑๐ ท่อน								
๒๑	โครงการก่อสร้างขยายทางเท้าคอนกรีตเสริมเหล็กถนนราษฎร์ประชาสันต์	สัญจรของประชาชนเพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณ	กว้าง ๑.๐๐ ยาว ๓๐๐ ม. หนา ๐.๑๐ ม. พร้อมลงลูกรังไหล่ทางข้างละ ๐.๕๐ ม.	-	-	๒๐๐,๐๐๐	-	-	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการตามแบบรายละเอียดของโครงการ	ประชาชนได้รับความสะดวกในการจราจรสัญจรเพิ่มมากขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๒๒	ไฟสัญญาณจราจรแบบกระพริบพลังงานแสงอาทิตย์	เพื่อความสะดวกในการสัญจรไปมาของประชาชน	-ไฟกระพริบจราจรแบบใช้แผงโซลาร์เซลล์ -เป็นคอมมราใช้กับแหล่งไฟกระแสดตรงขนาด ๑๒ vdc - ขณะคอมไฟทำงานปกติความถี่ในการกระพริบอยู่ระหว่าง ๒๐ - ๖๐ ครั้งต่อนาที - สามารถกระพริบไม่น้อยกว่า ๓๖ ชั่วโมง -มีวงจรควบคุมกระแสไฟฟ้าในการทำงานในการกระพริบให้เป็นไฟแฟลช	-	-	๑๐๐,๐๐๐	-	-	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการตามแบบรายละเอียดของโครงการ	เพื่อความสะดวกในการสัญจรไปมาของประชาชน	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๒๓	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายแยกจากถนนโนนเมืองพัฒนา ถึงห้วยเลาน้อย บ้านวังหิน หมู่ที่ ๒ ตำบลสระแก้ว อำเภอน้อย จังหวัดขอนแก่น	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน	เพื่อก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายแยกจากถนนโนนเมืองพัฒนา ถึง ห้วยเลาน้อย บ้านวังหิน หมู่ที่ ๒ ตำบลสระแก้ว อำเภอน้อย จังหวัดขอนแก่น ผิวจราจร กว้าง ๓ เมตร ระยะทาง ๕๓๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร	-	-	๑,๐๐๐,๐๐๐	-	-	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการตามแบบรายละเอียดของโครงการ	ประชาชนได้รับความสะดวกในการจราจรเพิ่มมากขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๒๔	โครงการขยายไฟฟ้าแรงสูง - แรงต่ำและไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะ	เพื่อประชาชนมีไฟฟ้าสาธารณะใช้ในเขตเทศบาล	ขยายเขตเสาไฟฟ้าและไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะในเขตเทศบาล	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการตามแบบรายละเอียดของโครงการ	เพื่อติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะในเขตเทศบาล	กองช่าง
๒๕	โครงการขุดลอกคลองส่งน้ำคันดิน บ้านดอนนาโน ม.๖	เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมที่นาที่เป็นแอ่งกะทะ	ขุดลอกคลองส่งน้ำภายในเขตเทศบาล	-	-	-	๑๐๐,๐๐๐	-	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการตามแบบรายละเอียดของโครงการ	เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมที่นาที่เป็นแอ่งกะทะ	กองช่าง
๒๖	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายแยกจากถนนวังหิน - บ้านโนนเหลื่อม บ้านวังหิน หมู่ที่ ๒	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน	เพื่อก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายแยกจากถนนวังหิน - โนนเหลื่อม บ้านวังหิน หมู่ที่ ๒ ตำบล	-	-	-	๒๘๕,๐๐๐	-	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการตามแบบรายละเอียดของโครงการ	ประชาชนได้รับความสะดวกในการจราจรเพิ่มมากขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	ตำบลสระแก้ว อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น		สระแก้ว อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น ผิวจราจร กว้าง ๓.๐๐ เมตร ระยะทาง ๑๕๐.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๔๕๐ ตารางเมตร พร้อมวางท่อขนาด Ø ๐.๖๐ เมตร ๓ แถว จำนวน ๑๘ ท่อน								

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๒๗	โครงการปรับปรุงระบบระบายน้ำเสียวางท่อขนาด Ø ๐.๔๐ เมตร จำนวน ๑๔๐ ท่อน พร้อมบ่อพักขนาด ๖๐ x ๖๐ x ๖๐ เมตร จำนวน ๑๒ บ่อ บ้านขอนแก่นน้อย หมู่ที่ ๕ ตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน	เพื่อปรับปรุงระบบระบายน้ำเสียวางท่อขนาด Ø ๐.๔๐ เมตร จำนวน ๑๔๐ ท่อน พร้อมบ่อพักขนาด ๖๐ x ๖๐ x ๖๐ เมตร จำนวน ๑๒ บ่อ บ้านขอนแก่นน้อย หมู่ที่ ๕ ตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น	-	-	-	๒๐๐,๐๐๐	-	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการตามแบบรายละเอียดของโครงการ	ประชาชนได้รับความสะดวกในการจราจรเพิ่มมากขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๒๘	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายรอบศาลปู่ดำนามะโฮง บ้านวังหิน หมู่ที่ ๒ ตำบลสระแก้ว อำเภอน้อย จังหวัดขอนแก่น	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน	เพื่อก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายรอบศาลปู่ดำนามะโฮง บ้านวังหิน หมู่ที่ ๒ ตำบลสระแก้ว อำเภอน้อย จังหวัดขอนแก่น จำนวน ๒ ช่วง - ช่วงที่ ๑ ถมดิน ขนาดกว้าง ๕.๐๐ เมตร ยาว ๙๒ เมตร หนา ๑.๒ เมตร ผิวจราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๔ เมตร	-	-	-	-	๔๘๐,๐๐๐	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการตามแบบรายละเอียดของโครงการ	ประชาชนได้รับความสะดวกในการจราจรเพิ่มมากขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
			ระยะทาง ๙๒ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร พร้อมวางท่อ ขนาด Ø ๐.๖๐ เมตร จำนวน ๑๐ ท่อน - ช่วงที่ ๒ ถมดิน กว้าง ๕ เมตร ระยะทาง ๗๐ เมตร ผิวจราจร คอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๔ เมตร ระยะทาง ๗๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร								

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณ					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๒๙	โครงการซ่อมแซมถนนลูกรังภายในเขตเทศบาล	เพื่อความสะดวกในการสัญจรของประชาชน	ซ่อมแซมถนนลูกรังภายในเขตเทศบาลเพื่อปรับปรุงสภาพให้ดูสวยงาม	-	-	-	-	๕๐๐,๐๐๐	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการตามแบบรายละเอียดของโครงการ	ประชาชนได้รับความสะดวกในการจราจรสัญจรเพิ่มมากขึ้น	กองช่าง
๓๐	โครงการปรับปรุงศาลากลางน้ำ	เพื่อปรับปรุงสภาพให้ดูสวยงาม	เพื่อปรับปรุงสภาพให้ดูสวยงาม	-	-	-	-	๓๐๐,๐๐๐	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่	เพื่อปรับปรุงสภาพให้ดูสวยงาม	กองช่าง
จำนวน ๓๐ โครงการ		-	-	๒๒,๖๓๕,๘๐๐	๖,๓๒๐,๐๐๐	๒,๙๒๕,๐๐๐	๙๘๕,๐๐๐	๑,๖๘๐,๐๐๐	-	-	-

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

เทศบาลตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ
ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ ๑ ด้านเศรษฐกิจ
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน
แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑.	โครงการจัดทำวารสารเพื่อแนะนำเทศบาลตำบลเปือยน้อยและสถานที่ท่องเที่ยว	เพื่อเผยแพร่กิจกรรมต่าง ๆ และข้อมูลข่าวสารของเทศบาลให้แก่ประชาชนและหน่วยงานของรัฐทราบ	จัดทำวารสารเทศบาลปีละ ๑ ครั้ง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนวารสารเทศบาลปีละ ๑ ครั้ง	ประชาชนและหน่วยงานของรัฐได้รับทราบกิจกรรมและข้อมูลข่าวสารต่างๆ ของเทศบาล	สำนักปลัด
รวม ๑ โครงการ		-	-	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	-	-	-

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

เทศบาลตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ
ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ ๑ ด้านเศรษฐกิจ
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน
แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑	โครงการฝึกอาชีพการทอผ้าไหม ผ้าฝ้าย และด้ายสังเคราะห์	เพื่อประชาชนได้รับการฝึกอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่ครอบครัว	ฝึกอบรมประชาชน ๑ ครั้งจำนวน ๑๐๐ คน	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	ครัวเรือนมีอาชีพที่เหมาะสมและก่อให้เกิดรายได้	สำนักปลัด
๒	โครงการการฝึกอาชีพเพาะเห็ด	เพื่อประชาชนได้รับการฝึกอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่ครอบครัว	ฝึกอบรมประชาชน ๑ ครั้งจำนวน ๖๐ คน	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	ครัวเรือนมีอาชีพที่เหมาะสมและก่อให้เกิดรายได้	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๓	โครงการการฝึกอาชีพการทำขนม,มะม่วงแช่อิ่ม	เพื่อประชาชนได้รับการฝึกอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่ครอบครัว	ฝึกอบรมประชาชน ๑ ครั้งจำนวน ๖๐ คน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	เพื่อให้ประชาชนได้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย	สำนักปลัด
๔	โครงการการฝึกอาชีพการแปรรูปอาหารจากเนื้อสัตว์	เพื่อประชาชนได้รับการฝึกอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่ครอบครัว	ฝึกอบรมประชาชน ๑ ครั้งจำนวน ๑๐๐ คน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	ครัวเรือนมีอาชีพที่เหมาะสมและก่อให้เกิดรายได้	สำนักปลัด
๕	โครงการการส่งเสริมการเลี้ยงสุกร	เพื่อให้ประชาชนได้ร่วมโครงการและดำเนินการอย่างต่อเนื่องสร้างอาชีพก่อให้เกิดรายได้แก่ครอบครัวและเป็นแหล่งอาหารในท้องถิ่น	ประชาชนร่วมโครงการ ๒๐ คน	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	ครัวเรือนมีอาชีพที่เหมาะสมก่อให้เกิดรายได้และเป็นแหล่งอาหารในท้องถิ่น	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๖	โครงการการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ	เพื่อให้ประชาชนได้ร่วมโครงการและดำเนินการอย่างต่อเนื่องสร้างอาชีพก่อให้เกิดรายได้แก่ครอบครัวและเป็นแหล่งอาหารในท้องถิ่น	ประชาชนร่วมโครงการ ๓๐ คน	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	ครัวเรือนมีอาชีพเหมาะสมก่อให้เกิดรายได้และเป็นแหล่งอาหารในท้องถิ่น	สำนักปลัด
๗	โครงการฝึกอาชีพอุตสาหกรรมครัวเรือนและหัตถกรรม	เพื่อให้ประชาชนได้ฝึกอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่ครอบครัว	ประชาชนร่วมโครงการ ๑๐๐ คน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	ครัวเรือนมีอาชีพเหมาะสมก่อให้เกิดรายได้และเป็นผลผลิตภักดิ์ประจำท้องถิ่น	สำนักปลัด
๘	โครงการส่งเสริมการปลูกผักปลอดสารพิษเพื่อส่งจำหน่าย	เพื่อให้ประชาชนได้ร่วมโครงการและดำเนินการอย่างต่อเนื่องสร้างอาชีพก่อให้เกิดรายได้แก่ครอบครัวและ	ประชาชนร่วมโครงการ ๓๐ คน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	ครัวเรือนมีอาชีพเหมาะสมก่อให้เกิดรายได้และเป็นแหล่งอาหารในท้องถิ่น	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
		เป็นแหล่งอาหารในท้องถิ่น									
๙	โครงการส่งเสริมอาชีพเย็บผ้า	เพื่อให้ประชาชนได้ร่วมโครงการและดำเนินการอย่างต่อเนื่องสร้างอาชีพก่อให้เกิดรายได้แก่ครอบครัว	ประชาชนร่วมโครงการ ๑๐๐ คน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	ครัวเรือนมีอาชีพเหมาะสมก่อให้เกิดรายได้	สำนักปลัด
๑๐	โครงการส่งเสริมอาชีพเลี้ยงโคขุนเพื่อการผลิต	เพื่อให้ประชาชนได้ร่วมโครงการและดำเนินการอย่างต่อเนื่องสร้างอาชีพก่อให้เกิดรายได้แก่ครอบครัวและเป็นแหล่งอาหารในท้องถิ่น	ประชาชนร่วมโครงการ ๓๐ คน	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	ครัวเรือนมีอาชีพเหมาะสมก่อให้เกิดรายได้และเป็นแหล่งอาหารในท้องถิ่นพร้อมนำสู่ระบบผลิตเพื่อแปรรูปอาหาร	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑๑	โครงการส่งเสริมอาชีพศิลปะประดิษฐ์	เพื่อประชาชนร่วมโครงการและได้รับการฝึกอบรมในการสร้างอาชีพที่ก่อให้เกิดรายได้	ประชาชนร่วมโครงการ ๔๐ คน	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	ครัวเรือนมีอาชีพเหมาะสมก่อให้เกิดรายได้และเป็นผลผลิตภักดิ์ประจำท้องถิ่น	สำนักปลัด
๑๒	โครงการส่งเสริมอาชีพจักสานจากวัสดุธรรมชาติ	เพื่อประชาชนได้รับการฝึกอบรมและร่วมโครงการสร้างรายได้แก่ครอบครัว	ฝึกอบรมจำนวน ๑๐๐ คน	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	ครัวเรือนมีอาชีพก่อให้เกิดรายได้และเป็นผลผลิตภักดิ์ประจำท้องถิ่น	สำนักปลัด
๑๓	โครงการส่งเสริมการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม	- เพื่อประชาชนร่วมโครงการได้สร้างอาชีพและก่อให้เกิดรายได้แก่ครัวเรือน - เพื่อผลิตเส้นไหมจาก	ประชาชนร่วมโครงการ ๑๐๐ คน	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	ครัวเรือนมีอาชีพก่อให้เกิดรายได้และเป็นผลผลิตภักดิ์ประจำท้องถิ่น	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
		ธรรมชาตินำไปสู่การทอผ้าไหม									
๑๔	โครงการการแก้ไขปัญหาดินเค็ม	เพื่อฝึกอบรมให้กับประชาชนได้รู้จักวิธีการแก้ไขดินเค็มในพื้นที่การเกษตรของตนเอง	ประชาชนฝึกอบรม ๑๐๐ คน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	ครัวเรือนได้รับผลผลิตจากการเกษตรเพิ่มมากขึ้นครัวเรือนได้รับผลผลิต	สำนักปลัด
๑๕	โครงการการปรับปรุงพัฒนาบ่อน้ำเพื่อการเกษตร	- เพื่อประชาชนร่วมโครงการในการจัดหาบ่อน้ำการเกษตรในพื้นที่ตนเอง - เป็นการเพิ่มผลิการเกษตร	ประชาชนร่วมโครงการ ๒๐ คน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	- สามารถใช้บ่อน้ำการเกษตรในการประกอบกิจการในพื้นที่ของตนเองก่อให้เกิดรายได้และเป็นแหล่งอาหารให้กับครอบครัวเพิ่มมากขึ้น	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑๖	โครงการการแก้ไขปัญหาโรคข้าว	ทำการอบรมให้แก่เกษตรกรเพื่อป้องกันแก้ไข้ปัญหาเป็นการเพิ่มผลผลิตจากการทำนาข้าว	ฝึกอบรมเกษตรกร ๑ ครั้ง จำนวน ๑๐๐ คน	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	เกษตรกรผู้ทำนาได้รับผลผลิตเพิ่มมากขึ้นโดยสามารถลดต้นทุนการผลิต	สำนักปลัด
๑๗	โครงการการฝึกอาชีพระยะสั้น	ทำการฝึกอบรมให้ประชาชนได้มีอาชีพซึ่งสามารถดำเนินการได้ในเวลาอันจำกัดและก่อให้เกิดรายได้	ฝึกอบรมประชาชน ๑ ครั้ง จำนวน ๘๐ คน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	ประชาชนได้ฝึกอาชีพในระยะเวลาจำกัดเพื่อนำไปประกอบเป็นอาชีพและเพิ่มรายได้แก่ครอบครัว	สำนักปลัด
๑๘	โครงการส่งเสริมอาชีพจัดทำเสื่อจากต้นกก	เพื่อประชาชนได้รับการฝึกอบรมและร่วมโครงการสร้างรายได้แก่ครอบครัว	ฝึกอบรมประชาชน ๑ ครั้ง จำนวน ๑๐๐ คน	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	ประชาชนได้ฝึกอาชีพในระยะเวลาจำกัดเพื่อนำไปประกอบเป็นอาชีพและเพิ่มรายได้แก่ครอบครัว	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑๙	โครงการส่งเสริมการจัดทำบัญชีภาพ	เพื่อให้ประชาชนได้นำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาชุมชนตนเอง	ฝึกอบรมประชาชน ๑ ครั้ง จำนวน ๖๐ คน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	ประชาชนจะได้ทำบัญชีเองในการเกษตร	สำนักปลัด
๒๐	โครงการส่งเสริมอาชีพเสริมสว	เพื่อให้ประชาชนได้รับการฝึกอบรมและร่วมโครงการสร้างรายได้แก่ครอบครัว	ฝึกอบรมประชาชน ๑ ครั้ง จำนวน ๘๐ คน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	ประชาชนจะได้มีอาชีพเสริมให้แก่ครอบครัว	สำนักปลัด
๒๑	โครงการจัดทำแหล่งงานให้ประชาชนในชุมชน	เพื่อให้ประชาชนได้มีแหล่งงานให้ทำในชุมชน	ประชาชนในเขตเทศบาล	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	ประชาชนในเขตเทศบาล	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๒๒	โครงการส่งเสริมจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรมภายในชุมชน	เพื่อให้ประชาชนได้รับการฝึกอบรมและร่วมโครงการสร้างรายได้แก่ครอบครัว	ประชาชนในเขตเทศบาล	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	ประชาชนในเขตเทศบาล	สำนักปลัด
๒๓	โครงการส่งเสริมอาชีพภายในชุมชน	เพื่อให้ประชาชนได้รับการฝึกอบรมและร่วมโครงการสร้างรายได้แก่ครอบครัว	ประชาชนในเขตเทศบาล	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	ประชาชนในเขตเทศบาล	สำนักปลัด
๒๔	โครงการส่งเสริมการเลี้ยงปลาให้กับประชาชน	เพื่อให้ประชาชนได้รับการฝึกอบรมและร่วมโครงการสร้างรายได้แก่ครอบครัว	ประชาชนในเขตเทศบาล	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	ประชาชนในเขตเทศบาล	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๒๕	โครงการก่อสร้างตลาดสดเทศบาล	เพื่อให้ประชาชนภายในเทศบาลมีตลาดที่ถูกสุขลักษณะสะอาด ไว้ใช้	จำนวน 1 แห่ง	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	จำนวนสถานที่ก่อสร้าง 1 แห่ง	บริการประชาชนภายในเขตเทศบาล	สำนักปลัดกองช่าง
๒๖	โครงการรณรงค์เสริมการเลี้ยงปลา	เพื่อให้ประชาชนได้รับการฝึกอบรมและร่วมโครงการสร้างรายได้แก่ครอบครัว	ประชาชนในเขตเทศบาล	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	ประชาชนในเขตเทศบาล	สำนักปลัด
๒๗	โครงการส่งเสริมอาชีพการทำขนมไทย (เครื่องมือ , เครื่องอบ)	เพื่อให้ประชาชนได้รับการฝึกอบรมและร่วมโครงการสร้างรายได้แก่ครอบครัว	ประชาชนในเขตเทศบาล	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	ประชาชนในเขตเทศบาล	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๒๘	โครงการส่งเสริมอ่างเลี้ยงปลาในลูกน้ำ ทุกครัวเรือน	เพื่อให้ประชาชนได้รับการฝึกอบรมและร่วมโครงการสร้างรายได้แก่ครอบครัว	ประชาชนในเขตเทศบาล	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	ประชาชนในเขตเทศบาล	สำนักปลัด
๒๙	โครงการเลี้ยงไก่ไข่	เพื่อให้ประชาชนได้รับการฝึกอบรมและร่วมโครงการสร้างรายได้แก่ครอบครัว	ประชาชนในเขตเทศบาล	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	ประชาชนในเขตเทศบาล	สำนักปลัด
๓๐	โครงการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวปราสาทเปือยน้อย	เพื่อทำการปรับปรุงและพัฒนาปราสาทเปือยน้อยให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์สามารถดึงดูด	ทำการปรับปรุงปราสาทเปือยน้อย จำนวน ๑ ครั้ง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	แหล่งท่องเที่ยวปราสาทเปือยน้อยได้คงสภาพความสมบูรณ์เพื่อนักท่องเที่ยวได้ชมและศึกษาทางประวัติศาสตร์สืบต่อไป	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
		นักท่องเที่ยวได้มากขึ้นทุกปี									
๓๑	การปรับปรุงภูมิทัศน์สู่แหล่งท่องเที่ยว “ปราสาทเปือยน้อย”	เพื่อให้เกิดทัศนียภาพที่สวยงามในพื้นที่จนถึงแหล่งท่องเที่ยว	ทำการปรับปรุงปราสาทเปือยน้อย จำนวน ๑ ครั้ง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	พื้นที่รอบนอกและเส้นทางเข้าถึงปราสาทเปือยน้อยมีทัศนียภาพสวยงาม สะดวกสบายต่อการท่องเที่ยว	สำนักปลัด
๓๒	โครงการจัดทำซุ้มป้ายคำขวัญเทศบาลตำบลเปือยน้อย ณ จุดเริ่มต้นเขตเทศบาล	เพื่อจัดจัดทำซุ้มป้ายคำขวัญเทศบาลตำบลเปือยน้อย ณ จุดเริ่มต้นเขตเทศบาล	จำนวน ๒ จุด	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวน ๒ จุด	เพื่อจัดจัดทำซุ้มป้ายคำขวัญเทศบาลตำบลเปือยน้อย ณ จุดเริ่มต้นเขตเทศบาล	สำนักปลัด
๓๓	การอบรมส่งเสริมมารยาทชุมชนและองค์กรอื่น ๆ ให้	เพื่อส่งเสริมมารยาทชุมชนและองค์กรอื่น ๆ ให้มีส่วนร่วมใน	ประชาชนในเขตเทศบาล	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	เพื่อส่งเสริมมารยาทชุมชนและองค์กรอื่น ๆ ให้มีส่วนร่วมใน	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	มีส่วนร่วมในการบริการจัดการแหล่งท่องเที่ยว	การบริการจัดการแหล่งท่องเที่ยว								การบริการจัดการแหล่งท่องเที่ยว	
๓๔	การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและงานเทศกาลดั้งเดิมของท้องถิ่น	เพื่อทำการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและประเพณีของท้องถิ่น	ประชาชนในเขตเทศบาล	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	เพื่อทำการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและประเพณีของท้องถิ่น	สำนักปลัด
๓๕	จัดทำวารสารแนะนำเทศบาลตำบลเป็อยน้อยและสถานที่ท่องเที่ยว	ประวัติศาสตร์สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากขึ้นทุกปีเพื่อจัดทำวารสารแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในเขตเทศบาลตำบล	ประชาชนในเขตเทศบาล	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	ประวัติศาสตร์สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากขึ้นทุกปีเพื่อจัดทำวารสารแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในเขตเทศบาลตำบล	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๓๖	โครงการฝึกอบรมมัคคุเทศก์	เพื่อฝึกอบรมนักเรียนเยาวชนให้ทำหน้าที่แนะนำการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลตำบลเปือยน้อย	เยาวชนในเขตเทศบาล	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	เพื่อฝึกอบรมนักเรียนเยาวชนให้ทำหน้าที่แนะนำการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลตำบลเปือยน้อย	สำนักปลัด
๓๗	โครงการส่งเสริมอาชีพ OTOP	เพื่อพัฒนาคุณภาพสินค้า OTOP เทศบาลตำบลเปือยน้อยให้เป็นที่ยอมรับมากขึ้น	จัดอบรมให้ความรู้ด้านการพัฒนาคุณภาพสินค้า OTOP จำนวน ๑ ครั้ง	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวนครั้งในการจัดอบรม	ผู้เข้าการอบรมมีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาคุณภาพสินค้า OTOP และนำไปพัฒนาสินค้าของตนเอง	งานพัฒนาชุมชนสำนักปลัด
๓๘	โครงการส่งเสริมอาชีพระยะสั้น	เพื่อส่งเสริมอาชีพภายในชุมชนในเทศบาล	จัดกิจกรรม/โครงการ	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรม	ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีรายได้	งานพัฒนาชุมชนสำนักปลัด
รวม ๓๘ โครงการ		-	-	๒,๑๗๕,๐๐๐	๒,๑๗๕,๐๐๐	๒,๑๗๕,๐๐๐	๒,๑๗๕,๐๐๐	๒,๑๗๕,๐๐๐	-	-	-

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด ๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์การ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑	โครงการกำจัดผักตบชวาและวัชพืชในแหล่งน้ำ	เพื่อรณรงค์ให้ประชาชนในพื้นที่ดูแลรักษาแหล่งน้ำลำคลอง	เพื่อกำจัดผักตบชวาและวัชพืชในแหล่งน้ำลำคลอง	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวนแหล่งน้ำที่กำจัดผักตบชวา	คุณภาพน้ำในลำคลองดีขึ้น	สำนักปลัด
รวม ๑ โครงการ		-	-	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	-	-	-

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด ๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์การ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
แผนงานเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑	การปรับปรุงภูมิทัศน์ตามหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อความสะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชน	เพื่อให้ประชาชนในชุมชน/หมู่บ้านได้ร่วมกันพัฒนาปรับปรุงให้ชุมชนของตนเองให้มีความสะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อย	ดำเนินการในพื้นที่เขตเทศบาล ๑๐ ชุมชน/หมู่บ้าน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	สภาพแวดล้อมในชุมชนมีความสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย ผู้คนมีสุขภาพจิตที่ดีขึ้น	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๒	การฝึกอบรมชุมชนย่อยรักษาสิ่งแวดล้อมและป่าชุมชน	ป่าไม้ในชุมชนที่อยู่อาศัยเพื่อจัดทำและปรับปรุงระเบียบป่าชุมชน	ทำกรฝึกอบรมประชาชน ๑ ครั้ง (๘๐ คน)	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	ป่าชุมชนคงความอุดมสมบูรณ์ด้วยการอนุรักษ์รักษาของประชาชนในชุมชน	สำนักปลัด
๓	การจัดทำเทศบัญญัติเกี่ยวกับการสาธารณสุข	เพื่อจัดทำและปรับปรุงระเบียบกฎหมายของเทศบาลให้มีผลใช้ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน	จัดทำเทศบัญญัติเกี่ยวกับการสาธารณสุขโดยเป็นการเฉพาะ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	เทศบาลมีเทศบัญญัติที่มีความเหมาะสมถูกต้องและสอดคล้องกับสภาพการปัจจุบันในการบังคับใช้ในท้องถิ่น	สำนักปลัด
๔	โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ทางเข้าเขตเทศบาลด้านทิศใต้	-เพื่อให้เกิดทัศนียภาพที่สวยงามเป็นที่พักผ่อน -เพื่อเพิ่มพื้นที่ให้กว้างขวางรองรับการจัดงานสัปดาห์พืชมงคล	โดยก่อสร้างกำแพงกันดินถมดิน ปลูกหญ้าและต้นไม้ยืนต้น	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	ภายในเทศบาล	ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในการพักผ่อนหรือการออกกำลังกาย-ได้บริเวณในจัดงานสัปดาห์พืชมงคล	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๕	ปลูกไม้ดอกไม้ประดับบริเวณทางสาธารณะ	เพื่อให้บริเวณทางสาธารณะมีไม้ดอกไม้ประดับ	บริเวณทางสาธารณะ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน 1 แห่ง	เพื่อให้บริเวณทางสาธารณะมีไม้ดอกไม้ประดับ	สำนักปลัด
๖	การปรับปรุงสวนหย่อมบริเวณสวนสาธารณะสระบัวและสระหนองบึง	เพื่อให้เกิดทัศนียภาพที่สวยงามเป็นที่พักผ่อน	ทำการปรับปรุงสวนหย่อม ๒ แห่ง	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวน ๒ แห่ง	ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในการพักผ่อนหรือการออกกำลังกาย	กองช่าง
๗	การปลูกไม้ดอกไม้ประดับตามพระราชเสาวนีย์	ที่ทำการปลูกไม้ดอกไม้ประดับตามสถานที่ที่เหมาะสมเป็นการปรับปรุงภูมิทัศน์ให้เกิดความสวยงาม	ทำการปลูกไม้ดอกไม้ประดับจำนวน ๑ ครั้ง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	ทัศนียภาพในพื้นที่เขตเทศบาลมีความสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๘	การปลูกต้นไม้ในวันปลูกต้นไม้แห่งชาติ	เพื่อให้ประชาชนได้ร่วมกันปลูกต้นไม้และรู้จักรักษาป่าชุมชนให้คงอยู่คู่ชีวิตของคนในสังคมต่อไป	ปลูกต้นไม้ตามสถานที่สาธารณะพื้นที่ไหล่ทาง จำนวน ๑ ครั้ง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	ทัศนียภาพในพื้นที่เขตเทศบาลมีความสวยงามร่มรื่นอากาศเย็นสบายเป็นระเบียบเรียบร้อย	สำนักปลัด
๙	โครงการการปรับปรุงแหล่งน้ำธรรมชาติ	เพื่อให้ชุมชนได้มีแหล่งน้ำสามารถเก็บกักน้ำไว้ใช้ได้ตลอดฤดูกาล	ทำการขุดลอกปรับปรุงแหล่งน้ำธรรมชาติ ๑ แห่ง	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	ชุมชนมีแหล่งเก็บกักน้ำไว้ใช้อุปโภค-บริโภคตลอดปี	สำนักปลัด
๑๐	โครงการคลองสวย น้ำใส คนไทยมีความสุข	เพื่อให้ชุมชนได้มีคลองสวย น้ำใส คนไทยมีความสุข	กิจกรรม/โครงการ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	ชุมชนมีชุมชนได้มีคลองสวย น้ำใส คนไทยมีความสุข	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด KPI	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
๑๑	โครงการส่งเสริมสวนสมุนไพร	เพื่อส่งเสริมและอนุรักษ์สวนสมุนไพร	โครงการ/กิจกรรม	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	เพื่อส่งเสริมและอนุรักษ์สวนสมุนไพร	สำนักปลัด
๑๒	โครงการคลินิกเกษตรเคลื่อนที่	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของเกษตรกรในพื้นที่	โครงการ/กิจกรรม	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	เกษตรกรได้รับความช่วยเหลือ	สำนักปลัด
๑๓	โครงการส่งเสริมการพัฒนาท่องเที่ยวเชิงเกษตร	เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	โครงการ/กิจกรรม	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	เพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร	สำนักปลัด
๑๔	โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ฯฐานทรัพยากรท้องถิ่น	เพื่อดำเนินโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ฯ	โครงการ/กิจกรรม	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวน ๑๐ ชุมชน	การอนุรักษ์พันธุกรรมพืช	สำนักปลัด
รวม ๑๔ โครงการ		-	-	๑,๑๔๐,๐๐๐	๑,๑๔๐,๐๐๐	๑,๑๔๐,๐๐๐	๑,๑๔๐,๐๐๐	๑,๑๔๐,๐๐๐	-	-	-

บัญชีครุภัณฑ์
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ ครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
						๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๑	แผนงานบริหารทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดซื้อ สแตนท์เชียร์	จำนวน ๒ อัน	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	สำนักปลัด เทศบาล
๒	แผนงานบริหารทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดซื้อ บอร์ดประชาสัมพันธ์	จำนวน ๑ ชุด	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	สำนักปลัด เทศบาล
๓	แผนงานรักษาความ สงบภายใน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ยานพาหนะ และขนส่ง	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดซื้อรถปิกอัพตรวจการณ์	จำนวน ๑ คัน	๙๐๐,๐๐๐	๙๐๐,๐๐๐	๙๐๐,๐๐๐	๙๐๐,๐๐๐	๙๐๐,๐๐๐	สำนักปลัด เทศบาล
๔	แผนงานรักษาความ สงบภายใน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ยานพาหนะ และขนส่ง	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดซื้อรถยนต์ตรวจการ ๔ ประตู	จำนวน ๑ คัน	๗๐๐,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐	สำนักปลัด เทศบาล
๕	แผนงานรักษาความ สงบภายใน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ยานพาหนะ และขนส่ง	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดซื้อรถยนต์ดับเพลิง อาคารมีถังในตัว	จำนวน ๑ คัน	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	สำนักปลัด เทศบาล
๖	แผนงานรักษาความ สงบภายใน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ยานพาหนะ และขนส่ง	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดซื้อรถยนต์บรรทุกน้ำ ช่วยดับเพลิง	จำนวน ๑ คัน	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	สำนักปลัด เทศบาล
๗	แผนงานรักษาความ สงบภายใน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ยานพาหนะ และขนส่ง	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดซื้อรถยนต์บรรทุกน้ำ	จำนวน ๑ คัน	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	สำนักปลัด เทศบาล

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ ครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
						๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
				ช่วยดับเพลิง							
๘	แผนงานรักษาความ สงบภายใน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ยานพาหนะ และขนส่ง	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดซื้อ รถยนต์กู้ภัยขนาดเล็ก พร้อมอุปกรณ์	จำนวน ๑ คัน	๙๐๐,๐๐๐	๙๐๐,๐๐๐	๙๐๐,๐๐๐	๙๐๐,๐๐๐	๙๐๐,๐๐๐	สำนักปลัด เทศบาล
๙	แผนงานรักษาความ สงบภายใน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ยานพาหนะ และขนส่ง	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดซื้อรถยนต์กู้ชีพ	จำนวน ๑ คัน	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	สำนักปลัด เทศบาล
๑๐	แผนงานรักษาความ สงบภายใน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ดับเพลิง	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดซื้อ เครื่องดับเพลิงผงเคมี แห้ง	จำนวน ๑๕ ถึง	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	สำนักปลัด เทศบาล
๑๑	แผนงานรักษาความ สงบภายใน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและ วิทยุ	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดซื้อ สัญญาณไฟวาม สแดง - น้ำเงิน	จำนวน ๑๐ ชุด	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	สำนักปลัด เทศบาล
๑๒	แผนงานรักษาความ สงบภายใน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ยานพาหนะ และขนส่ง	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดซื้อเรือท้องแบน	จำนวน ๑ ลำ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	สำนักปลัด เทศบาล
๑๓	แผนงานสาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ยานพาหนะ และขนส่ง	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดซื้อรถดูดฝุ่น	จำนวน ๑ คัน	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	กองสาธารณสุข
๑๔	แผนงานสาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ยานพาหนะ และขนส่ง	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดซื้อรถบรรทุกขยะมูล ฝอยแบบอัดท้าย เครื่องยนต์ดีเซล ขนาด ๖ ตัน ๖ ล้อ	จำนวน ๑ คัน	-	๓,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	กองสาธารณสุข

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ ครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
						๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๑๕	แผนงานสาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์เวชภัณฑ์	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดซื้อ ชุดยาสามัญประจำบ้าน	จำนวน ๑ ชุด	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	กองสาธารณสุข
๑๖	แผนงานสาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์การเกษตร	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดซื้อ เครื่องพ่นหมอกควัน	จำนวน ๑ เครื่อง	๕๙,๐๐๐	๕๙,๐๐๐	๕๙,๐๐๐	๕๙,๐๐๐	๕๙,๐๐๐	กองสาธารณสุข
๑๗	แผนงานสาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์การแพทย์	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดซื้อ เครื่องชั่งน้ำหนัก	จำนวน ๑ เครื่อง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	กองสาธารณสุข
๑๘	แผนงานสาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์การแพทย์	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดซื้อ เครื่องเบอ์เนอ	จำนวน ๑ เครื่อง	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	กองสาธารณสุข
๑๙	แผนงานสังคม สงเคราะห์	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ยานพาหนะ และขนส่ง	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดซื้อรถยนต์ รับ – ส่ง นักเรียน	จำนวน ๑ คัน	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	สำนักปลัด เทศบาล
๒๐	แผนงานเคหะและ ชุมชน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ยานพาหนะ และขนส่ง	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดซื้อรถพารม แทรกเตอร์พร้อมติดตั้ง เครื่องตัดหญ้าไหลทาง	จำนวน ๑ คัน	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	กองช่าง
๒๑	แผนงานเคหะและ ชุมชน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์อื่น ๆ	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดซื้อ เครื่องเล่นสนาม	จำนวน ๑ เครื่อง	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	กองช่าง
๒๒	แผนงานเคหะและ ชุมชน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดซื้อ ม้านั่งยาว	จำนวน ๕ เครื่อง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	กองช่าง

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ ครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
						๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๒๓	แผนงานเคหะและ ชุมชน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์โฆษณาและ เผยแพร่	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดซื้อและติดตั้ง กล้อง CCTV	จำนวน ๑๐ เครื่อง	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	กองช่าง

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

๔.๑ การติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์ ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำ แผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๒ (๓) รายงานผลและเสนอความเห็น ซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อผู้บริหาร เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อ สภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสัปดาห์วันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็น ดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือน ธันวาคมของทุกปีและข้อ ๑๓ (๕) ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสัปดาห์วันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตาม และประเมินผลดังกล่าว และต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อย ปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปีซึ่งในการติดตามและประเมินผลนั้น จะต้องดำเนินการ ตามแนวทางพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

๔.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการ ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำ แผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการ จัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๒ (๓) รายงานผลและเสนอ ความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อผู้บริหารเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอ ต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสัปดาห์วันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็น ดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือน ธันวาคมของทุกปีและข้อ ๑๓ (๕) ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสัปดาห์วันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตาม และประเมินผลดังกล่าว และต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละ หนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปีซึ่งในการติดตามและประเมินผลนั้น จะต้องดำเนินการตามแนวทาง พิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

๔.๓ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น ตามที่เทศบาลตำบลเปือยน้อยได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือ ในการพัฒนาพื้นที่และประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเปือยน้อยให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยให้เกิด ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้นจะต้องมี การติดตามและประเมินแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้เครื่องมือในการติดตามและประเมินผลใน มีดังนี้

๑.แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้อง .
แผนพัฒนาท้องถิ่น

๒.แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้อง .
แผนพัฒนา ท้องถิ่น

๓.แนวทางการพิจารณาการ .ติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้อง
แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔. แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผล
ยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕.แนวทางการพิจารณาการ .ารติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้อง
แผนพัฒนา ท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖.แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผล .
โครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๗.การวัดผลในเชิงปริมาณแ ละเชิงคุณภาพ โดยใช้รูปแบบเชิงพรรณนา ซึ่งสามารถแสดง
ได้ทั้งการอธิบายเชิงสถิติ รูปภาพ กราฟ ข้อมูลต่าง ๆ จาก

๘.ใช้แบบสำหรับการติดตามและประเมินผลเชิงปริมาณและคุณภาพ ๑.

เชิงปริมาณ ๒.๗(Quantity) เชิงคุณภาพ)Quality) ผลที่ได้รับจริง ๆ คืออะไร
ค่าใช้จ่าย)Cost) เวลา)Time) เป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่

๙.ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไร ๓.

๑๐.วัดผลนั้นได้จริงหรือไม่ หรือวัดได้เท่าไร ๔.(Key Performance Indicators :
KPIs)

๑๑.ผลกระทบ ๕.(Impact)

๑๒.ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๑๓.ผลกระทบนำไปสู่นาคต ๑.๔.

๑๔.สนับสนุนและส่งเสริมประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเปือยน้อย ให้มีอาชีพ . เสริม
เพิ่มรายได้ที่ยั่งยืนและมั่นคง โดยการประสานความร่วมมือกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และเอกชน

๒ .สนับสนุนและส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพของประชาชน โดยนำความรู้ ด้าน การเกษตรผสมผสานน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ร่วมกับภูมิปัญญาชาวบ้าน เพื่อพัฒนา ท้องถิ่น

๓สนับสนุนโครงการอุปกรณ์การเรียนการสอนให้กับโรงเรียนในเขตเทศบาลตำบล . เปี้ยน้อย เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถของนักเรียน ตลอดจนจัดให้มีโครงการอาหารกลางวันแก่เด็ก นักเรียน ในเขตเทศบาลตำบลเปี้ยน้อยพร้อมทั้งสวัสดิการอื่นๆ

๔ ” ศิวะราตรี ปุณณียาลย์ ปราสาทเปี้ยน้อย“ส่งเสริมสนับสนุนประเพณีงาน . ช่วยให้ชุมชนตื่นตัว ในการรักษาและสืบสานประเพณีท้องถิ่นให้คงอยู่

๕สนับสนุนให้มีโครงการอบรมการดูแลผู้สูงอายุและผู้พิการอย่างถูกต้อง .

๖เสริมสร้างความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน เสริมสร้างประสิทธิภาพ การป้องกัน . อาชญากรรม และการแก้ไขปัญหาเสพติดในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลเปี้ยน้อย

๔ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ๒.๔.ผลจากการพัฒนา

๑เป็นกรอบและแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาท้องถิ่นในแต่ละปี . ให้ เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๒ช่วยให้เทศบาลสามารถพิจารณาคัดเลือกโครงการที่เหมาะสมหรือโครงการ . ที่ จำเป็นต้องทำเป็นกรณีเร่งด่วนเพื่อแก้ไขและบรรเทาความทุกข์ร้อนของประชาชน

๓เป็นมาตรฐานที่แสดงถึงความเกี่ยวเนื่องกันระหว่างยุทธศาสตร์การพัฒนาและ . งบประมาณรายจ่ายประจำปี

๔เป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการท้องถิ่น . ให้มีความ โปร่งใส สามารถตรวจสอบการดำเนินงานได้

เทศบาลตำบลเปี้ยน้อย ได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ตามลำดับขั้นตอน โดยสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการ ปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง จึงได้จัดให้มีการประชุมประชาคม เพื่อรับฟังความคิดเห็น ของประชาชน และนำ ข้อมูลที่ได้รับมากำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุด แก่ประเทศชาติและ ประชาชน

วิสัยทัศน์

วัฒนธรรม	มั่นคง
เศรษฐกิจ	มั่งคั่ง
สิ่งแวดล้อม	ยั่งยืน